I. Gündüz
tarafından bağışlanmıştır
TÜSTAV

I AĞUSTOS 1977
250 KURUŞ

67

HALKIN KURTULUŞU

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Tunç ve Türkler'in karşı-devrimci yüzleri açığa çıkarılmalı

GENEL GREV UDHD'nin zaferine hizmet etmelidir

MC Hükümetinin kurulması ve güvenoyu alması halinde genel greve gideceklerini açıklayan Halil Tunç'a DİSK genel başkanı Kemal Türkler bir telgraf göndererek, "Genel grev" kararını "sevindirici" ve "olumlu" bulduklarını belirterek, DİSK ve TÜRK-İŞ in bu konuda görüşmelerini istemiştir.

Türk-İş'in faşist MC'ye karşı işçi sınıfına gösterdiği CHP-AP hükümet alternatifine karşı DİSK ise CHP hükümetini istemektedir. Tunç bu hükümet formülü ile, işçi sınıfının ve halkın faşist MC'ye karşı tepkisini AP-CHP hükümeti gibi gerici bir hedefle sınırlamaktadır. Türkler ise CHP hükümetini isterken sosyal-faşist T"K"P'nin yasallaşmasını ve bu hükümet kanalı ile "sosyal emperyalist Rusya'nın yayılmasına hizmet etmeyi amaçlamaktadır. Türk-İş ve DİSK''in bugünkü faşist ve sosyal - faşist yöneticileri işçi sınıfının faşist MC'ye karşı muhalefetini genel grev aracılığı ile gerici emellerine alet etme temelinde birleşmekte, bir araya gelmektedirler. Onların gösterdikleri alternatifler işçi sınıfının değil, faşizmin ve sosyal-faşizmin lehinedir. Tunç ve Türkler Genel grev aracılığı ile sarsılan prestijlerini, açığa çıkan karşı-devrimci yüzlerini gizlemeyi amaçlamaktadırlar.

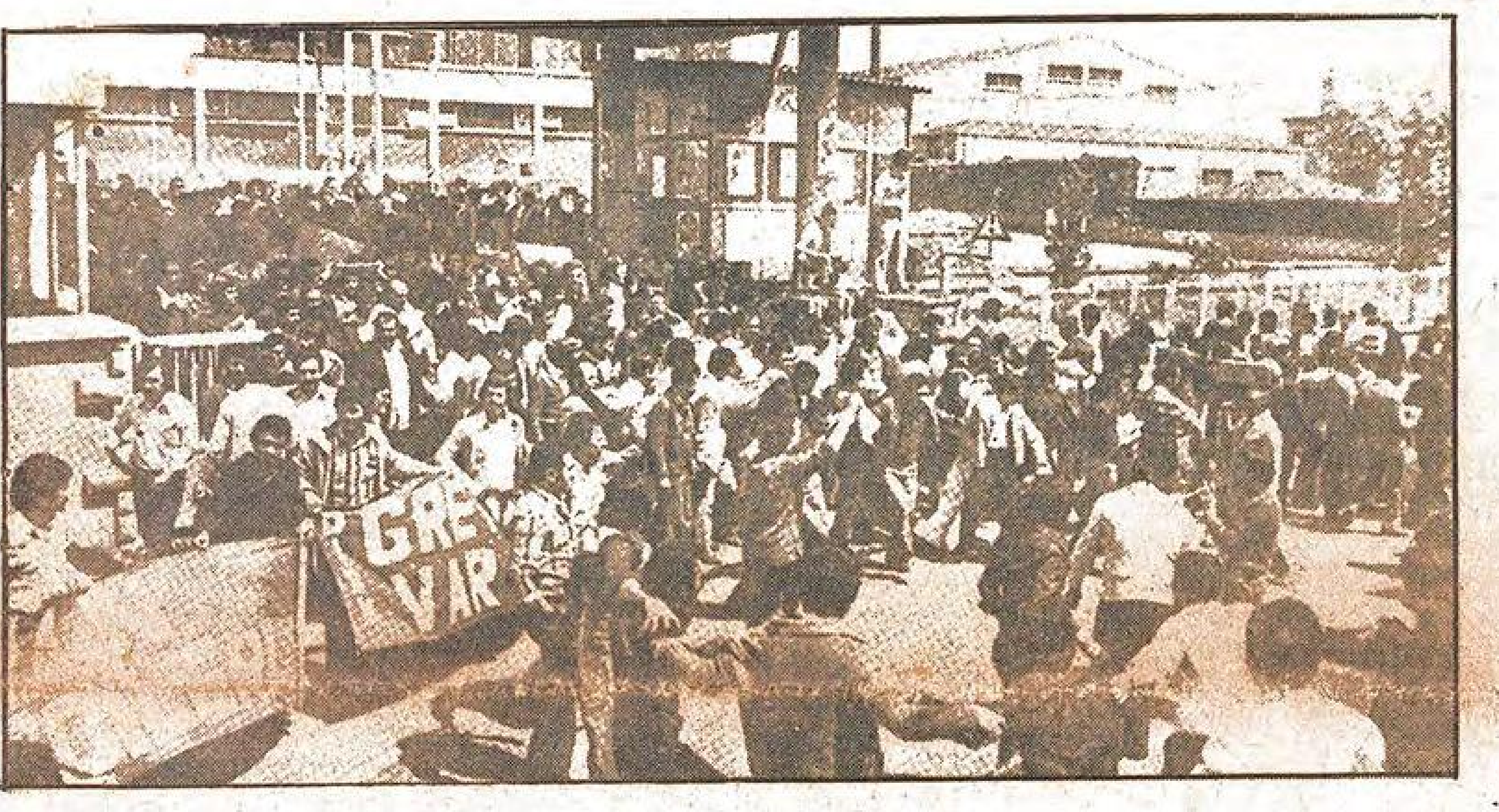

Proleter devrimciler böyle bir genel grevin gerçekleştiği takdirde bunun içinde yer alacak ve çalışacaklardır. Ancak devrimciler genel grevi UDHD ye hizmet eden eylem biçimlerinden birisi olarak görmekte ve işçi sınıfına faşist MC'ye karşı alternatif olarak devrimci işçi-köylü iktidarını göstereceklerdir.

Böyle bir genel grev de Türk-İş ve Disk'li işçilerin birliğini sağlamayı bu örgütlerin faşist ve sosyal-faşist önderliklerinin yıkılması temelin de birleştirerek yükseltmeliyiz.

Devrimciler bu genel grev de kitlelere önderlik ederek onların düzene terkilerini faşist MC'ye nefretlerini doğru bir yörüngeye sokarak, Tunç ve Türkler'in karşı devrimci emellerini boşa çıkarıp genel grevi UDHD'ye hizmet eden bir eyleme dönüştüreceklerdir.

Faşist diktatörlük milyonlarca emekçinin mücadelesiyle yıkılacaktır

Demirel, Erbakan ve Türkeş'in II.MC'sinin hükümet programı geçtiğimiz günlerde mecliste okundu. Yeni MC'nin güven oyu alıp almadığı ise gazetemiz elinize ulaştığında belli olmuş olacak.

Yeni hükümet, programıyla bir kez daha, eski MC'nin tekrarı, üstelik ekonomik ve siyasi krizin ulaştığı nokta açısından daha da saldırgan, azgın bir tekrarı olacağı ortaya koymuştur. Bu yeni MC'nin neler getireceği halkımızın büyük bir kesimi tarafından zaten bilinmektedir. Geçirdiğimiz MC deneyi, bu dönemde MC'nin halka ödettiği faturalar, önümüzdeki günlerin neler ifade ettiğini anlamaya yetmektedir.

Eski MC iki yılı aşkın faaliyet döneminde işçilere, köylülere, emekçilere açlık, zulüm, yoksulluk getirmiştir. Emekçi kitlelerin hayat koşulları bu dönemde daha da kötüleşmiş, ekonomik, siyasi her alanda çekilmez bir hal almıştır.

Faşist MC bir yandan gittikçe derinleşen ekonomik krizin yüklerini, hayatı pahalılaştırarak, daha ağır vergiler uygulayarak emekçilerin ücretlerinden daha büyük kesintiler yaparak emekçi halka yüklemeye çalışırken; buna karşı yükselen halk muhalefetini önleyebilmek, halkı her türlü soyguna, vurguna razı olan her şeye başsallayan bir sürü haline getirebilmek için azgın bir zulüm uyguladı. Zaten esas olarak, bir kurum olarak mevcut olmayan demokratik haklar iyiden iyiye yok edilmeye çalışıldı. Halkın uzun ve

Faşist MC mücadelemizi bastıramayacaktır

kararlı mücadelelerle kazandığı bir takım demokratik mevzilere azgınca saldıran faşist MC var olan dernekleri, demokratik kuruluşları kapattı. Yüzlerce devrimciyi, yurtseveri zindanlara doldurdu. DGM'leri yasallaştırmaya çalışan MC halkın devrimci muhalefetini ezmek için elinden geleni yaptı.

MC, sadece 2 yıl içinde 200'ü aşkın devrimcinin yurtseverin kanını için, 4000'den fazla insan bu dönemde yaralandı. MC'nin 2 yıllık faaliyeti cinayet ve işkence listesidir.

Eski MC'nin ekonomisi ve emperyalizm

Eski MC dönemi ülkemiz de emperyalist tahakkümün daha da yoğunlaştığı, ekonominin iyiden iyiye batağa sürüklendiği bir dönem oldu. Bu dönemde "Borç yiğidin kamçısıdır" mantığıyla emperyalistlerden alınan borçlar arttırılmış, bu ağır koşullu borçlar emperyalist sömürü ve tahakkümü hızlandırmıştır. Türkiye ekonomisi boğazına kadar borca batmıştır. Paranın % 30 değerden düşürülmesi, alım gücünün düşmesi, fiat artışları,

De.sa.7.sü.6'da

KÜRT ULUSU ÜZERİNDE JANDARMA DİPÇİĞİNE SON!

Ceylanpınar'da Faşist başçavuş halka ateş açtı

Çeşitli milliyetlerden halkımız sömürü yoğunlaşırken, Kürt ulusu üzerinde de milli zulüm arttırılmakta, Kürt köylüleri kurşunlanarak katledilmekte, Kürt bölgelerinde azgın bir terör estirilmektedir.

Bunun bir örneği de bugünlerde Viranşehir'de verilmektedir. Viranşehirli devrimcilerin gazetemize gönderdikleri iki mektuba göre Viranşehir'e bağlı Ceylanpınar'da adeta bir sıkıyönetim havası yaşanmaktadır. Burada bucak jandarma karakol komutanlığına bakmakta olan başçavuş azılı bir ırkçı faşisttir ve Ceylanpınar'ın Kürt halkı üzerinde azgın bir zulüm uygulamaktadır. Ceylanpınar'a geldiğinden beri halkı korkutmak, sindirmek, bölgedeki devrimci hareketi ezmek için çalışan faşist başçavuş, halkın baş belası olmuştur.

Başçavuş bölgeye geldikten bu yana 23.00 ten sonra fiili sıkıyönetim uygulanmakta, bu saatten sonra açık görülen dükkanlar, kahveler tahrip edilmekte, dışarıda dolaşan insanlar karakola götürülerek, işkenceye çekilmektedir.

15 Temmuz gecesi 23.00 den sonra Şehir Klübüne baskın yaparak oturan müş

De.sa.7.sü.8'de

KAHROLSUN MİLLİ ZULÜM

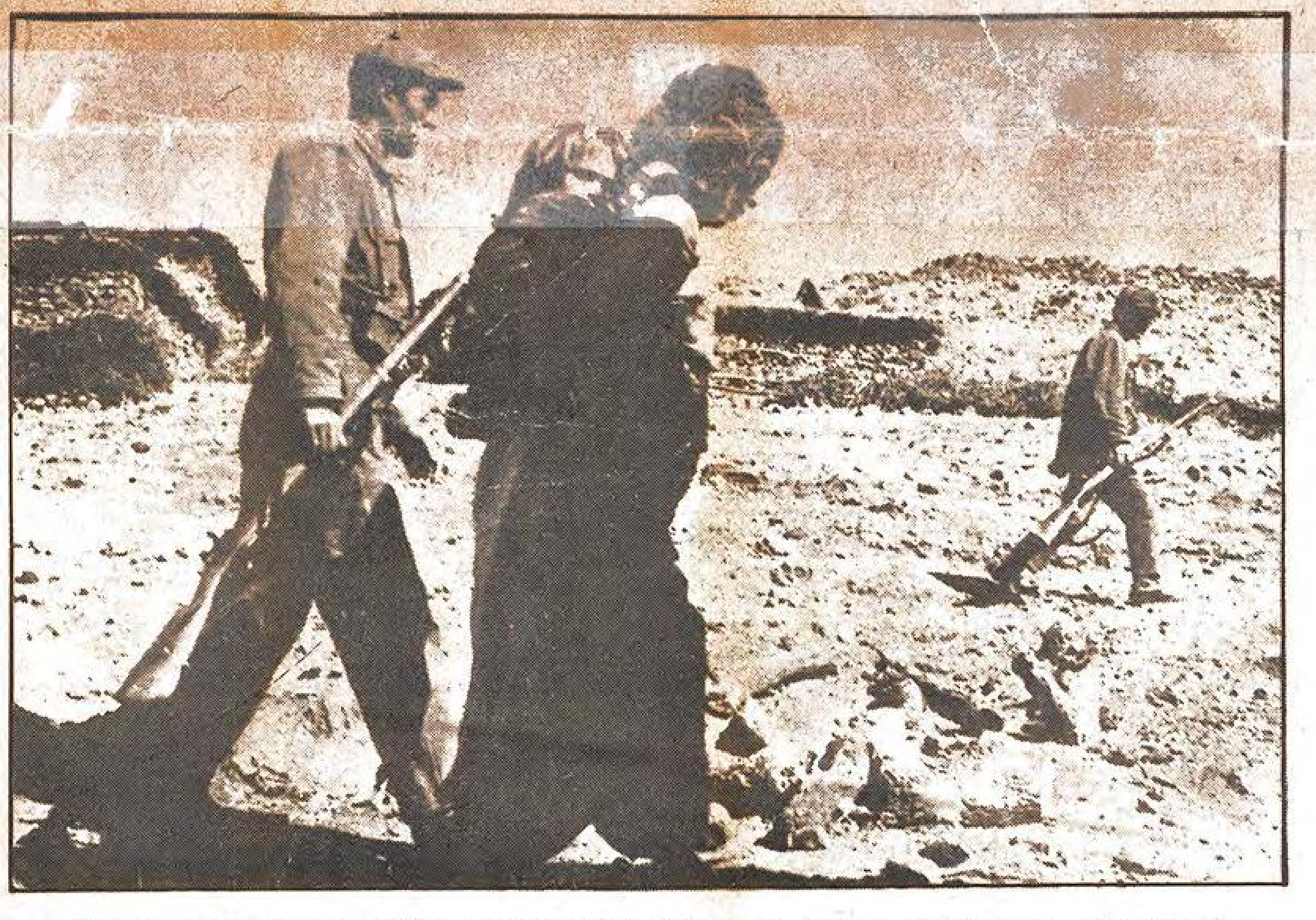

Doğuda azgınlaşan milli zulme karşı mücadele tüm emekçilerin, tüm devrimcilerin görevidir. Kürt ulusunu türlü yollarla baskı, tahakküm altında tutmaya, eritme, Türkleştirme politikasına, jenosidlere, katliamlara karşı Kürt, Türk ve diğer milliyetlerden emekçiler omuz omuza mücadele edelim. Kürt halkına terör uygulayan ellerden hesap soralım.

Ceylanpınar'da Kürt halkına kurşun sıkan faşist başçavuşun görevden alınması için mücadele edelim. Karakollarda halka işkence eden, kurşun sıkan bu işkenceci başçavuş yargılanmalıdır!

İşkenceci Karakol Komutanlığından hesap sorulmalıdır

Halkın örgütlenme hakkı gaspedilemez

Bizler Tunceli ilinin Mazgirt Kazası Darıkent Nahiyesine bağlı Ortaharmanlılı yoksul köylüleriz. Üzerimizdeki baskı zulüm ve sömürüden kurtulmak için kanımızın son damlasına kadar kararlı bir şekilde mücadele yürütmeye kararlıyız. Faşist diktatörlük bizim bu mücadelemizi engelleyemeyecektir.

Köyümüz 50 hanelik bir köydür. Biz proleter devrimciler olarak köyde bir toplantı yaparak, örgütlü mücadelenin gereğini anlattık. Bunun sonucu olarak da köyümüzde bir halk derneği kurulmasına karar verdik. Bu kararımız tüm köylüler tarafından olumlu karşılandı.

Bizim örgütlenmemizden korkan işbirlikçi hakim sınıfların nahiyemizdeki uşağı ve bu düzenin bekçiliğini yapan jandar-

De.sa.7.sü.3'de

●

Halkımız soygun ve talanın hesabını soracaktır

CGP eski suç ortaklarını ihbar ediyor!

Birinci faşist MC hükümetinin ortaklarından CGP bu seçimlerde çıkarabildiği 3 milletvekilinden birinin AP tarafından kapılması üzerine, eski suç ortağının hırsızlığını ifşa etmeğe ve dürüstlükten (!) dem vurmaya başladı.

CGP Ağrı milletvekilinin AP'ye geçmesine ilişkin olarak yayınlanan bildiride "AP'nin başvurduğu yollar utanma duygusu olan kimselerin yüzünü kızartır" deniyor. Aynı CGP geçen yıl AP'den ödünç milletvekili alırken "utanma (!)" duygusundan söz etmiyordu.

Ahlaksızlık bütün işbirlikçi sınıfların ve onların temsilcilerinin özelliğidir. Çıkarın ve sömürünün olduğu yerde 'ahlak' sömürücü sınıfların ağzında sadece bir yalandır. Ve onlar bu sözü sömürülerini meşrulaştırmak için kullanırlar.

MC döneminde işkence ve cinayetlerin olduğu gibi vurgun ve talanında ortağı olan CGP kazığın ayağı kendine batınca Demirel'in "fakat AP Genel Başkanı'na çok açık bir dil-

De.sa.7.sü.8'de

BÜTÜN DÜNYADA EMPERYALİST SAVAŞ KIŞKIRTICILIĞI YÜKSELİYOR

MISIR-LİBYA ETOPYA-SOMALİ

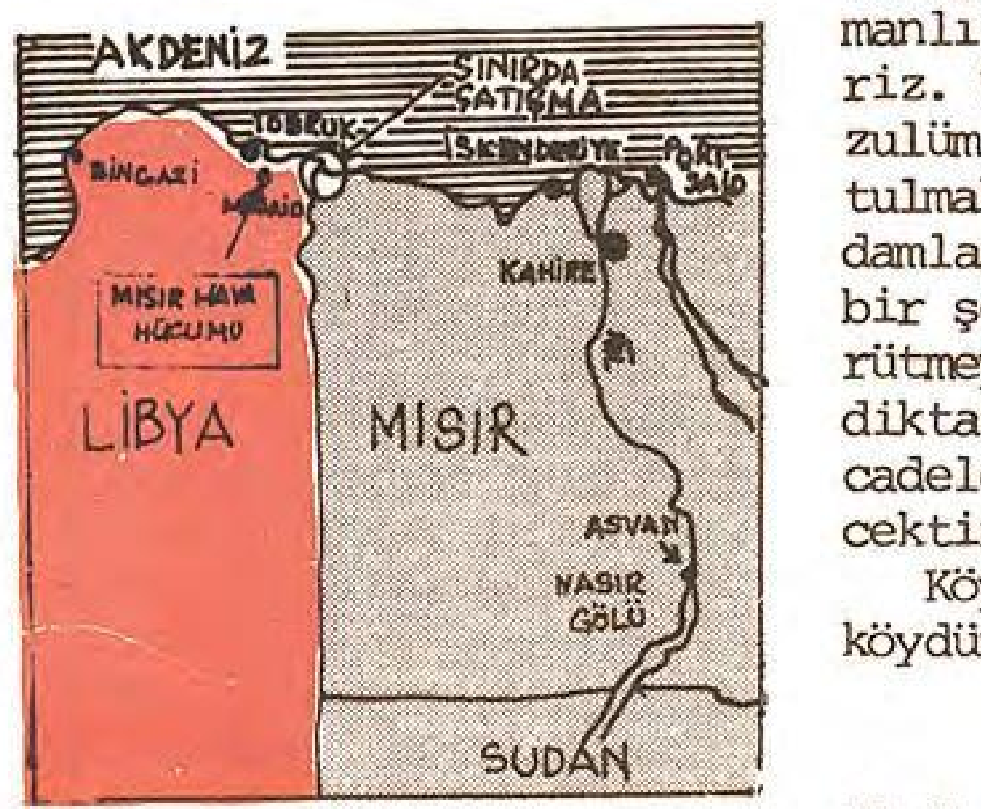

Ortadoğu sorunu, daha doğru bir ifadeyle Ortadoğu'da hızla derinleşen bunalım, Mısır-Libya savaşı ve Etopya-Somali savaşı, Türkiye-Yunanistan sürtüşmesi ve Kıbrıs bunalımı aynı zincirin kızışan değişik halkalarıdır.

Bugünkü koşullarda, bu mahalli bunalım ve çatışmaların derinleşmelerini biribirinden soyutlayarak ve onları tek başlarına olgular alarak izah etmek mümkün değildir. Bütün bu bunalımların aşağı yukarı aynı anda derinleşmeye başlamalarında emperyalistler arası, özellikle iki süper devlet arası paylaşım mücadelelerinin hızla şiddetlenmesi ve tırmanması belirleyici bir etken durumundadır.

Halkın Kurtuluşu, 9 Mayıs'ta Sovyetler Birliğinin Libya ve Mısır arasında savaş kundakçılığı yaptığına dikkat çekmiş ve Sovyet sosyal emperyalistlerinin dünyanın başka yerlerindeki benzer faaliyetlerine de işaret etmişti.

Amerikan emperyalizmiyle kıyasıya bir paylaşım mücadelesine tutuşmuş bulunan Sovyet sosyal emperyalizmi, gerek Mısır-Libya çatışmasında olsun, gerekse Somali-Etopya çatışmasında olsun son derece aktif bir kışkırtıcı rol oynamıştır.

Ancak, bu buhranların derinleşmesini tek yanlı olarak Sovyet kışkırtıcılığının bir ürünü olarak görmek son derece yanlış olur.

Bu savaşlar, ve hızla savaşa dönüşme eğilimi gösteren bölgesel buhranlar, uluslararası emperyalist burjuvazinin, özellikle iki süper devletin giderek şiddetini arttıran paylaşım mücadelelerinin bir sonucu ve onu daha da keskinleştiren bir unsurudur.

Savaşın esas kundaklayıcıları, özellikle Sovyet sosyal emperyalizmi olmak üzere, iki süper devlettir.

Savaşın çıkarılmasında iki süper devletin sözkonusu ülkelerdeki işbirlikçileri aktif olarak rol oynamışlardır.

Bu savaşlarla birlikte Ortadoğu'da ve Afrika'da buhran yeni bir düzeye çıkmış bulunmaktadır. Artık bir yandan Amerikan emperyalizmi ile Sovyet sosyal emperyalizmi arasındaki rekabet ve bölgelerdeki hegemonya mücadeleleri hızla derinleşirken, diğer taraftan Arap halklarının ve Afrika halklarının karşısındaki karşı-devrimci cephe daha da toplu ve saldırgan bir yapı kazanmış bulunmaktadır. Bu durum özellikle Filistin Devrimi'ni büyük ölçüde olumsuz bir şekilde etkileyecek ve devrimin yolunun daha da meşakkatli ve çetin bir rota izlemesine yol açacaktır.

Bu anlamda Libya ile Mısır arasında patlak veren savaş, iki süper devletin ve bölgede en başta İsrail Siyonizmi olmak üzere bütün gericiliklerin Filistin Devrimi'ne ve

De.sa.7.sü.5'de

Fındık taban fiatı hala açıklanmadı

TABAN FİATLARINI ÜRETİCİLER BELİRLEMELİDİR

Dünyada en çok fındık üreten, ihraç eden ve en yaygın alanda fındık tarımı yapan ülke, Türkiye'dir. 390.000 hektar alanda 3.5 milyonu aşkın nüfus ya da 420.000 aile geçimini fındıktan sağlamaya çalışmaktadır.

Fındık üretiminin böylesine önemli bir hacimde gerçekleştiği ülkemizde, sömürü mekanizmasının da aynı ölçüde "gelişmiş" olduğunu görmekteyiz.

Fındık üretiminde de, üretimi gerçekleştiren tarım işçileri veya küçük üreticiler değil; fakat onların sırtına çöreklenmiş olan çeşit çeşit sömürücü ve soyguncu "milyonları vurmakta", karlarına kar katmaktadırlar.

Bunlar, çeşitli piyasa oyunlarıyla; piyasanın açılış zamanını üreticilerden habersiz olarak saptayarak; faşist diktatörlüğün taban fiyatları her yıl tamamen keyfi bir şekilde tesbit edip, istedikleri kadar geç ilan etmesini sağlayarak üreticinin elindeki ürünü, vadesi gelmiş borçların da baskısıyla yok pahasına gaspetmektedirler.

Bunun yanısıra küçük üretici ilaç, göbre, vb. masraflara her yıl daha çok para ödemekte, enflasyon kendi kazancını eritip yoketmektedir.

Fındık üreticisi de diğer emekçiler gibi sefa-

De.sa.7.sü.8'de

Teori yolumuzu aydınlatıyor:

Aydınlık oportünizminin faşizm tahlilinin eleştirisi (Son bölüm)

Yazısı sayfa 2'de

Halkın Sesi oportünizminin ulaştığı son nokta:

Ecevit devrimciliği -2-

Yazısı sayfa 3'te

teori yolumuzu aydınlatıyor

AYDINLIK OPORTÜNİZMİNİN FAŞİZM TAHLİLİNİN ELEŞTİRİSİ -IX-

> EMPERYALİSTLER ARASINDAKİ MÜCADELEDE "GERİLEYEN" EMPERYALİSTLERİN YANINDA YER ALMAK, DEVRİMLE KARŞI-DEVRİM ARASINDAKİ ÇATIŞMADA HAKİM SINIFLARIN "LİBERAL, DEMOKRAT" KANADININ SAFINDA YER ALMAK-İŞTE AYDINLIK HAREKETİNİN SİYASİ ÇİZGİSİNİN ÖZÜ BUDUR.

> AYDINLIK SİYASİ HAREKETİ HAKİM SINIFLARIN BİR KANADINI FAŞİST, BİR KANADINI DA "LİBERAL,DEMOKRAT" OLARAK ELE ALMAKTA VE ANTİ-FAŞİST MÜCADELEDE, "LİBERAL, DEMOKRAT" KANADIN SAFLARINDA YER ALMAKTADIR.
>
> BUGÜNKÜ AYDINLIK HAREKETİNİN GEÇMİŞTEKİ SİYASİ TEMSİLCİSİ PDA DERGİSİ "ANTİ-FAŞİST MÜCADELENİN AMACI, DEVRİMCİ İKTİDARI KURMAK DEĞİLDİR" DERKEN BUNU VURGULAMAYA ÇALIŞIYORDU,

> AYDINLIK HAREKETİ, FAŞİZMİ SADECE "YÜKSELEN" EMPERYALİZME ÖZGÜ BİR SİYASİ SİSTEM OLARAK ELE ALMAKLA, SOVYET SOSYAL-EMPERYALİZMİNE VE "BEŞİNCİ KOL REVİZYONİSTLERİ"NE KARŞI MÜCADELEDE, AMERİKAN EMPERYALİSTLERİYLE VE İŞBİRLİKÇİLERİYLE İTTİFAK KURMANIN "HAKLI ZEMİN"İNİ, İDEOLOJİK VE SİYASİ ZEMİNİNİ HAZIRLAMAYA ÇALIŞMAKTADIR. ÇÜNKÜ AYDINLIK HAREKETİ, PEK UZAK OLMAYAN BİR GELECEKTE, SADECE SOSYAL-EMPERYALİSTLERİ "FAŞİST KAMP"IN TEMSİLCİSİ, ABD EMPERYALİSTLERİNİ İSE "DEMOKRASİ VE BARIŞ CEPHESİ"NİN TEMSİLCİSİ OLARAK İLAN EDECEK VE KENDİSİ DE "DEMOKRASİ VE BARIŞ CEPHESİ"NDEKİ YERİNİ SAĞLAMLAŞTIRMAYA ÇALIŞACAKTIR.

> EMPERYALİZMİN GENEL BİR ÖZELLİĞİ OLAN SİYASİ GERİCİLİK, ŞU VEYA BU MALİ SERMAYE KESİMİNİN DEĞİL, GENEL OLARAK MALİ SERMAYENİN, BÜTÜN MALİ SERMAYE KESİMLERİNİN BİR SİYASİ ÖZELLİĞİ İSE, AYNI ŞEKİLDE, SİYASİ GERİCİLİĞİN YOĞUNLAŞMIŞ BİR İFADESİNDEN BAŞKA BİR ŞEY DEMEK OLMAYAN FAŞİZM DE MALİ SERMAYENİN BİR VEYA BİRKAÇ KESİMİNİN DEĞİL, BÜTÜN MALİ SERMAYE GRUPLARININ, BÜTÜN TEKELLERİN VE BÜTÜN TEKELCİ BİRLİKLERİN BİR EGEMENLİK SİSTEMİDİR,

Seri yazımızın buraya kadar olan bölümünde,AYDINLIK oportünistlerinin faşizm meselesini nasıl ele aldıklarını ve uluslararası planda faşizmi siyasi bir olgu olarak hangi güçlere bağladıklarını anlatmaya çalıştık.

Ve AYDINLIK oportünizminin faşizmi "bazı emperyalist devletlerin, tekelci burjuvazilerinin dışta diğer emperyalistleri altetmeye yönelen saldırganlığının bir ürünü" olarak ele alması, faşizmin siyasi bir sistem olarak işbaşına gelmesini sadece "yükselen" emperyalizmle ve "faşist kamp"a bağlı "geri" ülkelerle sınırlaması, onun bu konuda ne kadar anti-marksist bir bakış açısından hareket ettiğini, siyasi tezlerini idealist bir dünya görüşü temeline oturttuğunu göstermektedir.

Seri yazımızın bu son bölümünde de AYDINLIK oportünizminin faşizm meselesini ulusal platformda nasıl ele aldığını anlatmaya, meselenin bu yönünü eleştirmeye çalışacağız. Böylece AYDINLIK siyasi hareketinin faşizm tahlilinin eleştirisini bir bütün olarak tamamlamış olacağız.

AYDINLIK siyasi hareketi uluslararası platformda faşizm olgusuna hangi bakış açısıyla yaklaşıyorsa,bu olgunun ulusal platformda ele alınışında da aynı bakış açısını kullanmaktadır. Zaten bir meselenin uluslararası platformda ele alınışında anti - diyalektik bir bakış açısı kullanan bir siyasi hareketin, aynı meseleye ulusal platformda daha farklı bir bakış açısıyla yaklaşacağını bekleyemeyiz.

Nihayet AYDINLIK oportünizmi faşizm meselesinin ulusal platformda ele alınışında aynı anti-diyalektik bakış açısından hareket etmekte, ve faşizmi sadece "hakim sınıfların bir kesiminin" siyasi bir tercihi düzeyine indirgemektedir.

Bugün ülkemizde var olan siyasi hareketler arasında, faşizmi sadece AYDINLIK siyasi hareketi "hakim sınıfların bir kesimine" özgü bir siyasi olay olarak ele almamakta, fakat diğer birçok siyasi hareket de meseleye bu şekilde yaklaşmaktadır. Bunlar arasında HALKIN BİRLİĞİ'ni zikredilmeye değer görmekteyiz. HALKIN BİRLİĞİ de ülkemizde faşizmi (ve sosyal-faşizmi) "komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıfının en gerici, en şoven ve en işbirlikçi kesimlerinin açık terörcü diktatörlüğü" (Halkın Birliği, sayı: 2 Sy. 5) olarak ele almaktadır. Bu tür bir tahlilin AYDINLIK hareketinin faşizm tahlilinden kaynaklandığını söyleyebiliriz. Fakat konuyu dağıtmamak için HALKIN BİRLİĞİ'nin faşizm tahlilinin eleştirisini önümüzdeki sayılarımıza bırakıyoruz.

AYDINLIK dergisi 64. sayısında faşizmi ulusal platformda şu şekilde ele almaktadır:

"... Geri ülkelerdeki faşizm de bu emperyalistlere bağımlı olan, en gerici, en şoven zümrelerinin açık terörcü diktatörlüğü idi. (AYDINLIK, Sayı: 64,Sy 34) (abç).

AYDINLIK dergisi "geri" ülkelerde faşizmi bu şekilde tanımlarken, kapitalist-emperyalist ülkelerde de faşizmin mali sermayenin bir kesiminin, "en gerici, en şoven ve en emperyalist kesimlerinin" açık terörcü diktatörlüğü olduğunu söylemektedir.

AYDINLIK oportünizminin faşizm konusundaki siyasi tahlilleri, onun sadece bugünkü siyasi çizgisinin bir unsuru değildir, bu tahliller AYDINLIK siyasi hareketinin tarihsel gelişiminin bir ürünüdür.Yakın zamanda HALKIN SESİ, ve bugünkü AYDINLIK siyasi hareketini geçmişte tarihi ve siyasi olarak temsil eden PDA dergisi de aynı teorik-siyasi tahlilleri yapmaktadır:

"12 Mart darbesinden önce, hakim sınıflar içinde iki ana eğilimin birbiriyle çetin bir mücadeleye girdiğini görmekteyiz. Bunlar faşist ve reformcu eğilimlerdi. Birbiriyle çatışan birçok hakim sınıf kliği bu iki ana kutup etrafından toplanıyordu. O gün faşist mihrakın başını Sunay-Tağmaç Demirel kliği çekiyordu...Gürler-Batur bürokrat burjuva kliği ise Demirel'e karşı reformcu bir darbeyi destekliyor, bu yüzden bu reformcu subaylarla işbirliği yapıyordu." (Halkın Sesi, sayı: 45, Sy: 6)

Hakim sınıflar içinde Erim Hükümetine karşı çıkan bir diğer güç Demokratik Partidir. Proleter Devrimci Aydınlıkta AP içinde gelişen çatışmalarda (...) DP'nin esas olarak toprak ağalarına, taşra eşrafına, spekülasyoncu ve vurguncu unsurlara dayanan sınıf niteliğine daha önce işaret etmiştik...Demirel Hükümetinin tarım kesimine ve toprak ağalarına el uzatmaya cesaret edemediğini, gerici parlamentarizm için de sürdürülen denge yüzünden spekülasyoncu unsurları bile tasfiye edemediğini belirtmiştik. İşbirlikçi büyük burjuvazinin yalnızca gerici parlamentarizm çerçevesi içinde kaldığı sürece ortakları ile arasındaki çelişmeleri kendi aralarındaçözmek teşebbüsünü fazla ileri götürmeyeceğini,bundan ötürü gerici parlamentarist denge rejiminin dışına çıkmak zorunda olduğunu belirtmiştik. İşbirlikçi Erim Hükümetinin kuruluşu, programı, parlamentodan sağladığı destek ve yine parlamentoda ona karşı çıkan unsurlar bu tahlilin doğruluğunu kanıtlamaktadır..Erim hükümetinin 'toprak reformu ve tarım reformu' konusundaki görüşlerini ele alarak işbirlikçi burjuvazi ile toprak ağaları arasında bir çelişmenin varolduğunu da daha iyi kavrayabilir, bu çelişmenin ne gibi tedbirlerle çözümlenmek istendiğini ve hakim sınıfların buhranını nasıl derinleştireceğini daha açık bir şekilde görebiliriz." (PDA, Sayı: 39, Sy: 3).

"Faşizm hakim sınıfların çeşitli kesimleri arasındaki barışın da yok edilmesi, tekelci büyük burjuvazinin diğer sömürücü sınıf ve zümrelerle kendi arasındaki menfaat çatışmalarını zor yoluyla çözümlemeye çalışması demektir." (PDA, Ocak,1971, s.177)(abç)

"İşte böyle bir durumda hakim sınıfların en gerici en emperyalist (Not: Hakim sınıflarımızın emperyalist olduğunu da öğrendik! H.K.) en şoven kesimleri faşist bir diktatörlük uygulama yoluna giderler. Parlamenter düzeni, yani hakim sınıflar arasındaki barışı bozarlar. Tekelci burjuvazinin faşist diktatörlüğü yalnız halka karşı değil, aynı zamanda parlamenter düzene bel bağlayan, çıkarlarının parlamenter bir çerçeve içinde en iyi temsil edileceğine inanan kesimlerine de karşıdır." (age. Sy: 178) (abç).

Bu alıntılardan çıkan sonuçlara teorik ve siyasi açıdan yaklaştığımızda, gerek geçmişte gerekse bugün AYDINLIK siyasi hareketinin faşizmi ulusal platformda, hakim sınıflar arasındaki çatışmanın siyasi bir ürünü olarak ele aldığını; ikinci olarak da hakim sınıfların sadece bir kesiminin, "en gerici, en şoven kesimlerinin" siyasi bir yönetim biçimi olarak tesbit ettiğini görebiliriz.

AYDINLIK hareketinin faşizmi, uluslararası platformda emperyalistler arası çatışmanın, ve ulusal platformda hakim sınıflar arası çatışmanın bir ürünü olarak ele alması tam bir uygunluk arzetmektedir, ve bu, AYDINLIK siyasi çizgisine bu anlamda bir tutarlılık kazandırmaktadır. Daha doğrusu uluslararası platformda emperyalistler arası çatışmaya,ulusal platformda hakim sınıflar arasındaki çatışma tekabül etmektedir, ve bu çatışmaların bir sonucu olarak siyasi arenada faşizm olgusu ortaya çıkmaktadır.

Burada bir noktaya dikkat çekmek istiyoruz. Alıntılardan da anlaşılacağı gibi, AYDINLIK hareketi, 12 Mart yarı-askeri faşist darbesini,işbirlikçi burjuvazi ile toprak ağaları arasındaki çelişmeye bağlamakta ve 12 Mart'la birlikte işbirlikçi burjuvazinin toprak ağalarını tasfiye etmeye yöneldiğini belirtmektedir.

İşbirlikçi burjuvazinin toprak ağaları ile arasındaki çelişkiyi çözmesi,toprak ağalığı sistemini ekonomik ve siyasi platformda tasfiye etmesi demektir.

AYDINLIK hareketi 12 Martla birlikte olanın da bu olduğunu söylemektedir.

Burjuva demokratik devrimini tamamlamamış yarı-sömürge bir ülkede, emperyalizmin işbirlikçisi burjuvazinin faşizm silahını kullanarak feodal toprak ağalığı sistemini ekonomik ve siyasi yönden tasfiye etmesi, emperyalizmin ve faşizmin "ilerici" bir rol oynadığını gösterir.

AYDINLIK hareketine düşen görev de bu 'ilerici'girişimi desteklemektir.

Zaten yaptığı da bundan farklıbir şey değildir.

AYDINLIK hareketinin faşizm meselesini ele alışta dayandığı temel budur.

AYDINLIK hareketinin siyasi tezlerinin şekillenmesine Leninist emperyalizm teorisi değil, Kautsky'nin hayat tarafından reddedilmiş emperyalizm teorisi yol göstermektedir. Çünkü AYDINLIK oportünistleri,emperyalizm çağına damgasını vuran çelişkilere, emperyalizm ile ezilen halklar ve uluslar arasındaki çelişkiye, tek tek ülkelerdeki burjuvazi ile proletarya ve diğer emekçi halk kitleleri arasındaki çelişkiye, ve emperyalistler arasındaki (tek tek ülkelerdeki hakim sınıfların farklı kesimleri arasındaki çelişki dahil) çelişkiye Leninist bir biçimde yaklaşmamakta, ve bunlardan üçüncüsünü ön plana çıkararak, faşizmi siyasi arenada emperyalist güçler arasındaki çelişkinin, hakim sınıflar arasındaki çelişkinin bir ürünü olarak ele almaktadır.

Halbuki faşizm, emperyalizm ve sosyal devrimler çağında, hakim sınıflar ile ezilen sınıflar ve halklar arasındaki çelişkinin, devrimle karşı-devrim arasındaki çatışmanın karşı-devrim lehine çözümlenmesinin siyasi bir ürünüdür. Ve kapitalist - emperyalist ülkelerde mali sermayenin, burjuva demokratik devrimini yapmamış sömürge,yarı-sömürge ülkelerde işbirlikçi büyük burjuvazinin ve feodal toprak ağalarının ekonomik ve siyasi buhranın derinleştiği ve devrimci dalganın yükseldiği şartlarda, yığınların devrimci atılımını kırmak, buhranı kendi lehine çözümlemek, buhranın bütün yükünü emekçi halk kitlelerinin omuzlarına yüklemek ve kendi ekonomik ve siyasi iktadarını sağlamlaştırmak için başvurduğu siyasi bir yönetim biçimidir.

AYDINLIK oportünistleri emperyalizm çağının, aynı zamanda sosyal devrimler çağı olduğunu bir köşeye bırakarak, devrimle karşı-devrim arasındaki çatışmayı ve bunun siyasi arenada ortaya çıkaracağı olguları görmezlikten gelerek, gözlerini sadece emperyalistler arasındaki ve hakim sınıflar arasındaki çatışmaya dikmişlerdir. Bu bakış açısı onları siyasi körlükörlüğe ve çatışan güçlerin birinin yanında yer almaya itmektedir. Bu ise AYDINLIK siyasi hareketinin her geçen gün dört elle sarıldığı sınıf işbirliği siyasetinin teorik ve siyasi temelini oluşturmaktadır.

Faşizmin siyasi bir iktidar biçimi olarak ortaya çıkmasında belirleyici faktör sınıflar arasındaki çelişkinin düzeyidir, devrimle karşı devrim arasındaki çatışmanın keskinleştiği şartlarda ve yerlerde devrim güçlerinin zayıflığıdır. Çeşitli emperyalist güçler arasındaki çelişkiler ve hakim sınıfların farklı kesimleri arasındaki çatışmalar, faşizmin hakim sınıfların yeni bir yönetim biçimi olarak işbaşına gelmesinde olumlu veya olumsuz anlamda etkileyici bir rol oynar, fakat belirleyici olamaz.

AYDINLIK hareketi faşizmi uluslararası platformda emperyalistler arası çatışmanın,ulusal platformda ise hakim sınıflar arasındaki çatışmanın siyasi bir ürünü olarak ele almakla, ve çatışan güçlerden birinin yanında yer almakla, karşı devrim cephesini ideolojik ve siyasi platformda güçlendirmektedir.

AYDINLIK hareketinin bu siyasi tavrı, onun aynı zamanda faşizmi hakim sınıfların "en gerici, en şoven zümrelerinin açık terörcü diktatörlüğü" olarak görmesinden kaynaklanmaktadır.

Halbuki faşizm, hakim sınıfların sadece bir kesiminin başvurduğu siyasi bir yönetim biçimi değil,Dimitrov'un da belirttiği gibi "burjuvazinin sınıf egemenliğinin son aşamasıdır", "kapitalist burjuvazinin sınıf egemenliğinin bir sistemi ve onun emperyalizm ve sosyal devrimler çağındaki diktatörlüğüdür."

HALKIN KURTULUŞU 41. sayısında bu konuda şunları yazmaktadır:

"Emperyalizmin genel bir özelliği olan siyasi gericilik, şu veya bu mali sermaye kesiminin değil;genel olarak mali sermayenin, bütün mali sermaye kesimlerinin bir siyasi özelliği ise, aynı şekilde,siyasi gericiliğin yoğunlaşmış bir ifadesinden başka bir şey demek olmayan faşizm de, mali sermayenin bir veya birkaç kesiminin değil, bütün mali sermaye gruplarının, bütün tekellerin, ve bütün tekelci birliklerin bir egemenlik sistemidir. Çünkü emperyalist aşamada,sermaye ihracında bulunan, egemenlik peşinde koşan, mali sermayenin bir veya birkaç kesimi değil, bütün mali sermayedir. Bunun için mali sermaye ekonomik ve siyasi bunalımdan etkilenmeden edemez, ve kapitalizmin devamını ve hayatiyetini başka yönetim biçimleri altında da olsa sürdürmek zorundadır. Zaten faşizmi emperyalist aşamada bir egemenlik sistemi haline getiren şartlar da bunlardır.

Faşizmin, bütün mali sermaye gruplarının bir egemenlik sistemi olması,ekonomik ve siyasi bunalımın derinleşmesiyle birlikte, bütün mali sermaye gruplarının hemen ve aynı anda faşizme başvurdukları anlamını taşımaz. Böyle bir durum, emperyalizmin, tekellerin tabiatıyla çelişir. Bunun için aşağıdaki iki noktayı her zaman dikkate almalıyız;

Birinci olarak; kapitalist ekonominin dengesiz gelişimi sonucunda, kapitalizmin genel ekonomik ve siyasi bunalımı bütün ekonomiyi, ve ekonominin değişik kesimlerini aynı ölçüde etkilemez. Ekonominin bazı kesimleri bunalımdan daha fazla etkilenir.

İkinci olarak; mali sermaye grupları arası rekabet, sadece, ekonomik düzeyde değil, aynı zamanda siyasi alanda da bir olaydır. Her mali sermaye grubu siyasi iktidarda diğerlerinden daha fazla söz sahibi olmak için mücadele eder. Bu mücadele, krizin derinleştiği dönemlerde daha da yoğunlaşır.

Bu bakımdan ekonomik krizin derinleşmesine ve sınıf mücadelesinin yükselmesine paralel olarak bütün mali sermaye gruplarının eğilimi faşist bir yönetim biçimine doğru kaymasına rağmen, bu durumdan en fazla etkilenen mali sermaye grupları faşizmin bir egemenlik sistemi haline gelmesi için mücadele ederken, diğer kesimleri eski yönetim biçimlerinde o an için ısrar edebilirler. Bu durum, beraberinde gerici partiler arasında bir dizi çatışmayı da gündeme getirebilir. Dimitrov, bu meseleyle ilgili olarak şunları söylemektedir:

"...Faşizmin iktidara gelmesi, finans kapitalin herhangi bir çetesinin belli bir günde, faşist diktatörlüğü kurma kararı alması gibi düz ve basit bir şekilde düşünülmemelidir. Gerçekte faşizmle eski burjuva partileri veya bu partilerin belli kesimleri arasında genellikle karşılıklı ve zaman zaman da şiddetlenen bir mücadele sonucu, hatta Almanya'da, Avusturya'da ve diğer ülkelerde görüldüğü gibi, bizzat faşist kamp içinde bazen silahlı çatışmalara kadar varan bir mücadele sonucu iktidara gelir. "Dimitrov, Savaşa ve Faşizme Karşı Birleşik Cephe, Sy: 65-66).

Ne varki, ekonomik ve siyasi bunalımın derinleşmesi ve bunun diğer mali sermaye gruplarını da sarsması, ve sınıf mücadelesinin yükselmesi,faşizme taraftar olan mali sermaye gruplarının sayısını hızla arttırır. Böylece başlangıçta zayıf olan faşizm, giderek bütün mali sermaye gruplarının benimsediği bir egemenlik sistemi olur.

İkinci emperyalist savaş öncesinde, birçok ülkede faşist diktatörlükler bu seyri izleyerek kurulmuştur.

İşte Komünist Enternasyonal Yürütme Komitesi "İktidardaki faşizmi" finans kapitalin en gerici, en şoven ve en emperyalist unsurlarının açık terörcü diktatörlüğü" (Dimitrov, Savaşa ve Faşizme Karşı Birleşik Cephe, Sy: 63-64) olarak tanımlarken, birinci olarak, yukarıda işaret ettiğimiz gibi, hemen ve aynı anda eski yönetim biçimini değiştirerek faşizmi bir egemenlik sistemi haline getiren mali sermaye gruplarını; ikinci olarak, o anda iktidarda bulunan ve emperyalist ülkeler arasındaki "en gerici, en şoven ve en emperyalist" mali sermaye gruplarını kastediyordu.

Ve Üçüncü olarak bu tahlil, hiç bir şekilde, mali sermayenin "en gerici, en şoven ve en emperyalist" unsurlarının dışında kalan kesimlerinin, demokrasi ve özgürlük yanlısı olduğu anlamı çıkarılacak şekilde yorumlanamaz.

Kısacası, emperyalist aşamada, mali sermayenin hiç bir kesimi artık demokrasiden yana değildir.Mali sermayeyi, siyasi olarak, "demokratlar" ve "faşistler" olarak ayırmak mümkün değildir.

Ama kapitalist-emperyalist ülkelerde,burjuva devletinin emperyalist aşamada da burjuva - demokratik bir biçim alması mümkündür. Ama bu demokrasi mali sermayenin demokrasisidir, bu bakımdan da serbest rekabetçi döneme göre daha da sınırlıdır ve daha da gericileşmiştir.

Ayrıca bu dönemde burjuva demokrasisi, mali sermayenin genel siyasi eğiliminin sonucu olarak ortaya çıkan bir devlet biçimi değil, demokrasi güçlerinin varlığının ve mali sermayeye karşı mücadelesinin bir sonucudur. Yani burjuva demokrasisi -daha fazla sınırlanmış olsa da- mali sermayeye rağmen varlığını korur.

Öte yandan burjuva demokrasisinin varlığı, mali sermayenin egemenliğini sürdürmesine engel değildir."

AYDINLIK siyasi hareketi, hakim sınıfların bir kanadını -en gerici,en şoven kanadını- faşist, bir kanadını da "liberal, demokrat" olarak ele almakta ve anti-faşist mücadelede, "liberal, demokrat" kanadın saflarında yer almaktadır.

Bugünkü AYDINLIK hareketinin geçmişteki siyasi temsilcisi PDA dergisi, "anti-faşist mücadelenin amacı, devrimci iktidarı kurmak değildir." (PDA, Ocak 1971, Sy: 186) derken bunu vurgulamaya çalışıyordu.

Emperyalistler arasındaki mücadelede "gerileyen" emperyalistlerin yanında yer almak, devrimle karşı-devrim arasındaki çatışmada hakim sınıfların "liberal, demokrat" kanadının safında yer almak- işte AYDINLIK hareketinin siyasi çizgisinin özü budur.

Faşizm tahlilleri de buna hizmet etmektedir.

SONUÇ:

Şimdi tekrar yazımızın en başında söylediklerimize dönelim.

"...Bir hareketin izlediği siyasi taktikler ve pratik eylem çizgisi, o hareketin siyasi çizgisinden, siyasi tezler bütününden soyutlanarak ele alınabilecek bir mesele değildir."

"Siyasi çizgi ile pratik eylem çizgisi bir bütünlük oluşturur. Bir hareketin pratik eylem çizgisi, taktik siyasetleri, onun siyasi çizgisinin bir parçasıdır, devamıdır."

"Başka bir deyimle pratik eylem çizgisi, siyasi çizgiden kaynaklanır, siyaset tayin edicidir, yol göstericidir."

Evet, yazımızın en başında bunları söyledik ve"AYDINLIK hareketi'nin 'anti-faşist' mücadele taktiklerine yol gösteren faşizm konusundaki teorik ve siyasi tezlerini" bu bakış açısıyla eleştirdik.

AYDINLIK hareketinin "izlediği taktiklere", onun "siyasi çizgisi" yol göstermektedir. AYDINLIK hareketi "siyasi çizgi ile pratik eylem çizgisi arasındaki bütünlüğü" bozmamakta, teori ile pratik arasındaki bağı koparmamakta ve ortaya koyduğu siyasetleri hayata geçirmektedir. Tabiiki proletaryanın ve geniş emekçi yığınlarının çıkarları doğrultusunda değil,gönüllü olarak hizmetinde bulunduğu işbirlikçi egemen sınıfların ve onların binbir bağla bağlı olduğu emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda...

AYDINLIK, bir ülkenin "ulusal" sınırları içerisinde faşizmi devrimle karşı-devrim arasındaki çatışmanın değil, egemen sınıfların farklı kesimleri arasındaki çatışmanın siyasi bir ürünü olarak ele almaktadır. Pratikteki tavrı da buna uygundur. AYDINLIK hareketi siyaset sahnesine çıktığından bu yana, üçbeş kişilik siyasi gücüyle de olsa, her zaman devrime karşı cephe almış, ve "çatışma" halindeki işbirlikçi egemen sınıfların birinin, 'anti-faşist' olanın yanında saf tutmuştur. Cuntacılığının siyasi temellerinden biri de budur.

AYDINLIK, uluslararası platformda, faşizmin ortaya çıkışını emperyalistler arasındaki çelişkiye bağlamakta, "yükselen" emperyalistleri faşist, "gerileyen" emperyalistleri ise 'anti faşist' olarak tesbit etmektedir. Tavrı da bu siyasete uygundur."Yükselen" emperyalizme karşı "gerileyen" emperyalistlerle 'anti-faşist' platformda birleşmek ve "gerileyen" emperyalistlerin "gaspedilmiş hakları"nın savunuculuğunu yapmak... AYDINLIK bugün Amerikan emperyalistlerini "gerileyen", Sovyet sosyal-emperyalistlerini ise "yükselen" emperyalistler olarak tesbit etmektedir. O, faşizmi sadece "yükselen" emperyalizme özgü bir siyasi olay olarak ele almakla, Sovyet sosyal-emperyalizmine ve "beşinci kol revizyonistleri"ne karşı mücadelede Amerikan emperyalistleriyle ve işbirlikçileriyle ittifak kurmanın "haklı zemin"ini, ideolojik ve siyasi zeminini hazırlamaya çalışmaktadır.Çünkü AYDINLIK hareketi, pek uzak olmayan bir gelecekte, sadece sosyal-emperyalistleri "faşist kamp"ın temsilcisi, ABD emperyalistlerini ise "demokrasi ve barış cephesi"nin temsilcisi olarak ilan edecek ve kendisi de "demokrasi ve barış cephesi"ndeki yerini sağlamlaştırmaya çalışacaktır.

Bugün kamuoyu yaratma ve kendisine "haklı bir zemin" oluşturma aşamasındadır.

Ortaya koyduğu faşizm tahlili de buna hizmet etmektedir.

DEVRİMİN
TEORİ VE PRATİĞİ
ZERİ İ POPULLİT

ÇIKIYOR

KOMÜN YAYINEVİ

GENEL DAĞITIM: YURT-DA

HALKIN SESİ OPORTÜNİZMİNİN VARDIĞI SON NOKTA: "ECEVİT DEVRİMCİLİĞİ" -2-

Halkın Sesi'nin "halkı" "devrime götüren çizgisi":

Türkiye'de 1968'lerden bu yana sınıf mücadelesinin içerisinde yeralanlar veya en azından o dönemden bu yana "sol"daki ideolojik ve siyasi mücadeleyi ve bölünmeleri yakından izlemiş olanlar, bugün AYDINLIK ve HALKIN SESİ dergileri tarafından, geçmişte ise PDA dergisi ile İŞÇİ-KÖYLÜ gazetesi tarafından temsil edilen siyasi hareketin nasıl bir siyasetle yola çıktığını, her dönemeçte hangi siyasi taktikleri uyguladığını ve bugünkü siyasetlerinin geçmişte ortaya koyduğu siyasetlerin bir devamı olduğunu gayet iyi bilirler.

AYDINLIK hareketi siyaset sahnesine ilk çıkışıyla birlikte, Türkiye'de işçi sınıfının gelişmiş olmadığını, bu bakımdan da işçi sınıfının objektif olarak devrime öncülük edemiyeceğini "tesbit" etmiş ve devrimin öncülüğünü siyasi ve sosyal platformda,işçi sınıfının "sağ"ındaki güçlere, burjuvazinin değişik kesimlerine emanet etmiştir. O günün tesbitlerine göre işçi sınıfı burjuvazinin yedek gücü olacaktı.

Gelişimin belli bir noktasında da "Mao Zedung Düşüncesi"ne ve "sosyal-emperyalizm teorisi"ne sarılan AYDINLIK hareketi, devrimde işçi sınıfının önderliğini reddeden temel siyasetinde herhangi bir değişiklik yapmadığı için, "Mao Zedung Düşüncesi" ve "sosyal-emperyalizm teorisi" sadece bu burjuva siyasetin maskelenmesinde kullanılmıştır.

AYDINLIK siyasi hareketi, devrimin önderliğini gönüllü olarak burjuvaziye terkeden temel siyasetini hayata geçirerek, sınıf mücadelesinin her değişik döneminde, işçi sınıfı "adına" bazan burjuva reformistlerinin peşine takılmış, bazan bütün umudunu burjuva ve feodal toprak ağalarının parlamentosuna bağlamış ve parlamentoya karşı çıkanların en amansız düşmanı olmuş, bazan da cuntacıların izinden yürüyerek parlamentoculuğa karşı çıkanların başında yer almıştır.

AYDINLIK hareketinin siyasi hayatındaki en önemli değişikliklerden birisi, onun 1975'lerde baş çelişme ve merkezi görev konusundaki yeni siyasi tesbitleridir. AYDINLIK 1975'lerde, işçi sınıfı "adına" burjuvazinin vuracağı hedefi değiştirerek, dış çelişmelerin artık Türkiye'nin kaderini belirlemeye başladığını "görmüş" ve buradan kalkarak "milli bağımsızlık ve savaşa karşı hazırlık" merkezi görevini "tayin etmiştir". Böylece işçi sınıfı "adına" burjuvazinin vuracağı hedefi değiştirmiş ve her türlü sınıf ve milliyet çatışmalarından arınmış bir Türkiye'yi savunarak yabancı düşmana karşı Türkiye'nin bağımsızlığını 'korumak' için milli birlik ve beraberlik ruhunu yaymaya başlamıştır.

AYDINLIK hareketi, bugün her türden güncel siyasi taktiğini yeni baş çelişme ve merkezi görev tesbitine bağlı olarak hayata geçirmekte, her türlü siyasi eylemini Türkiye'nin milli bağımsızlığının dış düşmanlara karşı, özellikle Sovyet sosyal emperyalizmine karşı, "korunması"na tabi kılmaktadır.

Geçmişten farklı olan şey, bugün AYDINLIK siyasi hareketinin yükselen devrim dalgası karşısında burjuvaziyle daha fazla kenetlenmiş olmasıdır, devrimle karşı-devrim arasında süregiden mücadelede karşı-devrimci güçlerle daha sıkı bir şekilde birleşmesidir.

Bugün "geniş halk yığınlarının temel talepleri"nin çözümü için CHP'ni ve Ecevit'i görevlendirmesi ve parlamentarizmi ezilen milyonlara bir "umut" olarak sunması, AYDINLIK hareketinin artık karşı-devrim cephesinin sadık bir unsuru olmasından kaynaklanmaktadır, onun burjuvaziye daha fazla kenetlenmiş olmasının doğal bir sonucudur.

AYDINLIK hareketinin devrimin ve keskinleşen sınıf mücadelesinin karşısına bir panzehir olarak çıkardığı parlamentarizm üzerinde gazetemizin geçen sayısında durmuştuk.

HALKIN SESİ, "CHP"nin Önündeki İki Yol" yazısında "geniş halk yığınlarının temel taleplerinin" çözümlenmesini, "özgürlüğün, demokrasinin ve bağımsızlığın" korunması ve kazanılmasını "Avrupa işbirlikçisi sanayicilerin ve kapitalist çiftçilerin menfaatlerini temsil eden CHP"den beklediğini açıklamaktaydı ve CHP'ni "elindeki kozları" iyi bir şekilde kullanamadığı için eleştirmekteydi.

"CHP'nin Önündeki İki Yol" yazısında tesbit edilen siyaset CHP hükümetinin güvenoyu alamadığı fakat yeni hükümetin de henüz belli olmadığı bir döneme tekabül etmekteydi. Halbuki bugün köprülerin altından çok sular akmıştır ve siyasi platformda yeni gelişmeler ortaya çıkmıştır. Bir yandan Ecevit'in AP CHP-AP koalisyonu önerisi, bir yandan da 2. MC Hükümetinin kurulması...Bu yeni siyasi gelişmeler karşısında en doğal olan şey, bütün siyasi hareketlerin genel siyasi taktiklerine ek olarak, gelişen yeni siyasi durumun özelliklerine uygun yeni siyasi taktikler geliştirmeleridir.

Nihayet.HALKIN SESİ de bu doğal yolu seçti ve "somut durumun somut bir tahlilini yaparak" yeni siyasi gelişmeler karşısında, özellikle MC Hükümetinin yeniden kurulması girişimleri karşısında ve Ecevit'in CHP-AP koalisyonu önerisi karşısında "açık" tavrını koydu.

"Açık" tavrını koydu diyoruz, çünkü, HALKIN SESİ siyasi tavrını ortaya koyarken, gene eski alışılagelmiş taktiği ile hareket etti, kendi dışındaki siyasi hareketleri eleştirerek, gene devrimci proletarya hareketini karalamaya çalışarak, marksizme çamur atarak kendi siyasi taktiklerini satır aralarında belirtmeye çalıştı. Fakat HALKIN SESİ siyaset yapmada alışılagelmiş taktiğini terketmese bile, artık, tavrını açık açık belirtmekten kaçınamıyor.Çünkü,bugün sınıf mücadelesi ve siyasi mücadele öyle bir noktaya gelmiştir ki, AYDINLIK'ÇILAR gibi "kurt" politikacılar da dahil olmak üzere hiç kimse yüzünü perdeleyemez hale gelmiştir, herkes her söylediğini açık söylemek zorundadır. Siyasi mücadelenin bugün erişmiş olduğu düzey, hiç bir siyasi harekete ortayolculuk yapma fırsatı dahi vermemektedir.

Bugün takke düşmüş, kel görünmüştür. HALKIN SESİ devrimcilere çamur atarak yüzünü perdelemeye çalışsa bile, söyleyeceğini söylemiş, tavrını açık seçik ortaya koymuştur. Biz, HALKIN SESİ'nin böyle bir "tutarlı" noktaya gelmesini, daha önceden de söylediğimiz gibi siyasi mücadele açısından olumlu karşılıyoruz.

AYDINLIK Siyasi hareketi ülkemizdeki "yeni" siyasi gelişmeler karşısındaki tavrını HALKIN SESİ'nin 118 ve 119 sayılarında daha net ve kapalı olmaktan uzak bir şekilde ortaya koydu. Özellikle HALKIN SESİ nin 119. sayısında yer alan "MC Türkiye'yi Nereye Getirdi?" yazısı ile "Üçlü Oportünist Blokun Grev Kırıcılığı" aldı yazıda ve "Bayram Yapacağınıza Biraz Düşünün" başlığını taşıyan başyazıda ve 118. sayıdaki "AP - CHP koalisyonu ve sahte TKP" yazısında, bütün bu yazılarda sergilenen görüşler 117. sayıda yayınlanan "CHP'nin Önündeki İki Yol" yazısında ortaya konan siyasi taktiğin devamı ve tamamlayıcısıdır.

HALKIN SESİ, son üç sayısında, Türkiye'nin ekonomik ve siyasi yapısının "somut" bir analizini yaparak, çeşitli siyasi hareketlerin, sosyal-faşistlerin ve devrimci proletarya hareketinin bugünkü siyasi durum karşısındaki siyasi taktiklerini eleştirerek, kendi siyasi tavrını tesbit etmekte ve önümüzdeki dönemin siyasi taktiklerini çıkarmaktadır.

1. HALKIN SESİ BUGÜN TÜRKİYE'DEKİ "BUHRANI" VE TÜRKİYE'NİN "BAŞ SORUNU"NU NASIL DEĞERLENDİRİYOR?

HALKIN SESİ, işe Türkiye'deki buhranın durumunu ve bunun ekonomik tezahürlerini irdeleyerek başlamaktadır.

Türkiye'deki ekonomik buhranın durumu ve sebepleri ile ilgili olarak şunları yazmaktadır HALKIN SESİ:

"Türkiye son yirmi yılın en şiddetli ekonomik buhranını yaşıyor." "Ekonomik buhran 1977 yılının ortalarında daha da derinleşerek devam etmektedir." "Buhranın düğümlendiği nokta döviz yokluğu ve ithalat sıkıntısıdır." "Döviz yokluğu ve ithalat sıkıntısı", "Sanayi üretimine darbe vurmakta", "planlanan yatırımlar" zamanında gerçekleşmesini önlemekte","dış ticaret açığını büyütmekte"dir. Ayrıca "işçi dövizlerinin azalması" ve "Türkiye'nin dışardan kredi sağlayamaması", "ekonomik buhranı"daha da "şiddetlendirmektedir".

"Bugün dışa bağımlı Türkiye ekonomisinde görülen buhranın en temel sebebi, batılı ülkelerin uyguladığı" "ekonomik ambargo"dur. "MC hükümeti", "Kıbrıs sorununun çözümünü" "sürüncemede bırakmış" ve Türkiye'nin "kapılarını ardına kadar Rusya'ya açmıştır"."Amerika ve Avrupa ülkelerinin son zamanlarda yoğunlaştırdıkları ekonomik ambargo bu siyasete duydukları tepkinin ifadesidir". "Dünya Bankası'nın ve diğer mali kuruluşların kredi musluklarını kapatmalarının ve Türkiye'de büyük bir döviz buhranı yaratmalarının sebebi budur." "Yine batılı büyük bankalar, MC hükümetinin Kıbrıs meselesini sürüncemede bırakması ve Rusya'ya yanaşması dolayısıyla Türkiye ile olan ilişkilerini dondurmuşlardır." (H.S.Sayı 119, Sy.6-7).

HALKIN SESİ, bugün ülkemizdeki "ekonomik buhranın" sebeplerini bu şekilde "tesbit" ettikten sonra, "çözüm yolları"nı da sıralamakta, ve "ekonominin düzelmesi Kıbrıs sorununun çözümüne bağlıdır" demektedir:

"Seçimlerin tarihinden koalisyonun niteliğine,yapılacak yatırımlardan taban fiyatlarına, hatta hükümette yeralacak bakanların kimliğine kadar irili ufaklı bütün olayları Türkiye'nin dış meseleleri belirliyor. Dış sorunların düğümlendiği nokta ise Kıbrıstır. Türkiye'de bütün çelişmelerin gelişmesini etkileyen ve belirleyen baş çelişmenin dış çelişme olduğu gerçeği üç sene gibi kısa bir zaman içinde kendini herkese kabul ettirdi. Artık her siyasi demeç ve yazı, dış sorunların, özellikle Kıbrıs sorununun belirleyici niteliğini vurgulayarak başlıyor. Türkiye Kıbrıs sorununu çözmeden adım atamaz hale gelmiştir. Bu sebeple ayaklarını Türkiye topraklarına basan herkes Kıbrıs sorununun bir an önce çözülmesini istiyor. Bütün bu gerçekleri görmeyenler sadece Üçlü Oportünist Blokun şefleridir. Ancak onların da ayakları Türkiye topraklarında değil bulutların üstündedir. Kıbrıs sorununun barışçı yollardan çözümünün Türkiye'de ve bölgemizde en fazla devrimi güçlendireceğini, devrimimizin en azgın düşmanı olan sosyal-emperyalistlere bir darbe olacağını görememektedirler.Kafaları İ.Bilen revizyonistlerinin otomatiğine bağlı olduğundan Kıbrıs sorununda daRus beşinci koluyla aynı siyaseti izliyorlar. Kıbrıs sorununa olumlu yaklaşabilecek her türlü hükümet seçeneğinin yolunu tıkamayı merkezi görev kabul etmeleri bu tutumlarının son örneğidir." (H.S., Sayı 119, Sy. 3)

HALKIN SESİ "ekonomik buhran"ın sebebi olan Kıbrıs sorununun çözümlenmeden kalmasının ve dolayısıyla ekonomik buhranın daha da derinleşmesinin en çok kimin işine yarıyacağını da şu şekilde tesbit etmektedir:

"...Kıbrıs sorununun çözülmeden kalması, en çok sosyal-emperyalistlerin işine geliyor. Nitekim bütün dünya bu sorunun barışçı yollardan çözülmesini isterken Rusya çatışmayı sürekli olarak kışkırtıyor. Son olarak bu yoldaki çabalarını daha da arttırdıkları görülmektedir." (H.S., Sayı 119. 3)

"Türkiye'nin Kıbrıs sorunu içinde çırpınıp durması sosyal-emperyalist etkinlik için en elverişli ortamı oluşturmaktadır. Yeni Çarlar komşularıyla başı dertte bir Türkiye'nin kendi kapılarını çalmak zorunda kalacağını düşünmektedirler. Türkiye'nin Kıbrıs sorunundan sıyrılmasına yönelik her olumlu gelişme bu sebeple en çok sosyal-emperyalistleri rahatsız etmektedir".

"Faşizmin yarattığı iç kargaşalık, parçalanma,milliyetler arasında durmadan körüklenen düşmanlık,mezhep çatışmaları, çözülmeden kalacak Kıbrıs sorunu, Yunanistan'a karşı düşmanlık ve kışkırtma...İşte sosyal-emperyalistlerin ve uşaklarının istediği Türkiye tablosu budur. Bu tabloyu eksiksiz hazırlayacak iktidar ise yeni bir MC'den başkası olamaz. Bugün parlamentodan çıkabilecek hükümetler içinde halkımız için en zararlı olanı yeni bir MC iktidarıdır. İşte sosyal-emperyalistler ve beşinci kolları böyle bir iktidar istemektedirler." (H.S., Sayı 118, Sy.4)

Bu satırlar içerisinde HALKIN SESİ'nin MC'ye neden karşı olduğunu çıkarabiliyoruz: Kıbrıs sorununun çözümünü sürüncemede bırakması ve Sovyet sosyal-emperyalizminin "istediği tabloyu eksiksiz uygulaması" ve ona yakınlaşması...

HALKIN SESİ'nin MC'ye karşı çıkmasının birinci sebebi budur. Ayrıca, MC'nin iktidar olması,"Amerika ve Avrupa ülkelerinin uyguladıkları ekonomik ambargoyu sürdürmelerine" sebep olmakta ve bu ambargo da "ekonomik buhran"ın derinleşmesinin "en temel sebebi" olmaktadır. "Ezilen ülke ekonomisinin yıkıma uğraması" bu ülkelerde "devrimi daha da zorlaştırır".

Halbuki "ezilen ülkelerin ekonomilerini güçlendirmeleri" gerekir. "Böylece bu ülkelerde devrim güçlenir."

"Türkiye devriminin yolu iki süper devlete ve özellikle Rus sosyal emperyalizmine karşı mücadelenin geçiyor. Bu bücadelenin gelip dayandığı nokta ise Kıbrıs sorunudur." (H.S., Sayı 119, Sy. 3)

"Kıbrıs sorununun çözülmeden kalması" buhranı derinleştirmekte, buhranın derinleşmesi ise " devrimi zorlaştırmaktadır". Buna ise MC'nin iktidar olması sebep olmaktadır.

HALKIN SESİ'nin MC'ye karşı olmasının ikinci sebebi de budur.

Özetlersek: HALKIN SESİ, "günün siyasal görevini" Kıbrıs sorununun çözümlenmesi olarak tesbit etmektedir. "Kıbrıs sorununun çözümlenmeden kalması, en çok sosyal-emperyalistlerin işine" geldiği için ve "Kıbrıs sorununun çözümlenmesini sürüncemede bırakan" MC olduğu için HALKIN SESİ Sovyet sosyal-emperyalizmine onun beşinci kolu revizyonistlere ve MC'ye karşıdır.

HALKIN SESİ "en çok neye karşı olduğunu" böyle formüle etmektedir.

İşte HALKIN SESİ'nin yeni baş çelişme ve baş düşman tesbitinin yeni siyasal koşullara uyarlanış şekli.

Peki, HALKIN SESİ Türkiye'nin baş sorunu olan "Kıbrıs sorununun" çözümü için nasıl bir yol öneriyor? Veya "günün siyasal görevi"nin "başarılması" için hangi siyasi "seçeneklere" karşı değil?

İşte tam bu noktada HALKIN SESİ kendini ele vermektedir. Yaldızlı lafların altında iğrenç bir karşıdevrimcilik sırıtmaktadır.

2- HALKIN SESİ, TÜRKİYE'NİN "BAŞ SORUNU"NUN ÇÖZÜMÜ İÇİN HANGİ "SEÇENEKLERİ" SAVUNUYOR?

Gazetemizin bundan önceki sayısında yeralan yazımızın bundan önceki bölümünde de işaret ettiğimiz gibi HALKIN SESİ'nin, bugün Türkiye'nin "baş sorunu durumunda olan Kıbrıs sorunu"nun "çözümü" için savunduğu ve hayata geçirilmesini istediği birinci seçenek CHP iktidarıdır.

"...herkesi, Kıbrıs'ın bağımsızlığına saygı ve Yunanistan'la dostluk temelinde birleştirmek mümkündür. Bugün Türkiye'de bunu başarabilecek insanın Ecevit olduğuna inananlar büyük bir çoğunluktadır." (H.S., Sayı 117, Sy. 4)

Bu "büyük çoğunluğa" HALKIN SESİ de dahildir. Nihayet "büyük çoğunluğun" görüşüne katıldığını 118 ve 119. sayılarında en bariz bir şekilde ortaya koymaktadır.

"Seçim önerisinden başlayarak CHP'nin Kıbrıs sorununa Yunanistan'la dostluk içinde yaklaşacağını gösteren bir tutum alması hem sosyal-emperyalistleri hem de uşaklarını telaşlandırmıştır." (H.S.,Sayı 118 Sy. 4)

"Ecevit'in seçimler boyunca Kıbrıs sorununa dokunmaması, Yunan düşmanlığı körüklemekten kaçınması Türkiye'nin menfaatlerine ve halkımızın isteklerine uygun bir yönelişi ifade ediyordu."(H.S., Sayı 119, Sy.4).

HALKIN SESİ, CHP hükümetinin güven oyu alamaması, Ecevit'in bir CHP-AP koalisyonu önerisiyle ortaya çıkması ve faşist MC'nin yeniden kurulması konusunda yeni bir siyasi tavır tesbit etti. Yalnız bu yeni tavrını CHP hükümetinin kurulması meselesinde olduğu gibi açık ber şekilde değil,daha ince bir şekilde, devrimci proletarya hareketine saldırarak açıklamaya çalıştı.

HALKIN SESİ'nin bu yeni siyasi tutumu CHP-AP koalisyonuna "karşı çıkılmaması", ikinci bir "seçenek" olarak desteklenmesi noktasında düğümlenmektedir.

"Bugün AP-CHP koalisyonunu önlemeye çalışmak kimlerin baş sorunudur?" diye sorduktan sonra şunları yazmaktadır HALKIN SESİ:

"Birinci olarak Türkeş'in. Çünkü Türkeş güçlenmenin yolunu iktidarda bir köşebaşı kapmakta görüyor." (H.S., Sayı 119, Sy. 8)

"AP-CHP koalisyonuna hararetle karşı çıkılarak Demirel'le mi mücadele edildiği sanılıyor? Böyle bir iddia son derece saçmadır. Çünkü Demirel MC'nin "mimarıdır". Onunla sadece MC'ye karşı çıkılarak mücadele edilebileceği ortada duran bir gerçektir."(H.S. agy.).

"Bir AP-CHP koalisyonuna karşı revizyonistlerin tutumu nedir? ...sahte TKP'nin 'Bizim Radyo'su en fazla karşı çıktıkları hükümet biçiminin AP-CHP koalisyonu olduğunu bangır bangır her gün ilan etmektedir. (H.S., agy).

"Üçlü oportünist şeflerin gerek AP-CHP koalisyonu gerekse genel grev konusundaki gerici siyasetlerinin gerekçesi..."

HALKIN SESİ bir AP-CHP koalisyonu önerisine karşı çıkanları şu şekilde tesbit etmektedir: Türkeş,Demirel ve revizyonistler... Zaten bunlar Türkiye'nin "baş sorunu" olan "Kıbrıs sorunu"nun ya sürüncemede kalmasından, ya da daha da çözümsüz bir duruma gelmesinden yanadırlar. Onun için bir AP-CHP koalisyonuna doğal olarak karşı çıkarlar. Karşı çıkış nedenleri de "Kıbrıs sorunu"nun "çözümü"nü önlemek, böylece "devrime giden yolu" kapamaktır.

O halde bunların AP-CHP koalisyonu konusundaki tutumları karşı-devrimcidir.

Bu konuda bir de "gerici siyaset" var: HALKIN SESİ'nin 'Üçlü Oportünist Blok' diye isimlendirdiği proleter devrimciler... Proleter devrimciler de AP-CHP hükümetine karşı çıkıyorlar. "Gerici" olan da zaten bu "karşı çıkış".

O halde AP-CHP koalisyonu konusundaki bir "siyasetin" gerici olmaması için, onun AP-CHP koalisyonuna "karşı çıkmaması" gerekir.

İşte bu siyasetin baş mimarı Ecevit ve onun sadık kapıkulu HALKIN SESİ'dir.

Nihayet, HALKIN SESİ, 119. sayısının üç ayrı yazısında şunları belirtmekten geri kalmıyor:

"Bir AP-CHP koalisyonunu savunuyor değiliz. Ancak bugün sorun en çok neye karşı olduğumuzdur. Yeni bir MC hükümetini önlemeye mi, yoksa tam tersine MC dışındaki seçeneklerin yolunu tıkamaya mı çaba harcamalıyız." (H.S., Sayı 119, Sy. 8).

HALKIN SESİ, "MC dışındaki seçeneklerin yolunu" tıkayıp tıkamama konusundaki tutumunu da proleter devrimcileri suçlayarak şöyle açıklamaktadır:

"('Üçlü oportünist şeflerin') Kıbrıs sorununa olumlu yaklaşabilecek her türlü hükümet seçeneğinin yolunu tıkamayı merkezi görev kabul etmeleri bu tutumlarının son örneğidir. " (H.S., Sayı 119, Sy. 3)

Demek ki HALKIN SESİ "MC dışındaki seçeneklerin yolunu" tıkamıyor ve "Kıbrıs sorununa olumlu yaklaşabilecek hükümet seçeneklerine" karşı çıkmıyor, tersine "devrim"in menfaati için destekliyor. "Her türlü hükümet seçeneğinden" birisinin CHP hükümeti olduğuna daha önce işaret etmiştik. İkincisine de HALKIN SESİ kendisi işaret etmektedir:

"...Kıbrıs'ta taviz verebilecek (siz çözecek anlayın-H.K.) bir CHP-AP koalisyonu" (H.S., Sayı 119, Sf.7)

Yukarıya konan "Bir AP-CHP koalisyonunu savunuyor değiliz" cümlesi ise pisliği gizlemeye yarayan bir perdedir. Kaldı ki, cümlede "savunuyor değiliz" demektedir. Savunuyor olmamak karşı çıkmamayı da ifade eder. Zaten HALKIN SESİ AP-CHP koalisyonuna karşı çıkmadığını bir ön şart olarak belirtmektedir.Bu bakımdan "savunuyor değiliz"in anlamı, "başka hükümet seçeneklerinin yolu tıkandığı için" zorunlu olarak "AP CHP koalisyonunu destekliyoruz" demektir. Zaten Ecevit de "başka seçenekler tıkandığı için" CHP-AP koalisyonu önerisini ortaya atmıştı. Bunun için HALKIN SESİ'nin bu tutumunu garip karşılamıyoruz. Tersine başka tip önerilerle ortaya çıksaydı, proletaryanın ve halkın çıkarlarını savunan bir tutum takınsaydı, işte bu bize pek garip gelirdi.

İşte HALKIN SESİ'nin, bugün Türkiye'nin "baş sorunu" olan "Kıbrıs sorunu"nun çözümü için ortaya koyduğu ve desteklediği iki seçenek: CHP hükümeti, olmazsa AP-CHP koalisyon hükümeti.

HALKIN SESİ "günün siyasal görevi"ni bu "seçenek"lerle çözecek, "devrime giden yol"da bu "seçenek"lerin önderliğiyle ilerleyecek (!).

İşte HALKIN SESİ'nin "proleter devrimci" tutumu!

Şimdi bu tutumu birinci olarak Vehbi Koç'un, TÜSİAD çevresinde birleşmiş büyük sermayedarların tutumuyla ve Sabancı'nın tutumuyla, ikinci olarak da "Rus sosyal-emperyalizminin beşinci kolu revizyonistler"in tutumuyla karşılaştıralım.

İşbirlikçi egemen sınıfların bugünkü siyasi gelişmeler karşısındaki tutumunu HALKIN SESİ doğru bir şekilde tesbit etmektedir.

3. HALKIN SESİ, "KOÇLARIN, SABANCILARIN" VE BEŞİNCİ KOL REVİZYONİSTLERİN" "HÜKÜMET SEÇENEKLERİ"KARŞISINDAKİ TUTUMUNU NASIL TESBİT EDİYOR?

HALKIN SESİ 119. sayısında bugün Türkiye'de gittikçe derinleşmekte olan "ekonomik buhranı", sebeplerini ve çözüm yollarını sıraladıktan sonra "hakim sınıfların isteklerini" şu şekilde sıralamaktadır:

"Kıbrıs meselesinin çıkmazdan kurtarılması; bol miktarda uzun vadeli, düşük faizle kredi sağlanması; Türkiye'nin DÇM'lere duyduğu ihtiyacın azaltılması ; dolayısıyla imalat ve fiyat artışlarının hafifletilmesi; piyasanın istikrara kavuşturulması; bu sayede büyük çaplı devalüasyonlardan kaçınılması; işte hakim sınıfların istedikleri bunlardır. Bu talepler, hakim sınıfların en geniş kesimlerini,Kıbrıs'ta taviz verebilecek bir CHP-AP koalisyonu, bu olmadığı takdirde Ecevit başkanlığındaki bir CHP hükümeti fikrinde birleştirmektedir. Hakim sınıflar içinde bu eğilimi ilk ifade edenler, Vehbi Koç ve Türkiye Sanayici ve İşadamları Derneği (TÜSİAD) çevresinde birleşmiş olan büyük sermayedarlardı. Bunlardan bir yıl sonra, Sabancı'nın başını çektiği büyük burjuva kesimleri de bu görüşü benimseyen bir tutum aldı.Bugün büyük burjuvazinin hemen hiç bir kesiminin ikinci bir MC'yi istememesinin ekonomik temelleri bunlardır." (H.S., Sayı 119, Sy. 7).

Görüldüğü gibi "hakim sınıfların en geniş kesimleri" ve HALKIN SESİ açısından belirleyici duruma gelmiş "sorunlar" aynıdır: Kıbrıs sorununun çözümü, "Amerika ve Avrupa ülkelerinin son zamanlarda yoğunlaştırdıkları ekonomik ambargonun kaldırılması" ve bundan dolayı ortaya çıkan buhranın hafifletilmesi vb.

Aynı durum siyasi tercihlerde de aynileşmektedir: "İkinci bir MC'yi istememek", "CHP-AP koalisyonu"veya "Ecevit başkanlığındaki CHP hükümeti fikrinde birleşmek".

Yalnız burada bir farklılık göze çarpıyor. HALKIN SESİ'nin hakkını yememek için bu farkı belirtmemiz gerekiyor. HALKIN SESİ "olumlu" hükümet seçenekleri arasında, "Koçların, Sabancıların" tersine CHP hükümetini birinci sıraya koymaktadır.

Bundan ayrı olarak HALKIN SESİ, hakim sınıfların "Kıbrıs macerasının 4 üncü yılına girerken", "bayram yapmalarını" eleştirerek onları "işin ciddiyeti üzerinde durup düşünmeye" çağırmaktadır.

Bütün fark bu kadar. Hiç değilse Marksizmin lafızlarına bulaşmış bir siyasi hareketin, "Koçlarla, Sabancılarla" kendisi arasına bu ölçüde de olsa bir "sınır" çekmesi, büyük burjuvaziye karşı eleştiri hakkını kullanması doğal karşılanmalıdır.

Biz HALKIN SESİ'nin büyük burjuvaziye karşı hiç değilse eleştiri hakkını kullanmasını olumlu karşılışoruz, ve bu özgürlüğünün gaspedilmemesi için sonuna kadar mücadele edeceğiz.

HALKIN SESİ'nin siyasi tercihi ile işbirlikçi egemen sınıfların siyasi tercihinin aynileşmesi, bir rastlantı değildir. Tersine HALKIN SESİ'nin artık bu egemen sınıfların siyasi potasında erime sürecini tamamlamasının, onun egemen sınıflarla tam anlamıyla kenetlenmiş olmasının küçük bir göstergesidir.

HALKIN SESİ bugün devrim karşısında egemen sınıfların yanında gönüllü olarak yer almaktadır.

HALKIN SESİ, ortaya koyduğu bu siyasi tutumla sadece büyük burjuvazinin ve toprak ağalarının yanında değil, fakat aynı zamanda onların binbir bağla bağlı bulunduğu emperyalizmin yanında saf tutmaktadır.

Bunun en somut göstergelerinden bir tanesi, HALKIN SESİ ile "beşinci kol revizyonistler"in aynı "hükümet seçeneği"nde birleşmiş olmalarıdır.

HALKIN SESİ TKP'yi ve diğer revizyonistleri eleştirirken şunları söylemektedir:

"Sahte TKP ötedenberi CHP'nin sırtından güç toplama siyaseti izlemektedir. Rus uşakları CHP içine sızdırdıkları adamları sayesinde etkinlik kurmaya çalışıyor ve CHP'nin izlediği 'Rusya'ya güven verme" siyasetinin kendileri için elverişli ortam yarattığını görüyorlardı. (...) TKP revizyonistleri iktidara gelince büyük güçlüklerle karşılaşacak bir CHP iktidarının Rus Yeni Çarları önünde dize geleceğini ve efendilerinin artan etkinliği sayesinde kendilerinin de palazlanacağını hesaplıyorlar." (H.S. Sayı 118, Sf. 4).

Bugün revizyonistlerin parti olarak CHP'yi ve hükümet olarak CHP hükümetini destekledikleri bir gerçektir. HALKIN SESİ bunun sebeplerini de saymaktadır: CHP'nin izlediği "Rusya'ya güven verme siyaseti", "CHP iktidarının Yeni Rus Çarları önünde dize geleceği" vb.

HALKIN SESİ de değişik bir gerekçeyle CHP'ni ve CHP hükümetini desteklemektedir: CHP'nin "geniş halk yığınlarının temel talepleri"ni gerçekleştireceği, CHP iktidarının ülkemize "bağımsızlık, özgürlük ve demokrasi"yi sağlayacağı vb.

CHP iktidarı öyle bir iktidar ki, hem "beşinci kol revizyonistler"in, hem de HALKIN SESİ'nin taleplerini gerçekleştiriyor.

Fakat şüphesiz ki doğru olan ikincisi değil.

Bu bakımdan HALKIN SESİ, bir CHP iktidarını savunmakla, "Rus Yeni Çarları"nın ülkemiz üzerindeki etkinliklerinin artmasının gönüllü savunuculuğunu yapmaktadır ve Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı attığı keskin sloganlarla sadece kendi karşı-devrimci yüzünü gizlemeye çalışmaktadır.

HALKIN SESİ'nin anti-revizyonistliğinin özü de budur.

Sonuç:

HALKIN SESI'nin son üç sayısındaki siyasi tahliller, AYDINLIK siyasi hareketinin bugün ulaştığı noktayı en açık bir biçimde ortaya koymaktadır.

Biz bu yazımızın sınırları içerisinde bu noktayı ve bunun siyasi sonuçlarını sergilemeye çalıştık. Özel olarak HALKIN SESİ'nin Türkiye'deki buhranın durumunu ve nedenlerini, Kıbrıs meselesi, baş çelişki, merkezi görev, CHP tahlili, hükümet seçenekleri vb. vb. konularındaki teorik-siyasi zırvalıklarının eleştirisine girmedik. Her şeyden önce bunun okuyucuya bir saygısızlık olacağını düşündük. Çünkü bugün en sıradan bir okuyucu dahi HALKIN SESİ'nin bu tür tahlillerinin burjuva dünya görüşünden kaynaklandığını görebilecek durumdadır. Aslında üç-beş burjuva aydınından oluşan bir tekke ile siyasi polemiğe girmek belki de bir çok kimseye gereksiz ve yararsız gelebilir. Gerçekten de AYDINLIK hareketi siyasi polemiğin bir unsuru olabilecek durumda değildir. AYDINLIK hareketinin tehlikesi, onun siyasi varlığından gelmemektedir. Onun esas tehlikesi, dayandığı burjuva ideolojisidir, bu ideolojiyi Marksizm-Leninizm ile cilalayarak piyasaya sürmesidir. Bugün her türden reformist-oportünist sapma bir ölçüde de, tarihi olarak, PDA-Mihri Belli ikilisinin burjuva ideolojisinden kaynaklanmaktadır.

De.sa.7.sü.1'de

İşçiler! Grev kırıcısı ve devrim düşmanı Halkın Sesi'nin tuzaklarını paramparça edelim!

Ordusuz komutanın karşı-devrimci "emri":

İŞÇİ SINIFININ GREV YAPMASI YASAKTIR!

"Kendi millî ekonomilerini güçlü tutan küçük ülkeler, emperyalistlerin yağma ve saldırısından uzak durabildikleri gibi, emperyalist ülkelerin iç çelişmelerini de derinleştirirler. Ezilen ülkelerin ekonomilerini güçlendirmeleri, emperyalistlerin buhranını arttırır ve emperyalist cephe zincirinin zayıflamasına yol açar. Böylece bu ülkelerde devrim güçlenir."

HALKIN SESİ, s. 119

İşçi yoldaşlar! Şu yukarıdaki alıntıya dikkatle bakın! Orada kaynayan karşı devrimci kara çamuru tanıyın ve mahkum edin!

Burada, parçalamamız ve yoketmemiz gereken yarı sömürge tipi ekonomi, bize "millî" ekonomi olarak "yutturuluyor" ve bizden onu güçlendirmemiz isteniyor. Devrim, işbirlikçi kapitalistlerin, toprak ağalarının ve emperyalistlerin cebini şişiren bir fazla mesai kampanyasına çevriliyor!

Fazla mesai kampanyası önermenin "teorisini" yapan oportünist Halkın Sesi, elbette greve de yasak koymaktadır.

Grevler, genellikle ekonomide tahribat yaptıklarına ve "olumsuz" bir etken olduklarına göre onların "Türkiye Ekonomisini" güçlendirmeleri beklenebilir mi? Beklenemez. O halde işçi sınıfı grev yapabilir mi? Çalışanlar üretimi durdurabilir mi? Hayır, asla! Bu "Türkiye Ekonomisini" zayıflatır!

Ama bilindiği gibi bazı grevler işbirlikçi hâkim sınıfların işine yaramaz mı? Onların ellerindeki stokları eritmelerinin bir aracı veya belli başlı siyasi hedeflerine ulaşmalarının bir aracı olamaz mı? Bu elbette mümkündür. Meselâ Türk-İş'in Sümerbank'ta sürdürdüğü grevin, bu türden olduğunu biliyoruz. Genellikle işçilerin geri bilinç düzeylerinden yararlanarak onların bilinçsiz öfkelerinin yarattığı gücü, işbirlikçi hâkim sınıflar zaman zaman kendi politik-ekonomik çıkarlarına uygun olarak kullanmaya çabalarlar. Bütün sınıf bilinçli işçiler bunu iyi bilirler. Ateşle oynamaktan daha "tehlikeli" bir iş de olsa hâkim sınıflar bu taktiği mutlaka uygulamak zorunda kalırlar. Ateşle oynamaktan da tehlikelidir, çünkü her grev işçiler için bir çok bakımdan bir mücadele okuludur, ve hâkim sınıfların kaldırdıkları taşı ayaklarına düşürmeleri ihtimali büyüktür.

Bütün "tehlikelerine" rağmen, hâkim sınıflar zaman zaman bu yola başvurmak zorunda kalmaktadırlar.

Halil Tunç'un ve Kemal Türkler'in önerileri de bu türden grevlerdir. Onların karşı devrimci taktiklerinin amacı kendiliğinden nitelikli halk muhalefetini saptırmak ve kendi gerici emellerine ulaşmaktır. Halkın muhalefetini arkalarına alıp bir yandan "ustalıkla" halk muhalefetinin hedefi olmaktan çıkmak, diğer yandan da kendi gruplarının, kesimlerinin vb. çıkarları uğruna diğer işbirlikçi kapitalist toprak ağası çeteleri faka bastırmak... İşte böyledir onların planları...

Halkın Sesi işte böylesi grevlere "izin" vermektedir! O böylesi grevleri, "hattâ" bir genel grevi, halkın yararına, devrimci bir eylem olarak yutturmak için Halil Tunç ve K. Türkler'den de daha "fedakârca" yırtınmaktadır. Onun da amacı tıpkı diğerleri gibi yarı sömürge tipi ekonominin "güçlendirilmesi", siyasi ve ekonomik "istikrarın" sağlanması, yani faşist diktatörlüğün pekiştirilmesidir.

"Türkiye ekonomisini" (ve buna tekabül eden siyasi iktidarı diye eklemeleri gerekirdi). "güçlendiren" grevlere evet! Zayıflatan grevlere hayır!

İşte, karşı-devrimci özü apaçık bir "mesaj" ya da bir "emir"!

Ama işçi sınıfı böyle "emir"leri çok defalar ezdi geçti. Şimdi de öyle olacak. Bir avuçluk Halkın Sesi tekkesinin ordusuz komutanları, hakim sınıfların teknesinin dümen suyundan komut yağdıra dursunlar, kendi dedikleri gibi, "it ürüyecek kervan yürüyecek."

YUKARIDAKİ ALINTIDAKİ OPORTÜNİST TAHRİFAT HAKKINDA

Ne diyor Halkın Sesi? Her ezilen ülke millî ekonomisini güçlü tutmalıdır. Bu emperyalizme darbe indirir, emperyalizmin buhranını derinleştirir. Buna hangi Marksist-Leninist itiraz edebilir? "Atların, arpa yedikleri kadar açık" bir gerçek!

Ama Halkın Sesi hemen bir yılan gibi kıvrılıyor ve bu genel doğruyu da tahrif ediyor, ama onun gölgesine sıkı sıkıya sarılıyor. Yığınların ve devrimcilerin "bilgisizliklerini" gözönünde tutarak hemen şöyle bir denklem kuruyor: Milli ekonomi = ezilen ülke ekonomisi = Türkiye ekonomisi!

Ve bu sahte denklem üzerine bütün oportünist binayı kuruveriyor.

"Ezilen ülke ekonomisi" milli bir ekonomi değildir. Bugünkü Türkiye ekonomisi, hiç mi hiç bir "milli" ekonomi değildir.

Devrimciler "Türkiye ekonomisini" ancak devrim yaparak milli bir ekonomi haline sokabilirler. Ondan önce, milli unsurların ekonomide egemen olmaları sözkonusu değildir.

Devrimcilerin görevi, bu bakımdan, ekonomik buhranı "hafifletmek" ve işbirlikçi burjuvazi ve feodal toprak ağalarının egemen olduğu yarı sömürge tipi ekonomiyi "güçlendirmek" değildir.

Devrimcilerin görevi, kendi iradeleri dışında derinleşen ve derinleşecek olan buhranın yarattığı, devrimci durumdan yararlanmaktır. Marksizmin bu temel öğretisi, bir kalem oynatmayla ortadan kaldırılamaz. Devrimcilerin görevi, objektif şartlara uygun taktikler ve strateji ile devrime yönelmektir.

Grev yasaklamak, "milli servet heba oluyor" çığlıkları atmak, işbirlikçi hakim sınıfların ve Halkın Sesi gibi oportünistlerin "görevi"dir.

Halkın Sesi oportünistlerinin, "ekonomiyi güçlendirme" teorileri, binbir yalan dolanla, binbir "devrimci" kılıfla süslemeye çalıştıkları siyasetlerinin karşı devrimci özünü ortaya koymaktadır.

SOSYAL FAŞİSTLERİN SENDİKAMIZDA YERİ YOKTUR

HAS-İŞ Adana Bölge Temsilciliğine işçilerin onayı ile seçilmiş olan Mahmut Kelleci, HAS-İŞ Genel Merkezi tarafından anti-demokratik bir şekilde görevinden alınarak yerine İGD'li bir sosyal faşist getirilmiştir.

Adana Sıtma Eradikasyonu Bölge Başkanlığında çalışan işçiler bir bildiri yayınlayarak yeni sosyal faşist temsilciye karşı tavırlarını açıklamışlar, onun işçileri temsile yetkili olmadığını belirtmiştir. İşçilerin bu bildirisini aşağıda yayınlıyoruz:

HAS-İŞ
DİSK
BİZE DE GREVİSK
HAKKI AS-İŞ
KAHROLSUN
FAŞİZM

İŞÇİ ARKADAŞ!

Her çeşit zorluk ve güçlüklere göğüs gererek hiç bir baskıya boyun eğmeden uzun bir mücadele sonucu elde ettiğimiz sendika hakkımız, şimdi de sosyal-faşist (sosyalist maskeli işçi düşmanları) sendika ağaları tarafından gasp edilmek istenilmektedir. Mücadelenin ne olduğunu bilmeyen, sadece gönderdiğimiz aidatlarla parazit gibi geçinen, hesap sormak isteyen işçileri de her yerde olduğu gibi işverenle bir olup, işten attıran bu sendika ağalarına da, patronlara verdiğimiz dersi vereceğiz. Parababalarıyla birlikte bu sarı, revizyonist ve sosyal-faşist (işçiden yanaymış gibi görünüp, aslında işçi düşmanı olanlardır.) sendika ağalarını da tarihin çöplüğüne atacağız. Hangi kılığa girerlerse girsinler, bütün sahtekarlıklarını ortaya koyarak hesap soracağız.

Ne idüğü belirsiz, sapık düşünceli kişilerin sendikamızda söz hakkı olmadığı gibi yeri de yoktur. Bu ne idüğü belirsiz kişi son zamanlarda hiç bir işçinin desteğini almaksızın, sadece sırtını dayadığı sendika ağababalarına güvenerek bazı girişimlerde bulunmuştur. Bu girişimlerin hiç biri biz işçileri bağlamadığı gibi sendika ağalarınca atanan kişiyi de tanımayacağız.

İŞÇİ ARKADAŞ,

Sendikamız HAS-İŞ'in Adana'da örgütlenmesini yapan ne sosyal-faşistlerdir, ne de İlimdar Boy'dur. Sendikayı bizzat biz işçiler kendi emeklerimizle kurduk. Sendikamızı sosyal-faşistlere terk etmeyeceğiz. Bu nedenle onayımızı ve desteğimizi almayan ne idüğü belirsiz bu kişinin (Ferdane Soytor'un) tepeden atama temsilciliğini tanımayacağız.

Sosyal-faşist İlimdar Boy'un özel amaçla Adana'ya geldiği açıktır. Evet işçi arkadaş, sosyalizmin sahte maskesini yüzüne takan bu hainlerin amaçları şudur: Bir daha kendilerinden hesap sormamamız için, kendilerine uşaklık yapabilecek birini bulup temsilciliğe atamaları içindi. Ve gönderdiğimiz aidatları rakı masalarında rahatça yiyebilmeleri içindi.

Temsilcilik seçimi için toplanan işçi arkadaşlarımızın kararlı tavrı karşısında gerileyen bu hainler, uşaklarıyla birlikte salondan kaçtılar. Yurtsever HAS-İŞ Genel Sekreteri ise, bu hainlerin tutumunu bizimle birlikte protesto etti. İşçilerin kararına uyarak seçimin yapılmasına katıldı. Seçim yapılarak eski temsilcimiz Mahmut Kelleci tekrar temsilciliğe seçildi. İşçilerin bu kararına rağmen İGD'li (İlerici Gençlik Derneği) bir beslemeyi tepeden temsilciliğe atadılar. Soruyoruz DİSK'in "temel" ilkelerinden olan "TABANIN SÖZ VE KARAR SAHİBİ OLMASI" ilkesi bu mudur (!) Anti-demokratik olan bu karar biz işçileri bağlamaz. Şiddetle protesto ediyoruz.

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

ADANA
SITMA ERADİKASYONU
BÖLGE BAŞKANLIĞI İŞÇİLERİ

Memurlar sendika hakkını alacaktır!

Ben, Halkın Kurtuluşu gazetesinin görüşünü savunan bir memurum. Fabrikamızdaki azgın sömürüyü, gazeteniz yoluyla halkıma iletmek istiyorum. Fabrikada çalışan işçilerle memurların çalışma saatleri kasıtlı olarak işçi-memur dayanışmasını engelleyecek şekilde düzenlenerek, işçilerle memurların dayanışması önlenmeğe çalışılmaktadır.

İşçiler, faşist Türk-İş sendikasına bağlıdırlar. Geçen yılın sonunda onlar hararetle DİSK'e geçmeyi savundular. Bu, işçilerin faşist diktatörlüğe karşı duyduğu nefretten, kinden doğan bir istekti, ancak onlar proleter devrimci önderlikten, yoksun olduklarından sosyal-faşist demagojiye kanmışlardı. Türk-İş'e bağlı Petrol-İş sendikası referandum hakkını türlü hilelere başvurarak engelledi. Elbetteki Amerikan emperyalizminin işbirlikçisi sendika ağaları koltuklarını, Rus sosyal emperyalizminin işbirlikçisi olan sendika ağalarına kolay bırakmayacaklardı. İşçilerin tepkilerini bastırmak ve onları kandırmak için hemen temsilci seçimleri yoluna başvurdu ve ilk zamanlar çok "keskin" görünen ve o yönde demagoji yapan temsilciler seçtirdi. Şimdi bu "temsilciler" günün sekiz saatinin nerede ise hepsini kendileri için yapılmış odalarında oturup bir patron gibi keyif çatarak geçiriyorlar.

Öte yandan faşist patron büyük bir niceliğe sahip şoförlere sendika hakkı tanımıyor. "Siz memur sıfatındasınız, siz sendikalı olamazsınız" diyor. Bir Alman "teknisyenine" 43.000 TL.'lik maaşı bir yana, Divan Otelin de yeme içme yatma parasını, kiralık araba parasını, elbise parasını bile verirken şoförlere 1.200 TL maaş lütfedebiliyor. Geçen yılın ağustos ayında dört şoför sendikalaşmak istediklerinden işten atıldı. Bir memur arkadaş da sendikaya girdiği gün atıldı. Biz memurlar birlik olup patrona sendika hakkı istediğimizi bildirdiğimizde, O, "Hepinizi işten atarım" diye tehditler savurdu. Memurların bilinçsiz ve örgütsüzlüğünden de yararlanan patron, baskı ve sömürüsünü daha rahat uyguluyor. Bunu önlemenin yolu bilinçli ve örgütlü mücadeledir. Ancak bu tehditler bu baskılar, bu engeller, biz memurları, proletaryayı onun ekonomik ve siyasî mücadelesini, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarına karşı verdiği mücadelesini engelleyemeyecek, onları Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda ilerlemekten alıkoyamayacaktır.

HALKIN KURTULUŞU ENGELLENEMEZ
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI!

CEDKO'dan bir proleter devrimci

KURTULUŞUMUZ DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARINDADIR

İŞTEN ATILMALARA KARŞI MÜCADELE EDELİM

Ben devrimci düşüncelerinden dolayı Biksan'dan atılan bir yurtsever devrimci memurum. Biksan'ın faşist satış müdürü işine gelmediğinden dolayı beni işten attı. Biksan'ın faşist patronları ve onların çanak yalayıcıları bu güne kadar onlarca işçiyi işten atmışlardır. Bununla da yetinmeyen Biksan'ın patronları fabrikaya yeni gelen işçilerle eski işçiler arasında ikilik yaratmaya çalışarak işçilerin birliğini bozmayı hedeflemektedirler.

Patronların korktuğu şey işçi sınıfının birliğidir. Onlar Biksan'da bu nedenle sürekli işçi değiştirmektedirler. Ama faşist patronlar işçi sınıfının devrimci birliğini engelleyemiyeceklerdir.

Patronlar her yerde olduğu gibi Biksan'da da içine düştükleri bunalımın yükünü işçilerin sırtına yıkmak ve daha fazla kâr etmek için, bizleri daha fazla çalıştırmak istemektedirler. Bunun için de fazla mesai yaptırmaktadırlar. Fazla mesaiyi işçilerin iradesine bırakmamakta zorla yaptırmaktadırlar. Mesaiye kalmayanlar üzerinde baskı uygulamakta, işten atmak için fırsat kollamaktadırlar. Zaten normal çalışma süresince ayakta duracak hali kalmayan işçilerden mesai istemek, patronların kar uğruna yaptıkları bir cinayettir. Bunu önlemenin yolu tüm işçilerin fazla mesaiyi birlikte reddetmeleridir.

Bu baskılara karşı Lastik-İş'in sosyal-faşist sendika ağaları ilgisiz kaldıkları gibi, bu durumla mücadele eden arkadaşları patrona haber vererek işten attırmaktadırlar. Zaten bir sendika toplantısından sonra kendileri ve patronlar için tehlikeli (!) buldukları bir arkadaşı patronla anlaşarak işten attırdılar. İşçiler bu olaydan sonra Lastik-İş'in yöneticilerinin karşı - devrimci yüzlerini bir kere daha gördü.

Son zamanlarda faşist MHP'liler de Biksan'a sızmaya çalışıyorlar. İşçiler onların demagojilerine kanmayacak, gerekli dersi vereceklerdir.

Biksan'da işçilerin durumunun kısa vadeli olarak düzelmesi için fazla mesailere toplu olarak karşı çıkmak Lastik-İş'in sosyal-faşist yönetimini yıkarak sendika yönetimine geçmektir. Ancak bütün bu mücadelemiz UDHD'ye hizmet ederse başarıya ulaşabilir.

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!
KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL-FAŞİZM!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

Biksan Kablo Fabrikasından
Atılan Bir Yurtsever
Devrimci Memur

Maden mühendisi bir yurtseverin maden iş kolunda iş kazaları üzerine yaptığı bir araştırma

İş kazalarını önleme yolunda ilk adım: İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

-2-

İş kazaları bir kader değildir. İş kazaları, bunlara karşı gerekli tedbirlerin yeterince, yerinde ve zamanında alınmayıp işçilerin bu tedbirsizliklerle karşı-karşıya ve yalnız bırakılmalarının sonucu meydana gelen olaylardır. Gittikçe ağırlaşan çalışma şartları, tedbirsizlikler ve bunlara ek olarak üretimin düşmemesi ve hatta artması için işçilerin zorlanması, her türlü kazayı "davet" anlamını taşır. İşte bu yüzden de Zonguldak kömür ocaklarında iş kazaları değil, büyük ölçüde üretim için cinayetler söz konusudur. Orada canını veren işçiye hiçbir yararı olmayacak olan demirçelik için üretim, havagazı için, termik santral için üretim, deniz yolları, demiryolları için üretim! Kısacası parababalarının servetlerine servet katmak için üretim! Buna alet olan, yardakçılık yapan da işçi ile birlikte çalışan yurtsever teknik elemanlar olamaz, bunlar parababalarının yardakçıları olan üst yöneticiler den başkası değildir.

İş kazalarını incelerken şu konu da dikkatimizden kaçmamalı: Eğitim büyük bir özen gösterilerek gözardı edilmektedir. Bu iş için kurulmuş olan servisler, buralarda alt kademelerde görevli tüm yurtsever görevlilere rağmen çalıştırılmaz ve göstermelik denebilecek bir kaç özel eğitimden başka iş yapmazlar. Bilinçli olarak; işçi üretime pirimlerle bağlanmıştır, üretime zorunlu kılınmıştır.

Bu o kadar rahat olmuş ki, satılmış sendikacılar üretim pirimini arttırmakla her zaman övünürler. Çünkü kendilerinin artık bir iş kazası kurbanı olma ihtimalleri yoktur. Bu zihniyeti, bu tür sendikacıları yıkacağız. Üretim pirimleri üretim cinayetlerini körükler. Bu konuda yapılacak en doğru şey, bu pirimi kaldırıp yerine ücret artışı istemektir.

KAÇINILMAZ KAZA NEDİR?

Kaçınılmaz iş kazası yoktur. Her kazanın sonunda ilgililer bir rapor hazırlarlar ve kazanın adını sebebi ile birlikte koyarlar. Bu ad her zaman aynıdır. "Kaçınılmaz kaza". Bundan amaç şudur, hem yöneticileri sıkıntıya sokmamak(!) hem de işçiye iyilik yapmış olmak (!) (Sigortadan para alabilmesi için); Ve işte bu saçma-sapan teşhislerin ardında aynı tür kazalar yıllar yılı hem de artarak sürüp geliyor. Artık bu oyuna bir son verelim.

"Kaçınılmaz kaza" diye birşey yoktur. Her kaza "geliyorum" diye haber verir. Asıl sorun bu haberi alabilip, gerekli tedbirlerle karşı çıkmaktır, görevimiz bu olmalıdır. Her kaza bizim için olsa-olsa çok acı bir ders olabilir, yoksa sahtekarlık için araç değil.

Bütün bunlara karşılık olarak işçinin en önemli güvencesi, örgütü olması gereken, sendikaların yöneticilerinin tavrı nedir, bunu iyi gözlemeliyiz. Her kazadan sonra işçinin yanında patronlara atıp tutan bu sendikacılar, işverenlerin karşısında seslerini bile çıkarmayıp "kaçınılmaz kaza" teşhisini kabulleniyorlar. Bunu bir kader olarak göstermeye çalışıyor ve bir 'geçmiş olsun' demekle işin içinden sıyrılıyorlar. Çünkü bu gün yönetimi ellerinde tutan sendikacılar, işverenin kuklasından başka bir şey değiller. Bunu, 15000 emekçinin başlattığı direnişe "bizimle ilgisi yok" diyerek işverene hoş görünme yolunu seçmekle, bir kez daha ispat ettiler. İşte 6 aya yakın süredir daha yarısında olan toplu sözleşme görüşmelerindeki tavırları açıkça ortada. Herşeyden önce bu görüşmeler Ankara'da değil, işçinin olduğu yerde Zonguldak'ta işçinin gözü önünde ve onun denetiminde yapılmalıdır. Ve artık ancak fiat artışlarını zorla karşılayabilecek ölçüde aldıkları ücret artışlarıda bizce yeterli olmamalıdır. Can güvenliği istiyoruz, insanca şartlarda çalışmak, tüccar zihniyetli doktorların, avukatların oyuncağı olmak istemiyoruz. Gerekli yasal haklarımızı kullanmak ve genişletmek istiyoruz. Gelecek için kesin güvence istiyoruz.

Bunun için de ilk adımımız "işçiler sendika yönetimine" sloganını yaşatmak olmalıdır.

İŞ KAZALARINDAN KORUNMAK İÇİN;

1. Emekçiler kendi sınıfsal bilincimizi kazanabilmek için, kendi eğitimimizi örgütlü olarak tamamlamalıyız.

2. Toplu sözleşmelerde işyeri şartlarının insanın sağlığına ve çalışabilmesine en uygun şekle sokulması için grev hakkımızı her an kullanabilmeliyiz. Üretim pirimini kesinlikle reddedip karşılığını ücret olarak istemeli, 8 saatten fazla çalışmamalıyız.

Bizim olmayan bir iktidar döneminde hiç bir üretim, aşırı fedakarlığı gerektiremez.

3. Tüm ocaklarda öncelikle alınması gereken tedbirler (bunlar toplu sözleşmelirimizde mutlak yer almalıdır.)

a) Bütün işçilere okuma yazma kursları açılmalıdır.

b) Bütün ocaklarda "grizu kaptajı işlemi" mutlaka yapılmalı bu çalışma derhal tüm havzada başlatılmalıdır.

c) En önemli işlem kazı değil, tahkimatdır. Tahkimat sistemi çağdaş modern sistemlerle değiştirilmelidir.

d) Susuz delik delme (taşta ve kömürde) kesin olarak yasaklanmalıdır.

e) Eskimiş, özelliğini kaybetmiş malzemeler derhal bırakılmalıdır.

f) Malzeme kurtarma çalışmaları mutlak makinalarla yapılmalıdır.

g) Direk sarfiyatı sınırlaması kaldırılmalıdır.

h) Malzeme kesinlikle insan tarafından taşınmamalı bu iş için yeni usuller geliştirilmelidir.

ı) Gerekli koruyucu malzeme (eldiven, muşamba gaz maskesi v.b.) her işçiye verilmeli ve taşınması zorunlu kılınmalıdır.

j) Her işçi, ocağa girmeden önce ön eğitimden, daha sonra da ara eğitimlerden geçirilmelidir.

İşte tüm bunlar ve daha bir çok konu önemsenmelidir. Bunların hiç biri tek başına veya kalabalık da olsa karmakarışık bir halde yapılamaz. Her isteğimizi kendi sınıfımız yararına ancak örgütlü ve bilinçli bir mücadele ile elde edebiliriz. İşte bunun için daha önceden söylendiği gibi ilk hedef: İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

EKİ'nde 1977 yılında iş kazalarında ölen işçi sayısı 35'e yükseldi

Karabük YENİCE Gazetesi'nin 27 Haziran tarihli sayısından aldığımız bir habere göre; EKİ Armutçuk Bölgesi Kandilli bölümünde bir iş kazası olmuş ve 12009 büyük damar panosunda bulunan fazla miktardaki metan gazının yayılması sonucu Eyüp Yılmaz isimli maden işçisi gaz zehirlenmesinden boğularak ölmüştür.

Daha önce de aynı işyerinde metan gazı zehirlenmesinden Hicabi Coşkun isimli işçinin aynı şekilde ölmesine rağmen işyerinde hiçbir güvenlik önlemi alınmamıştır. Bu kazalar sonucu EKİ de 1977 yılındaki işkazası sonucu 35 işçi hayatından olmuştur. Kazaların oluşunun tek nedeni, iş ve çalışma güvenliğinin sağlanmamış olmasıdır.

Kar hırsı ile gözü dönen patronların, iş yerinde de gerekli çalışma güvenliğini sağlamamış olması sonucu ortaya çıkan bu olaylar iş kazası değil, İŞ CİNAYETLERİDİR! BU İŞ CİNAYETLERİ patronların aşırı kar sağlama amacının birer ürünleridir. Onlar kar sağlamak için, işçilerin ölümüne seve seve göz yummakta ve açıkça cinayet işlemektedirler. Bütün iş cinayetleri olduğu gibi EKİ de işlenen iş cinayetleri de patronların kar uğruna işledikleri cinayetlerdir.

Bütün işyerlerinde iş ve çalışma güvenliği sağlanmalı, iş cinayetlerinin hesabı sorulmalıdır.

Tokat Yurtsever Devrimci Kadınlar Derneği'nin tüm devrimcilere açıklaması ve çağrısı:

27 Mayıs 1976'da kurulan Tokat Kadınlar Derneği bir çalışma yılını geride bırakarak 18 Haziran 1977 tarihinde II. olağan kongresini yaptı.

İşbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğü altında, hergün biraz daha ezilen, horlanan emekçi kadınlarımızı, anti-faşist saflarda birleştirmek, Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda mücadeleye sokmak amacıyla kurulan dernek, hata ve zaaflarının bilincinde, yeni çalışma yılına girdi. Devrimci proletarya, geniş emekçi kitleleri saflarına topladığı, örgütlü kitle mücadelesini yükselttiği ölçüde, başarıya ulaşacaktır. Örgütlü kitle mücadelesinin yolu da ezilen halk yığınları arasında, işçi sınıfının devrimci öğretisi ışığında; uzun, sabırlı kararlı çalışmayla mümkündür.

Ülkemizde, boynunda iki tutsaklık zinciri taşıyan emekçi kadınlarımızın devrim saflarına katılması çok yetersiz olmakta, feodal baskılar, kadınlarımızın en örgütsüz, en dağınık bir tabaka olarak kalmasına yol açmaktadır. Devrimcilere düşen en önemli görevlerden biri de; ezilen, horlanan emekçi kadınlarımızı, anti- faşist yurtsever saflarda örgütlemek, devrimci işçi-köylü-öğrencilerin mücadelesiyle, kadınların mücadelesini birleştirmektir.

Biz Tokat Kadınlar Derneği olarak bir yıllık çalışmalarımızdan çıkardığımız dersleri açıklıyor, tüm devrimci arkadaşları -Kadınların devrim mücadelesindeki yerini dikkate alarak- bu yolda mücadeleye çağırıyoruz:

1. Tabandaki belli unsurlarla ilişki kurmak, bunun sonucunda derneğe belirli kişilerin gelip-gitmesi: Derneğe üye olsun ya da olmasın ilişki kurulması gereken pek çok kişi varken, tabandaki çalışma genişletilememiş, bu durumumuz dernekten ilgi bekleyen kişilerin derneğe gelememelerine neden olmuştur.

2. İlk aylarda üye sayısının aynı kalması, daha sonra üye sayısını genişletmek gibi yeni çalışmaların yapılmaması: Derneğe üye kaydında, belli bir sayıdan sonra bu çalışmanın durdurulması -önceki hatayla beraber ele alırsak- aleyhimize olmuştur. İlişki kurma çabalarında tüm üyelere değil de belli üyelere gidilmesi, üye sayısının arttırılmaması giderek dernekte bir durgunluğa yol açmıştır. Dernek çalışmaları daha aktif hale getirebilecek, anti faşist mücadeleyi yoğunlaştırabilecek bir dernek tabanı oluşturma yoluna gidilmedi. Bu tür çalışma yapılabilseydi; dernek anti-faşist, yurtsever emekçi kadınlarımızı bağrında toplayabilir, diğerlerinin örgütlenmesine belli ölçülerde yardımcı olurdu.

3. Derneğin dışında yapılan mahalle çalışmalarında belli kadroların görev alması, yönetim kurulundaki emekçi kadınların ya da üyelerin bu çalışmalarda görevlendirilmemesi: Bu eksiklik üyelerin insiyatiflerinin gelişmesini engellediği gibi, belli kadroların günlük pratik işler içinde kaybolmasına yol açtı.

Yönetim kurulundaki ya da üye durumundaki emekçi kadınlarımızın mahalle çalışmalarında görev alması, tabandaki kadınların derneğe olan güvenini arttırır, ilişki kurmada kolaylıklar sağlar, devrimci çalışmaların doğruluğuna inanmalarını getirir. İnsiyatiflerinin de gelişmesini sağlayacak bu çalışmalarda hatalı davrandık, çalışmaları belli kadroların dışına taşırmadık.

4. Dernekte, kitle talepleri dikkate alınarak yapılan çalışmalar sonraları ikinci plana atıldı: Kitleleri örgütlemede onların taleplerinden yola çıkılmalı, siyasi mücadele de beraber yürütülmelidir. Bu ilkenin ışığında, okuma-yazma, biçki-dikiş kursları açtık. Mahallenin sağlık ve yol sorunlarıyla ilgili çalışmalar yaptık. Başarı sağladık. Üye olmadıkları halde kursa katılanlar kurs bitimi üye oldular, çalışmalara katıldılar. Mahallenin ve üyelerin gördükleri çalışmalar, edindikleri bilgiler sayesinde, dernek hakkındaki yanlış görüşlerde giderildi. Fakat bu çalışmalarımız daha sonra ikinci plana atıldı.

5. Önceden hazırlanan seminer programları, gelen üyeler az diye bazı haftalar uygulanmadı. Halbuki hazırlanan seminer konuları çok az kişi de gelse aktarılmalıydı: Dernek içi eğitim çalışmalarından olan seminerler, yönetim kurulunun çalışma programında yer almasına ve konularınında tespit edilmesine rağmen uygulanmaya bazı haftalar konulmadı. Derneğe hazırlıklı gidiliyor, üye sayısının azlığı seminerin olmayacağına gerekçe gösteriliyordu. Aslında gelenler az da olsa, meseleye tek yönlü bakmadan, durumu yanlış değerlendirmeden, katılımı fazlalaştıracak ve dernekle ilişkilerde süreklilik kazandırabilecek seminer konuları, aktarılmalıydı. Emekçi kadınlarımızın sosyal durumları gözönünde tutulursa tespitimizin doğruluğu ortaya çıkacaktır. Derneğin seminer günleri dolup taşmasını beklemek yanlıştı.

6. Kararlaştırılan bazı seminer konularının uzunca veya ağır dille hazırlanışı tüm dikkatleri toplayamadı: Kitleleri örgütlerken, devrimci arkadaşların kitlelerle kaynaşmaları, onların anlayacağı biçimde, meselenin özünü kaybetmeden, anlatılmak isteneni değişik biçimlerde ifade etmeleri gerekir. Karşımızdakilerin seviyesini hiçe sayarak, üst perdeden konuşmamalı, anlatmak-inandırmak isterken "anlaşılmaz" durumuna düşülebileceğini unutmamalıyız.

Aktarılacak konular okunarak değilde, konuşularak anlatılmalıdır, böyle sıkıcı olmaktan çıkılır. Olanaklarımız varsa konumuzla ilgili, göze-kulağa hitabeden çalışmalarımızı beraber yapmalıyız. (Projeksiyon-resimler - slayt v.b..)

Bazı seminer konularında bu söylediklerimiz göz ardı edildi. Her ne kadar seviyeye inmeye çalışsak da, konuların ağır dille ve uzunca oluşu istenilen neticeyi vermedi.

7. Yayın organının, kitle çalışmasındaki öneminin bilincinde olarak, her ay bir bülten çıkarma kararı alındığı halde, gerek, faşist vali, gerekse maddi olanaksızlıklar yüzünden ilk sayıdan sonra çıkarılamadı. Tüm şartları zorlayarak her ay bir bülten ya da bildiri çıkarmamız gerekliydi. Bildirilerle propaganda ve ajitasyon çalışmaları daha geniş yapılabileceğinden, bülten çıkaramayışımız, bildiri çıkarmamızı engellememeliydi.

8. Üyelerimiz yoksul diye çok liberal davranıldı. Üyelere aidat vermenin önemi kavratılamadı. Derneğin giderleri çeşitle bağışlarla ve yönetim kurulundaki bazı ar-

De.sa.6'da

Devrimcilerin sendikal mücadele alanında kadın meselesine ilişkin görevleri konusunda:

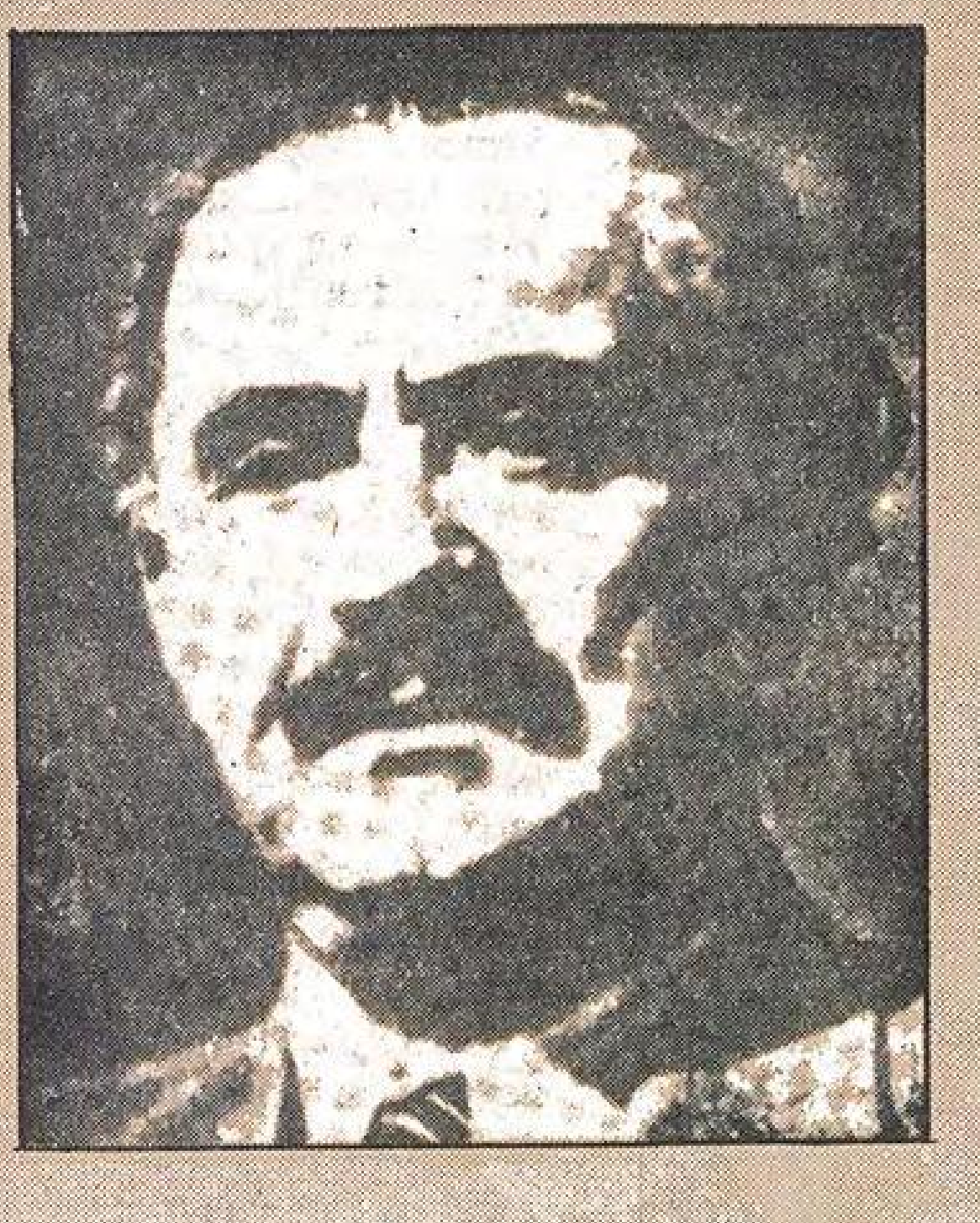

"...Zaten bu gün bile, sendikaların görevi üretime katılan gençlerin ve kadın işçilerin örgütlenmesi için tüm çabayı göstermektir. Yakın geçmişteki deneyin gösterdiği gibi bu mutlaka gerçekleşecektir; ama bu, gençleri ve kadın işçileri, örgütlemek amacıyla yapılan salt ajitasyon aracılığıyla değil, üretimde yer alan gençlerin ve kadın işçilerin haklarını koruyucu etkin bir mücadelenin sendikalar tarafından yürütülmesi sonucunda olacaktır. Aynı iş kolunda kadın işçi ücretlerinin erkek işçi ücretlerine eşit olması amacıyla girişilen karalı mücadelenin ağırlığı yine işçi sendikalarının omuzuna yüklenmektedir. Sendikalar, üretimin herhangi bir dalında veya ülkemizde herhangi bir çalışma yerinde kadın işçinin aynı işi yapan erkek işçiden daha düşük ücret almasına razı olmamalıdır ve olamaz...

...Kısaca, üretimde yer alan kadın işçilerin ve gençlerin özel çıkarlarını korumak için mücadele etmek gereklidir. Ancak bu yolla mücadele için mutlak önemi olan kitlelerin ihtiyaç ve hayati çıkarları alanında kadın işçiler ve gençlerle ergin işçiler arasında sağlam bir bağ kurulmuş olur."

(Dimitrov, Gençlik İçin Notlar, s. 53-53)

Geniş kadın kitlelerinin örgütlenmesi görevi omuzlarımızdadır

İçinde bulunduğumuz koşullar, uzun vadeli, fakat derhal ele alınması gereken bir konu olarak, geniş kitlelerin hakim sınıflara ve emperyalizme karşı eyleminin örgütlendirilmesi görevini, günün en önemli bir meselesi haline getirmiş bulunmaktadır.

Çeşitli sapmalar ve küçük burjuva akımlarının, kitle eylemiyle en çok kaynaşılması gereken koşullarda devrimcileri kitle eyleminden koparma gayretlerini arttırdıkları şu sıralarda, proleter devrimcilerin bir de bu bakımdan kitle çizgisine dört elle sarılmaları gerekmektedir.

En geniş yığınların eylemini doğru ve devrimci önderlikler altında örgütlemeliyiz. Bunun başarılması, varolan kitle örgütlerindeki faşist, sosyal faşist ve reformist siyasi önderliklerin yerle bir edilmeleri ile doğrudan doğruya bağlantılıdır. Geniş kitleleri bağrında toplayan TÖB-DER, DİSK gibi örgütlerin bulunduğu alanlarda, "yeni" "kitle" örgütleri kurmaya kalkışmak tamamen yanlıştır ve kitle mücadelesinden kaçma eğiliminin, örgütsel planda ortaya çıkışından ibarettir. Fakat bu gün henüz geniş kitle örgütlerinin bulunmadığı alanlar da mevcuttur. Bu alanlarda devrimciler kitleleri örgütlemek için ne yapmalıdırlar? Onlar bu tür alanlarda, vakit geçirmeden en geniş kitleleri bağrında toplayabilecek özelliklere sahip kitle örgütlerini oluşturmak zorundadırlar. Yeni kitle örgütleri kurmak, böyle alanlarda, yanlış değil, tamamen doğrudur.

Kadın emekçi yığınların mücadelelerine ilişkin alan, işte böyle bir alandır. Bu alanda emekçi kadın kitlelerini örgütlemek için yeni kitle örgütleri kurulmalıdır.

Proleter devrimciler, bütün devrimcilerle birleşerek, "halkın tüm güçlerinin birleştirilmesi" ilkesini kendilerine temel alarak en geniş yığınları bağrında toplayabilecek kitle örgütlerini kurmalıdırlar. Bu yönde atılan en ufak adımların bile çok büyük yararlarının olacağı açıktır.

Devrimci hareketin bu alandaki genel birikiminin düşüklüğü, ve proleter devrimcilerin kadın meselesine tam kavramış olarak ve berrak görüşlerle henüz eğilememiş olmaları, bu alanda da ilk anda revizyonistlere belirli üstünlükler sağlamaktadır. Ancak bu durum geçicidir ve mümkün olduğu kadar kısa zamanda aşılmalıdır ve aşılabilir.

Bu gün proleter devrimcilere düşen görev, bu meseleyi ilkeli ve ciddi bir şekilde ele almak, küçük burjuva aceleciliğine düşmeden kısa bir zamanda doğru çözümleri hayata geçirmeye çalışmak olmalıdır.

Tokat Yurtsever Devrimci Kadınlar Derneğinin gazetemize göndermiş olduğu bir yıllık çalışmalarının değerlendirilmesine ilişkin araştırma, bütün devrimcilere bu konuda belli bakış açıları ve başlangıç noktaları oluşturmaları açısından yardımcı olacaktır. Tokat'lı proleter devrimcilerin gönderdikleri bu çalışmayı yayınlıyoruz.

Halkın Kurtuluşu kitlelerin örgütlenmesi sorununun, özellikle de kadın kitlelerinin örgütlendirilmesi sorununun hiç bir gerekçeyle ele alınması ertelenemez nitelikte olduğunu bir kere daha vurgulamakta, ve tüm devrimcileri bu konu üzerine düşünmeye, deneyleri merkezileştirmeye, ve somut çözümleri vakit geçirmeden hayata uygulamaya, hataları ve eksikleri aşmaya çağırmaktadır.

BİR MEKTUP

• Feodal gelenekleri yıkalım
• Genç kızlar köle gibi satılmamalıdır
• Kadınların kurtuluşu devrimle olacaktır

Bizler K.Maraş'ın Elbistan ilçesinin bir köyünde Halkın Kurtuluşu görüşünü savunan genç kızlarız. Gazetemizi devamlı okuyor ve okutmaya çalışıyoruz. Devrimci düşüncenin halka malolmasında gazetemiz elimizdeki temel kaynaktır.

Düzenin tüm bozukluklarını, pisliklerini, namussuzluklarını halkımıza açıkladığı için Halkın Kurtuluşu'ndan kıvanç duyuyoruz.

Biz kadınlar, kendi kurtuluşumuzun herşeyden önce ancak halkın kurtuluşuyla olacağını biliyoruz. Ayrıca, kadınsız devrimin başarıya ulaşamıyacağını da kavramış bulunuyoruz. Bunları söylerken küçük burjuva ihtilalci hayalciliğe kapılmadan, kadınların somut taleplerine sahip çıkarak bu mücadeleyi devrim mücadelesine tabi kılarak mücadele etmemiz gerektiğinin bilincindeyiz. Çünkü özellikle kadın meselesi sözkonusu olduğunda, soyut devrimcilik ayağı havada bir şey olmaktadır.

Bu sebeple, her yerde halkın, özel olarak kadınların somut taleplerini incelemeli, çelişkilerini açığa çıkarmalıyız.

Bunu ancak örgütlü ve planlı çalışmalarla başarabiliriz.

Bu durumları kavradık ve bundan böyle Halkın Kurtuluşu yolunda mücadele edeceğiz.

Biz kadınlar her gün ikili ezilmişliğimizin-düzen ve erkek- farkına varıyoruz. Köleliğimizin katmerliliğini farkediyoruz. Ve bu baskı çemberini kırmak için ayağa kalkıyoruz.

Sınıflı toplumlarda kadınlar daima erkeklerden çok ezilmişlerdir. Onları hem sömürücü sınıflar hem de kendi sınıfının erkekleri ezmiştir.

Bu gün de bu durum büyük ölçüde sürüyor.

Bu gün ülkemizde tüm feodal baskılar, kokuşmuş geleneklerin ağırlığı kadınların üzerine çöreklenmiştir. Burjuva kadını hariç, emekçi kadınlarımız, bilhassa köylü kadınları dışarıda gezemez. Çalışamaz. Çalışsa bile bu çalışması da horlanır, küçümsenir. Konuşmaya, oturup kalkmaya hakkı yoktur. Erkeğin emrine göre hareket etmek zorundadır. Etmezse dövülür kovulur adı "kötüye" çıkar.

Bir genç kız istediği erkekle evlenemez. Onun kimle evleneceğini esas olarak ailenin erkekleri tayin eder. Ve o genellikle para karşılığı pazarlık yapılarak eşya, köle satılır gibi satılır.

Biz, kadınların, sayılamıyacak kadar çok sorunlarından sadece birine, evlenme konusuna değinmek istiyoruz.

Yöremizde evlenme geleneği

Yurdumuzun çok yerinde olduğu gibi bizim bölgemizde de evlenme işi görücü usulüyle yapılır. Aile başkanları anlaşırlar, söz kesilir. Kız ve oğlanın (özellikle de kızın) rızası hiç alınmaz.

Artık o kızla o oğlan razı olsunlar olmasınlar mecburi evleneceklerdir. Bu feodal gelenekler kızların kaçmasına, kan davalarına, kadınların kötü yollara düşmesine en büyük sebeplerdir.

Köyümüzde bir arkadaşımızı babası böyle evlendirmek istedi. Arkadaşımızı rızasız, gönülsüz bir sosyal-faşist akrabasıyla nişanladı.

Arkadaşımız, önce bu duruma karşı gelemedi, çünkü geleneklerde haksızlığa karşı gelmek büyük bir suç sayılıyor. Nasıl olur da bir kız, babasının, evin erkeğinin isteğini reddeder?!

Bu nişanlılık yıllar sürdü. Bizler bilinçlendikçe haksızlıklara karşı gelmeye başladık. Baskılar giderek arttı. Arkadaşa olmadık işkenceleri yaptılar. Tehdit, ölüm korkusu verdiler. O direndi. Sonunda ailesi bu işten vaz geçmek zorunda kaldı.

Ama iş bununla bitmedi. Kızını zorla evlendirmek isteyen baba, bu kez arkadaşımızı "sen bizim isteğimizi yapmadın" diye eve hapsetti.

Şimde arkadaşı kimseyle, hatta bizlerle bile konuşturmuyor, ona evin dışına bir adım dahi attırmıyorlar. Arkadaşımızı hapsederek yıldırmak istiyorlar. Ama o yılmıyor ve kavga azmi yükseliyor.

Marks "kadının özgürlüğü, genel özgürlüğü belirler" demişti.

İşte biz, toplumumuzun, ve toplumumuzda emekçi kadınların özgür olmadığını binlerce acılı ve karanlık olayda görüyor ve yaşıyoruz.

Özgürlük ancak, kadın-erkek emekçilerin omuz omuza, ortak mücadele etmeleriyle kazanılabilir.

Kurtuluşumuz devrimle olacaktır.

'Hapislik' çeken ama yılmayan arkadaşımız gibi bizim de buna inancımız tamdır.

KAHROLSUN KADINLAR ÜZERİNDEKİ İKİLİ BASKI VE ZULÜM!

KAHROLSUN KADINLAR ÜZERİNDEKİ İKİLİ BASKI VE ZULÜM!
KAHROLSUN TÜM SÖMÜRÜ DÜZENİ!
KAHROLSUN FEODAL GELENEKLER!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ

ELBİSTANLI DEVRİMCİ KIZLAR

KADINLARIN KURTULUŞU İÇİN MÜCADELE EDERKEN:

Burjuva, feodal önyargılarla savaşalım

"'BAYANLARDAN DEVRİMCİ OLAMAZ', GİBİ AYAKLARI GÖKTE GEZEN YARGILARI TAŞIYAN KİŞİLER, ASLINDA KADINLARIN HER ZAMAN EMPERYALİZME HİZMET EDECEKLERİ ONA KÖLE OLMAYA HEP BOYUN EĞECEKLERİ İNANCINI YAYMAKTADIRLAR. BÖYLELERİ BİLEREK VEYA BİLMEDEN EMPERYALİZMİN HALK SAFLARI İÇİNE SOKTUĞU AJANLAR ROLÜNÜ OYNAMAKTADIRLAR. KADINLARIN İÇİNDE BULUNDUKLARI SINIFLARIN ÇIKARLARI DOĞRULTUSUNDA YERLERİNİ BELİRLEYEBİLECEKLERİNİ KABUL EDEMEYENLER, GERİCİ EGEMEN SINIFLARIN KENDİ BEYİNLERİ ÜZERİNDE KURMUŞ BULUNDUKLARI ZİNDANI YIKAMAYANLARDIR. BÖYLELERİ GERİCİ HAKİM SINIFLARIN SADIK UŞAKLARI HALİNE GELMEYE ADAYDIR."

DEVRİMCİ İŞÇİ VE EMEKÇİ SAFLARDA, PROLETER DEVRİMCİLER ARASINDA KADINI EZİLEN CİNS OLARAK GÖRME VE ONU EZME ALIŞKANLIĞI BİÇİMSEL BİR BİÇİMDE DEĞİL, KÖKTEN VE ÖZLÜ BİR TARZDA AŞILMALIDIR. KADIN CİNSİNİ HOR GÖREN ANLAYIŞLARA SAHİP OLAN BİR KİŞİ TIPKI MİLLİ MESELEDE ŞOVENİZMİ AŞAMAMIŞ BİR SÖZDE "DEVRİMCİ" GİBİ BU ZAAFINDAN KURTULMADIKÇA HİÇ BİR ZAMAN TAM ANLAMIYLA VE GERÇEK BİR DEVRİMCİ OLAMAZ.

Kadınlar, emperyalizme bağımlı bir yarı sömürge olan ülkemizin özgül koşullarında, burjuva ve feodal ideolojilerin işbirlikçi burjuvaların ve feodallerin devletinin; şimdiki sömürü ve zulüm düzeninin bütün üstyapı kurumlarının açık ve katmerli baskısı altında tutulmaktadırlar.

Fabrikalarda, tarlalarda, büroda toplumumuzun çarklarını çeviren emekçi ellerinin yarısına yakını kadınlarımıza aittir. Ama bunların büyük çoğunluğu daha erkek işçilerin ve emekçilerin kazandığı son derece sınırlı haklara bile sahip bulunmamaktadır. Üstelik emekçi kadınlar, kendi sınıflarının erkekleri tarafından da aşağılanmakta, ezilmektedirler. Bunun sebebi, hakim sınıfların yüzlerce yıldır yaydıkları feodal ve burjuva ideolojik önyargılardır.

Emekçi saflarında derin bir bölünme yaratmakta olan bu önyargılar; ve bunların doğurduğu baskılar emekçi kadınların hayatını daha da karartmakta çekilmez hale getirmektedir.

Nedir bu önyargılar? Bu önyargılara göre kadının "saçı uzun aklı kısa"dır; kadın "elinin hamuruyla erkek işine karışmaz;" kadın erkeğin sadık kölesidir; kadının işi eve bakmak çocuk büyütmektir; erkek böyle işlerden "anlamaz". Kadının hemen hiç bir önemli meselede söz hakkı yoktur. Çalışan kadın kazandığını ya çalıntı mal gibi saklayacaktır ya da kocasına vermek zorundadır. Ama erkek, kazandığını karısına vermek şöyle dursun paylaşmak zorunda bile değildir...vb.vb. Bunlar ve benzeri yüzlerce "gelenek"le kadının etrafına, kendi sınıfı için de de bir kölelik ağı kurulmuştur. Bu ağ, feodal üstyapının unsurlarının hala çok kuvvetli olduğu yerlerde çok daha sıkı örülmüştür.

Bu önyargıların temeli burjuvazi ve feodalitedir. Onlar kadını "emirlere itaat eden, dört duvar arasında, cahillik içinde, kısır bir dünyada yaşayan sırtından her tür sömürünün pay çıkardığı birer "aşağılık yaratık" olarak görürler ve emekçi erkek yığınlarına da bu görüşleri aşılarlar.

Bu önyargılar, burjuvazi ve feodalize tarafından yaygınlaştırılmakta ve onların sömürü ve zulüm düzeninin, onların emperyalizme bağlı faşist diktatörlüklerinin devamını amaçlamaktadırlar.

Burjuva, feodal baskılar hakim sınıfların yararınadır

Bu şartlarda, babanın anneye ve kızlarına, erkek evladın annesine, erkek kardeşlerin kızkardeşlerine, erkek eşin "karısı" üzerine uyguladıkları her türlü burjuva, feodal baskı sadece ve sadece hakim sınıflara onların faşist diktatörlüğüne ve emperyalizme hizmet etmektedir.

Ülkemizde tarımsal kesimde çalışanların her 100 tanesinden 38'i kadın ve genç kızdır. Fabrikalarda çalışan kadın işçilerin sayısı hızla artmaktadır, yüzbinlerce memur ve öğretmen kadın emekçi ağır görevleri yüklenmiş bulunmaktadırlar.

Hal böyleyken, kadınların "beceriksiz", "eli hamurlu" olduğunu söyleyip durmak, kadınlara "korunmaya muhtaç zavallılar" gözüyle bakmak, burjuvaziye ve feodallere ve onların efendileri olan emperyalizme hizmet etmekten başka bir şey ifade etmez.

İskenderun'dan yazan bir devrimci, gönderdiği araştırmasında şöyle demektedir: "'bayanlardan devrimci olamaz', gibi ayakları gökte gezen yargıları taşıyan kişiler, aslında kadınların her zaman emperyalizme hizmet edecekleri, ona köle olmaya hep boyun eğecekleri inancını yaymaktadırlar. Böyleleri bilerek veya bilmeden emperyalizmin halk safları içine soktuğu ajanlar rolünü oynamaktadırlar. Kadınların içinde bulundukları sınıfların çıkarları doğrultusunda yerlerini belirleyebileceklerini kabul edemeyenler, gerici egemen sınıfların kendi beyinleri üzerinde kurmuş bulundukları zindanı yıkamayanlardır. Böyleleri gerici hakim sınıfların sadık uşakları haline gelmeye adaydır."

De.sa.7.sü.1'de

işçi
köylü
mektupları

Halkın Kurtuluşu Bulgurlu-Esentepe gecekondu sakinleri ile konuştu

"Ölürüz de evimizi yıktırmayız faşistlere!"

H. K.: Neden gecekonduya ihtiyaç duydunuz?

Cevap: Kiralar çok pahalı, 1000-1500 liradır. Çocuğumuz fazla diye bize ev vermiyorlar. Ne kazanıyoruz ki ne kadar kiraya verelim,ne kadar yiyelim. Burda da bir gecekondu (1 göz) 10 bin liraya mal oluyor. Beş bine yakın gecekondu var. On bini aşkın insan yaşıyoruz.

H. K.: Gecekondunuz yıkıldı mı? Siz ne yaptınız?

Cevap: Yıkmak için iki kez geldiler. Birinci seferinde halk tüm beraber karşı koyduk onun için yıkamadılar. İkinci seferinde geldiklerinde kondularda fazla insan olmadığından yıktılar.Çok fazla polis jandarma gelmişti. Greyder, kepçelerle yıktılar. Halk direndiyse de az olduğu için yeterli olamadı. Ondan sonra tüm halk birleşerek Ümraniye Belediyesinin önüne kadar yürüyüş yaptık.Çevre halkı da bize destek oldu, omuz verdi. Sloganlar attık. Belediyeye, devlete karşı sloganlar haykırdık.

Ayrıca yıkım sırasında hamile (doğum yapmakta olan) bir kadının başına konduyu yıktılar. Kadın, hastaneye kaldırıldı ve çocuk ölü olarak alındı. Bu kadar insafsız, merhametsizler. Birçok aileyi kadın çocuk ayırımı yapmaksızın dövdüler.Bunun üstüne çoluk çocuk hastalandı. Tedavi edecek paramız da yok. Bazılarını da karakola götürüp dövdüler.

Bunlar yetmiyormuş gibi geceleri de ateş açıyor. Gayeleri bizleri korkutmak.

H. K.: Yer kimindir? Konumu nasıl?

Cevap: Yer aslında hazinenin malıdır. Konumda ise İmar ve İskan Bakanlığının gösteriliyor. Fakat bakanlık yerin parasını veremediğinden hazinenin malı oluyor.

H. K.: Kondulardaki halkın dayanışması nasıl?

Bizim aramızdaki dayanışma iyidir. Ama "kemiksiz et olmaz". Onun için bazen birlikten ayrı düşünenler oluyor. Fakat onlar da ikna edildi, ediliyor. Şimdilik iyi bir şekilde hareket ediyoruz.

H. K.: Hangi dernek kuruluş v.s. vardı, neler yaptı?

Cevap: Örnek mahallesinde bir dernek (Örnek Mah.Kültür Dayanışma Derneği) var. Halen burda da çalışıyor. Yapımda bize yardım etti.Herşeyde yardım yapıyor. İyidir çok memnunuz. Ayrıca sahtekar bir dernek vardı. Her aileden normal olarak 500 lira alarak sonra da kayboldular. Tabii her aile den almadılar.

H. K.: Devrimciler ne yaptı?

Cevap: Devrimciler bize yardımcı oldular. Bize devamlı direnin, kimseye para vermeyin dediler. Yıkım sırasında da greydere-polise karşı bizimle beraber direndiler.Konduların yapımında yardım ettiler. Bizimle konuşuyorlar. Çok memnunuz. Hepsi de bizim gibi Anadolu çocuğudur.

H. K.: Sizce konduları yıktıranlar kimlerdir ? (Hangi güçlerdir?)

Cevap: Konduları yıktıran belediye idi. Yıktıran Ümraniye Belediyesi olmasına rağmen aslında devletin tümüdür. Kaymakamı, valisi ve Ümraniyenin kodamanlarıdır.

H. K.: Ne gibi dersler-tecrübeler çıkardınız?

Cevap: Her taraftan (belediye, memurlar v.s.) para istiyorlar. Fakat biz artık kimseye birşey vermeyeceğiz. Onlara karşı uyanık olacağız. Buranın sahibi olacağız mutlaka. Ya biz ölürüz, ya da buranın sahibi oluruz. Ancak birlikte mücadelemizin bizi başarıya ulaştıracağına inandık, bunu anladık. Belediyenin, kaymakamın,valinin bizim dostumuz olmadığını anladık. Eğer dostumuzsa niye konduyu başımıza yıktı. Neden yurt dışından turistleri getirip onlara yer veriyorlar da bize bir kondu yerini çok görüyorlar. Bu ne biçim devlet?

H. K.: Yeniden yıkmaya gelirlerse ne yapacaksınız?

Cevap: Bir daha yıkmaya gelirlerse elimizden ne gelirse onu yaparız.Direneceğiz.Yolları tutacağız,icabında yollara yatacağız. Bizi ezerek ancak yıkabilirler evlerimizi. Buradan ölürüz de gene çıkmayız. Gidecek yerimiz yurdumuz yok ki ne reye gideceğiz? Polise karşı mücadele edeceğiz. Kondularımızı yıktırmıyacağız.

Ümraniye Taşocakları Üstü gecekondu mahallesinden devrimciler

Gecekondularımızı savunacağız

Bizler Türkiye'nin çeşitli yerlerinden İstanbul'a gelmiş olan evsiz çoğu işsiz yoksul insanlarız. Köydeki ağa baskısından, sömürüden, topraksızlıktan, işsizlikten "kurtulmak" için çıkıp buralara geldik. Geldik ama aynı sömürü aynı yoksulluk burada da yakamızı bırakmadı. Çoğumuz işçiyiz. Bir kısmımız küçük esnaf, memur, bir kısmımız ise işsiziz ve 6 - 7 nüfus beslemek zorundayız.

Evsizlik, ateş pahası olan ev kiraları canımıza tak dedi.Bundan kurtulmak için Ümraniye ile Örnek mahallesi arasındaki boş araziye yerleştik.

Buraya yıllardır bir tek ağaç dikilmemiş. Bundan bir süre önce çöplük olarak kullanılmış.Şimdi, ise İmar-İskan bakanlığınca "gecekondu önleme bölgesi olarak ayrıldığı ve hazine ile davalı olduğu söyleniyor. Bu bakanlık böyle boş arazilere ev yapıp halka dağıtıyormuş- Yalan söylüyorlar. Bizim yanımızda da 20 kadar 5 - 6 katlı apartman yapılıyor. Bir yolunu bulup onları da kendi adamlarına verirler. Faşist köpekler seçim zamanı "gecekonduya tapu" diye yalanlarla halkı aldatmaya çalıştılar.

Biz de yıllarca bir ev sahibi olabilmek için bekledik, didindik. Ama birleşip kendi gücümüze güvenmedikçe ev sahibi olamayacağımızı anladık. Ve bundan iki ay kadar önce bu araziyi işgal ettik. Başlangıçta sayımız azdı. Belediye memurları ve polisler iki kere evlerimizi yıktılar. Biz yeniden yaptık. Sayımız gittikçe çoğaldı ve beşbin haneye yaklaştı. Faşist diktatörlüğün polisi - belediyesi evlerimizi yıkmak için üçüncü defa geldiler. Biz kadın-erkek-çocuk direndik. Özellikle bacılarımız yiğitçe direndiler.Faşist polisler direnişimiz karşısında tutunamadılar ve defolup gittiler.

Halk düşmanı faşistler, evlerimizi yıkmaya dördüncü defa geldiklerinde sayımız azdı. 40-50 kişi kadardık. Kadın erkek gene direndik. Fakat sayıları 300'ü aşan polis ve jandarma direnişimizi kırdı.Kadın-erkek demeden saldırdı. 3 kişi tutuklandı. Evlerimizi dozerle yıktılar. Çoluk, çocuğumuzun nafakasını keserek aldığımız biriketlerimizi dozerle ezdiler. Sonra da bizi bölmeye, parçalamaya birbirimize düşürmeye çalıştılar. Ama biz yılmadık. Evlerimizi yeniden yaptık. Birbirimize yardım ettik. Özellikle devrimci genç arkadaşlardan daha çok yardım gördük.

Mücadele ederken, daha önce kanları pahasına ev sahibi olan Ecevit, Demirel mahallelerindeki,Zeytinburnu'ndaki yoksul kardeşlerimizin mücadelesini de örnek alıyoruz. Ecevit mahallesindeki evleri 8 kere yıktılar.Oradaki arkadaşlar dokuzuncu defa gene yaptılar.Ve kazandılar. Bizim evlerimizi(eğer yıkabilirlerse) 10 kere yıksalar 11 nci defa gene yapacağız. Bunun ne faşist diktatörlüğün polisi jandarması, ne de içimizdeki bozguncu gericiler engelleyemeyecek.

Faşistlere karşı bu mücadeleyi verirken kendi içimizde bazı kötü durumlar da oldu. Bazı açıkgözler evi olduğu halde ev yaptı. Arsa tüccarları ev yapmadığı halde arsa zaptetti. Bazıları ise arsa sattı. Bunlara karşı uyanık davranamadık. Biz burada mücadele verdik.Derelerden, çeşmelerden su çektik, akşama kadar işte gece evde çalıştık; yağmurda, çamurda,tozda burayı bekledik. Bazı burjuva bozuntusu vurguncular bizim sırtımızdan yer arsa sahibi olmaya kalkıştı. Bunlara fırsat vermemeliyiz.

Birçokları evini yapıp içine girmedi. Küçük bir kulübe yapıp gitti. Haftalarca uğramadı.

Bazıları avukat tutulmasını istediler. Hatta bir kısım arkadaşlardan para bile topladılar.Halka, bizlere güvenmeyenler avukata, rüşvete güvendiler. Ama tüm yoksul gecekondu halkı olarak biz buna karşı çıktık. Avukat istemiyoruz, rüşvet vermiyeceğiz dedik. Ve engelledik. Bundan sonra da engelleyeceğiz. Çünkü bizim davamızı avukatlar ve bu düzenin memurları değil, ancak birleşerek kendimiz savunabiliriz.

Mücadelenin başından itibaren iyi örgütlenemedik. Bize önderlik etmek için ortaya çıkanlar rüşvet vermekle avukatla uğraştılar. Onlara bel bağladılar. Bir süre güçlerimiz dağıldı. Bazı arkadaşlarımız yılgınlık gösterdi. Hatta bir kısmı mücadeleyi terk etti. Bunun böyle yürümeyeceğini gördük. Aramızdan bir komite seçtik. Komiteye çoğunluğu namuslu, çalışkan,devrimci arkadaşlar seçildi. Güçlerimizi yeniden toparlamaya başladık. Evini yapıp içine girmeyenlerin yerine el konacağı söylendi. Bütün halk bunu destekledi.

Bütün yoksul gecekondu halkı birleşmeli,birliğini daha da sağlamlaştırmalı, evini yapıp içine girmeli, zor durumda olanlara yardım etmeli, vurguncular, arsa tüccarlarına, fırsatçılara aman vermemeli,önderlerine sahip çıkmalı,onları desteklemeli ve denetlemelidir.

Bütün devrimciler ve devrimci gazeteler, mücadelemize destek olmalıdır.

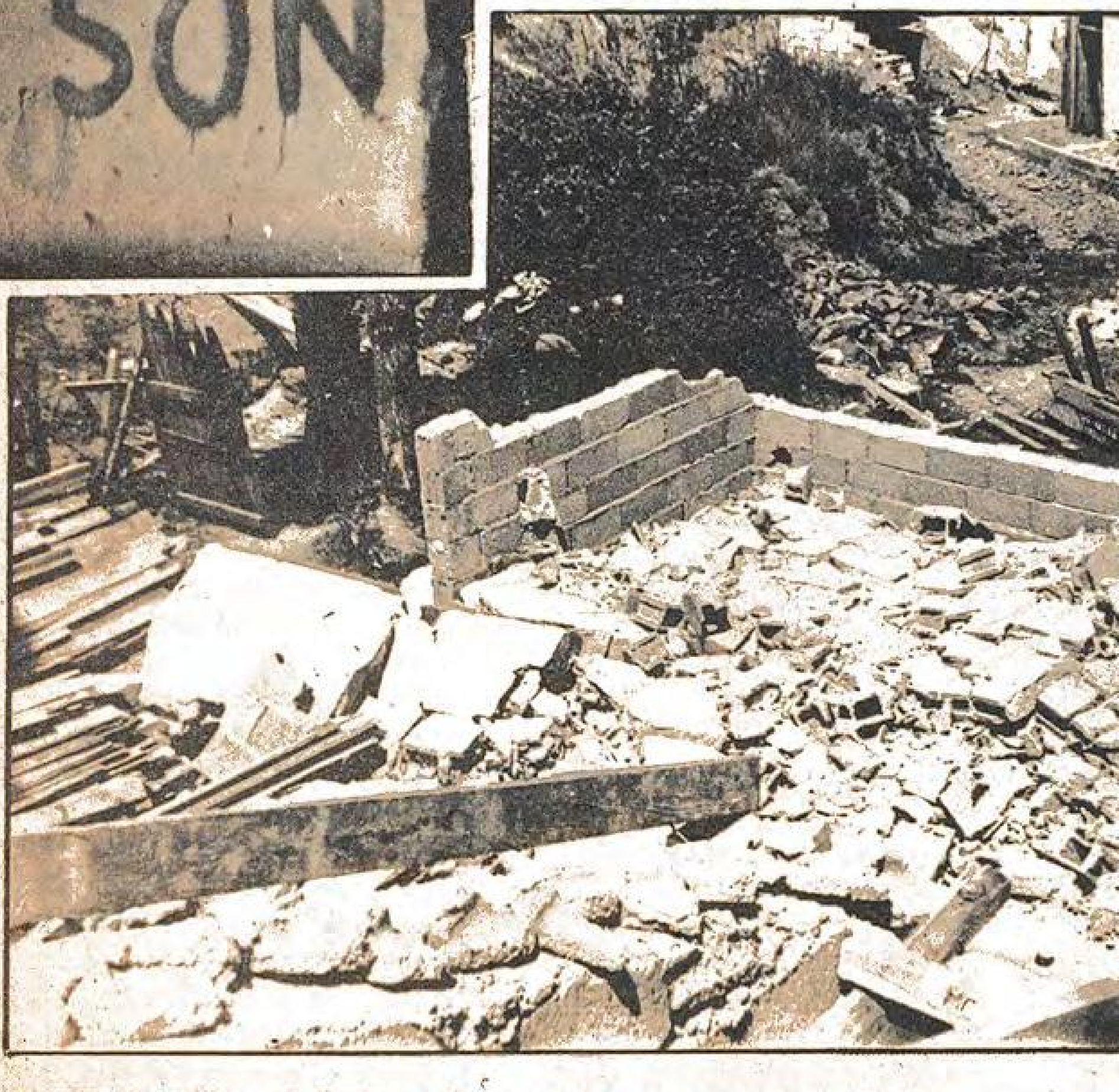

GECEKONDU YIKIMINA SON!
GECEKONDU HAKKIMIZI SÖKE SÖKE ALACAĞIZ!
KAHROLSUN BİZİ EVSİZ, İŞSİZ BIRAKAN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!

ÜMRANİYE TAŞOCAKLARI
ÜSTÜ GECEKONDU
MAHALLESİNDEN DEVRİMCİLER

HALKIN
KURTULUŞU

YAZIŞMA ADRESİ:
P.K 1107
SIRKECİ—İSTANBUL

Tokat

kadaşların yardımlarıyla karşılandı.

9. Reformist kadınlarla ilişkiler küçümsendi : Tokat Kadınlar Derneğinin açılmasından endişeye kapılan bu kadınlarla ilişkilerimiz,hakkımızda söylenilen: "Bizi bölecekler, parçalayacaklar, kadınlar kolu vardı, neden açıldı" daha sonra da "Onlar Mao'cuymuş" v.s. gibi düşüncelerinin yanlışlığını anlatmak, göstermek için olumlu olarak sürdürüldü. Seminerlerimize katıldılar, bizler gittik çalışmalarımızı anlattık, aynı çalışmaları yapmak istediklerini belirttiler.Hakkımızdaki düşüncelerinin yanlışlığını kavrattıktan sonra bizim bu konudaki çalışmalarımız durgunluk dönemine girdi.Faşist diktatörlükle uzlaşan reformistlere karşı mücadeleyi içlerinde de vermemiz gerekirdi.

10. İçinde çalıştığımız kesimin çok yoksul ve geri olması nedeniyle siyasi,ideolojik çalışmada yeterli olunamadı. Geniş olarak propaganda ve ajitasyon çalışması sürdürüldü. Kadro çalışmasına ağırlık verilmedi. Kendi ideolojik ve siyasi yetersizliğimiz yüzünden önderlikte hatalar işledik:Kitleler arasında propaganda-ajitasyon çalışmalarına yer verirken kadrolaşma yolundaki çalışmalarımızı ikinci plana koyduk. Kadroların herşeyi belirlediğini bilmemize rağmen çalışmalarımızdaki eksikliklerin kadrosuzluk yüzünden olduğu, gerçeğini gördük. Dernek çalışmalarında önderlik eden arkadaşlarımızın ideolojik-siyasi yetersizliği belli bir dönem sonra; çalışmalarımızın durgunlaşmasıyla kendini gösterdi.

Çalışmalar ilerledikçe kadroların yetersizliği bariz bir şekilde kendini gösterdi. Kitle çalışmasında asıl yapılması gereken, kitle içinde kadro çalışması yapmak, ikisini birlikte yürütmek idi.Fakat bizim kadrolaşmaya yönelik çalışmalarımız çok yetersiz kaldı.Bir dönem sonra kitlenin gerisinde kaldığımızı anladık. Başarısızlıklar sonucu ortaya çıkan, beliren zaaflarımız; bizi kendi durumumuzu değerlendirmeye yöneltti.

11. Yönetim kurulu toplantılarının düzenli olarak; feodal baskılar,ekonomik sorunlar gibi dış etkiler sonucu dernekte, emekçi kadınlarımızın çoğunluğunu toplamamız mümkün olmadı.

Bu tür faaliyetlerin ülkemizde çok cılız olması, kadınlarımızın bu tür mücadeleye alışkın olmamaları çoğunluğu sağlayamamamızın diğer bir nedenidir. Bunun için kadınların örgütlenmesine özel bir önem verilmesi ve bu tür çalışmaların geliştirilmesi gereklidir.

Hatalarımızın, eksikliklerimizin bilincinde olarak ikinci çalışma yılına girmiş bulunuyoruz.

Bu arada revizyonistlerin (Emeğin Birliği) kongredeki tavrını açıklamayı gerekli sayıyoruz: Derneğin açıldığı ilk aylarda orta yolcu olan bu kişiler, daha sonra sosyal-faşist saflara geçtiler.Derneğe üye olmalarına rağmen, başından beri hiç bir faaliyete katılmayan, hatta arkamızdan ettikleri "Mao'cular, CHP'li değiller" gibi laflarla bizi yıpratmağa, kitlelerden soyutlamaya çalışan bu kişiler, siyasetleri gereği pislik yapıp, inkarcılığı elden bırakmadılar.Kongre günü yaklaşınca yönetim kuruluna girmek istediklerini belirttiler. "Türkiye'nin hiç bir yerinde Halkın Kurtuluşu, sosyal

Baş.ta.sa.5'de

faşistlerle ittifak yapmamıştır, bizler de siyasetimiz gereği yapmayız. "Mao'ya "sapıktır, 1960 dan sonra bunamıştır"diyenler karşı-devrimci saflardadır" cevabını aldılar. Ayrı liste çıkarmak istediler. Fakat kitlelerden kopuk olan bu kişiler (toplam 3 kişi) yönetim kurulu oluşturamayacaklarını, kazanamayacaklarını anlayınca, bu kez de kongreye üyelerin gelmesini engellemeye çalıştılar.Bunu da başaramayacaklarını hissedince, kongreye gelmediler. Sonuçta Halkın Kurtuluşu tek liste olarak yönetim kurulunu oluşturdu. Tüzük değişikliğiyle, bir yıldır Tokat Kadınlar Derneği adı altında çalışan derneğin adını TOKAT YURTSEVER-DEVRİMCİ KADINLAR DERNEĞİ olarak değiştirdi.

Devrimci arkadaşların kadınların anti - faşist yurtsever saflara katılmalarını, aktif olarak devrimci mücadelede yer almalarını sağlamak yolunda yaptıkları çalışmaları gözden geçirmeleri, çıkartacakları dersleri, hataları ve eksiklikleri duyurmaları devrimci görevleri gereğidir. Mücadelemizdeki tecrübelerimiz bizlere ışık olacaktır. Hatalardan arınarak, saflarımızı sıklaştırmamız; faşizme, sosyal -faşizme, emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı, Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda mücadele etmemiz gerekmektedir.

YAŞASIN TÜRKİYE KADINLARININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ!..
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

TOKAT
YURTSEVER-DEVRİMCİ
KADINLAR DERNEĞİ

İslahiyeli proleter devrimciler

"FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN SALDIRILARINA BOYUN EĞMEYECEĞİZ"

Faşist diktatörlük ve onun uşakları olan,kendilerine ülkücü-komando adını veren zorbalar fabrikalarda,tarlalarda, köylerde ve okullarda halkımıza ve halk saflarındaki gençliğe, tertipledikleri oyunlarla çeşitli saldırılarda bulunmaktadır.

Faşist diktatörlüğün yurt çapında azgınca saldırılarının bir yansıması olarak İslahiye'de de halkımıza ve gençliğe düzenledikleri saldırılarla ilçede terör havası estirmek istemektedirler.Bunun en son örneği geçtiğimiz günlerde 9 kişilik faşist zorba grubunun gündüz gözüyle bir proleter devrimci arkadaşımızı pusuya düşürerek öldürmek istemeleri olmuş, ancak sonuçsuz kalmıştır. Arkadaşa saldıran faşistler geçen aylarda İslahiye Töb-Der şubesi ve Lise-Der'e saldırdıklarında da proleter devrimci arkadaşlar bu saldırıyı devrimci kararlılıkları sayesinde yiğitçe göğüsleyerek püskürtmüşlerdir.

Olaylar zincirinin halkasına hergün bir yenisi eklenmekte ve bu olayları tertipleyen faşistler eli ni kolunu sallayarak rahatlıkla gezmektedirler . Bunları bilen ve tanıyan, hakim sınıfların bir maşası olan emniyet teşkilatı onlara göz yumarak karışmamaktadırlar.Bu pratikte bize polis- faşist işbirliğini bir kez daha göstermiştir.

Fakat polis-faşist işbirliği sayesinde gerçekleşen bu saldırılar emekçi ve ezilen halkımızın ve bunun yanısıra halk saflarındaki gençliğin mücadelesini hiçbir zaman dur duramayacaktır.

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!
YAŞASIN U.D.H.D.

İslahiye'den
Bir Grup
Proleter Devrimci

Sosyal-faşistler halka saldırmaya devam ediyor

Son yıllarda proleter devrimci hareketin gelişmesi ve buna bağlı olarak Rus uşaklarının yüzlerindeki sosyalizm maskesinin düşürülmesiyle onların halka ve devrimcilere karşı saldırıları yurdun her yerinde olduğu gibi Elbistan'da da artmaktadır.

Proleter devrimciler bu hayınların iç yüzünü halkımıza gösterdikçe ve halkımız bunların karşı-devrimci yüzlerini anlayıp kendilerine karşı tavır aldıkça Yeni Çarlar'ın uşakları kudurmuşcasına saldırıyorlar.

Kapıdere yol işçilerinin Pazarcık Boyu Hattı işçilerinin direnişlerini, patronla anlaşarak kıran ve işçileri patronlara açıktan açığa satan; işçi düşmanı Mehmet Nakipoğlu ve "Halk TÖB DER'in işine karışamaz" diye halka küfreden sosyal-faşist TÖB-DER Bölge temsilcisinin başını çektiği Rus köpekleri, bu gün dek bir çok defa Halkın Kurtuluşu'ndan ve H.Birliği'nden arkadaşlara saldırmışlardır. Onlar Kantarma Köyü öğretmenini arabayla kaçırıp dövmüşlerdir.

Seçimler sırasında "MHP'ye verin de, maoculara oy vermeyin"diye halka baskı yapan bu halk ve devrim düşmanları son olarak demir sopalarla bıçaklarla grup halinde devrimci esnafa saldırmışlardır. Orada bulunan halktan iyi bir dayak yiyen bu saldırganlar, bu sefer polisi çağırmışlar ve tekrar saldırmışlardır. "Kızıl Komünistler sizi yaşatmayacağız" diyerek polisle birlikte halka hücum eden sosyal emperyalizmin uşaklarını halk tekrar püskürtmüştür.

Bundan sonra sosyal faşistler asılsız iddialarla ve yalanlarla devrimcileri polise ihbar etmişler; polisle birlikte devrimci avına çıkmışlardır.

Halkımız bu devrim düşmanlarına birgün gerçeken dersi verecek, onların adlarını tarihin, "halk düşmanları" sayfasına yazacaktır.

KAHROLSUN FAŞİZM-SOSYAL FAŞİZM!
NE ABD NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

ELBİSTANLI H.K. GÖRÜŞÜNÜ
SAVUNAN DEVRİMCİLER

Gaziantep Sarıkaya köyü devrimcileri

"Bilsinler ki son konuşan iyi konuşur"

Ey temel atmada şampiyon olanlar. Ey "barajlar" "ağır sanayi"ler, "Dev kalkınma hızı" diyenler. Sizlere soruyoruz.

Bizler Gaziantep Araban İlçesi Sarıkaya köylüleriyiz. Köyümüz 130 hane ve 650 nüfuslu. Yıllardır bu köy halkı olarak hep ayni dertteyiz. "SU" Sizin "baraj"ların suyu nereye gidiyor?

Açlığa neyse, susuzluğa dayanamadık. Bebeklerimizi susuz gömdük, hastalık oldu kader dedik. Köye 1 saat uzaklıktan tuluklarla, tenekelerle su taşıdık.

Sizler Ey Paşalar, ağalar:

Apartmanlarınızda soğuk ve sıcak sularınız hazır; ya biz, sizin seçim zamanı sevgili vatandaşlarınız, bizler ne yapıyoruz?

Gözümüz yok malınızda, apartmanınızda, yazlık-kışlık köşklerinizde. Güya çalışmışsınız kazanmışsınız (!) Biz hep oturuyoruz. Türkiye'de 35 Milyon halk oturmuş sırtüstü yatmış da yalnız Vehbi Koç'lar. Eczacıbaşı'lar, Sabancı'lar çalışmış. Akbanklar çalışmış!

Ey devrimciler, emekçiler, yoksullar. Bu devlet sömürücülerin devletidir.

Ey işçiler, köylüler birleşelim.

Biz şunu öğrendik:

Bu devlet zenginlerin devleti.

Zenginler yıllardır Türk, Kürt, Alevi-sunni deyip halkı birbirine salmış kendileri yerinde oturmuş,keyif çatmışlar.

Ama bilsinler ki son konuşan iyi konuşur.

Bilsinler ki biz halkız yeniden doğarız ölümlerde.

Korkun bu gelen halktır ey faşistler.

Susuzluğumuz, açlığımız, ölenlerimiz mücadelemizi kinimizi daha arttırıyor.

Tüm işçiler, köylüler ve ezilenlere devrimci selamlar. Devrimci İşçi Köylü İktidarını mutlak kuracağız.

KAHROLSUN PARA BABALARI, TOPRAKAĞALARI!
HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK, HALKA HÜRRİYET!
YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ KÖYLÜ İKTİDARI!

Sarıkaya Köyü
Devrimcileri
ARABAN-GAZİANTE

Burjuva,feodal önyargılarla

Baş.ta.sa.5'de

Biz,arkadaşımızın söylediklerine tamamen katılıyoruz. "iyiniyetli" "yumuşak" ve "hoş" kılıflarda, çok ciddi bir hata sık olarak işlenmekte; kadınların ve genç kızların "zayıf" oldukları, "çetin mücadelelere dayanamayacakları" gibi kılıklarda, devrimci saflarda da kadın cinsine karşı burjuva ve feodal baskılar sürdürülmektedir. Bu hatayı feodal düşüncelerin şu veya bu ölçüde kölesi olduklarını mutlaka görmelidirler, veya bu onlara gösterilmelidir.

Sözü yine İskendurunlu arkadaşımıza bırakalım:

"Bu gün önümüzde Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolu uzanmaktadır. Bu yolda kadınları örgütlemek, onları anti-emperyalist, anti-faşist, anti revizyonist, anti- feminist ilkeler doğrultusunda yönlendirmek, devrimci mücadelede yiğit, kararlı ve cesur savaşçı kadınlar ve genç kızlar yetiştirmek ve geliştirmek için güçlü atılımlarda bulunmalıyız. Ezilen sınıfların safında ezen sınıflara karşı verilen mücadelede kararlılıkla yer alan ve her zaman buna hazır olan kadın ve kızlarımızı devrimci mücadeleden soyutlayıcı ve onları devrim saflarından karşı dev rim saflarına itici davranışlar ve anlayışlardan kaçınmak kaçınılmaz bir görev olarak önümüzde durmaktadır."

Kadın meselesinde ilkeli ve enerjik bir tutum içinde olmayan bir devrimci hareket görevlerini asla başaramaz.

"Kadınlar katılmadan devrim olmaz." Bu boş bir tekerleme değildir. Sıkı sıkıya kavramamız gereken Marksist-leninist bir ilkedir. Kadın yığınlarını devrimci saflara kazanmak zorundayız. Bu kendine özel bir çok tecrübe ve mücadeleyi gerektiren, ve şimdiye kadar da çok az mesafe katedilen bir çalışma alanıdır. Bu konuda da önümüzde yapılacak çok iş ve yürünecek çok yol bulunmaktadır.

Bu yazıda esas olarak bunlardan sadece birisine dikkati çekmiş bulunuyoruz.

Halk safları içinde varlıklarını sürdürmekte olan; kadın cinsini ezerek hakim sınıflara ve emperyalizme hizmet eden burjuva-feodal kaynaklı önyargılarla mutlaka ve kesinlikle mücadele edilmelidir.

Devrimci işçi ve emekçi saflarda,proleter devrimciler arasında kadını ezilen cins olarak görme ve onu ezme alışkanlığı , biçimsel bir biçimde değil, kökten ve özlü bir tarzda aşılmalıdır. Kadın cinsini hor gören anlayışlara sahip olan bir kişi tıpkı milli meselede şovenizmi aşamamış bir sözde "devrimci" gibi bu zaafından kurtulmadıkça hiç bir zaman tam anlamıyla ve gerçek bir devrimci olamaz.

"Her mutfak kadını,devleti idare etmesini öğrenmelidir" diyen Lenin, daha çok "hoşuna gittiğinden" değil, bu bir zorunluluk olduğu için böyle konuşuyordu. Devrimin zaferi için kadınların katılımı zorunludur.

Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda ilerleyen kitlelerin en başında yürüyen proleter devrimciler, kadın meselesinde halk safları içindeki yanlış ve zararlı düşüncelerle kararlılıkla mücadele etmeli,bunların etkisinden ilk önce kendileri kurtulmalıdırlar.

BU MÜCADELEDE DOĞRU YÖNTEMLER KULLANMALIYIZ.

Bu burjuva ve feodal köklü ideolojik önyargıları halk safları arasında yıkma ve yoketme mücadelesinde, halk içindeki çelişkileri çözme yöntemlerini büyük bir tutarlılık içinde kullanmalıyız.

Unutmayalım ki yüzyılların açtığı derin yaraları ve izleri ortadan kaldırmak bir anın meselesi değil, uzun yıllar sürecek olan ikna ve kavratma çalışmalarının bir ürünü olabilir. Bu bakımdan, kadın meselesinde yüzyılların koyduğu ve oturttuğu önyargıları bir hamlede silip atmaya kalkmak, geniş devrimci yığınların meseleyi kavrayamamasına, dolayısıyla devrimcilere karşı güvenlerinin sarsılmasına yolaçacak olan yanlış, aceleci, küçük burjuvaca bir tutumdur ve kesinlikle mahkum edilmelidir.

Kadın meselesinde başka bir "sol" tutum, kadın ve genç kız devrimcilerin erkeklerle kaba ve mekanik bir "eşitliği"ni savunmaktır. Bu gün fiili olarak böyle bir eşitliğin mevcut olmadığı; kadının katmerli bir baskı ve sömürü altında bulunduğu; ve dolayısıyla bunun kadın cinsinde de derin izler bıraktığı asla gözardı edilemez.

Biz kadın ve erkek cinslerinin eşitliğini sağlamak için hem hakim sınıflara ve emperyalizme karşı hem de onların özellikle bu konuda halk saflarındaki etkilerine karşı doğru, sabırlı ve uzun mücadeleler yürütmeliyiz.

Yılmaz Güney'e çağrı

Baş.ta.sa.8'de

zetesine vereceğiniz bu yazıdan dolayı sizi epeyce yadırgamış bulunuyoruz. Yadırgamamızın nedenine gelince: önce biraz araştırsaydınız haklı olduğumuzu anlardınız. Çünkü Vatan gazetesindeki gelişmeler hiç de olumlu olmayan gelişmelerdir. Şimdi bu gelişmeleri size aktarmanın devrimci bir görev olduğunu düşünerek anlatacağım.

Bildiğimiz gibi Vatan gazetesinin sahibi Numan Esin'dir. Numan Esin'in, Esin Nakliyat diye bir Tır Konvoyu vardır. Anlıyacağınız epeyce büyük bir kapitalisttir. Böyle bir durumda olan bir kimse neden ilerici bir gazete çıkarmayı üstüne almıştır? Yetmiş bir yenilgi döneminden sonra bir çok siyasi hareketler, geçmişin küçük burjuva ihtilali çizgisini aşarak proleter devrimci siyasetler olma yoluna girmiştir. Bu aynı zamanda ülkemizde iki çizgi arasındaki mücadeleyi de keskinleştirmeye başlamıştır.İşte böyle bir durumda, kapitalist Numan Esin ve"Anti revizyonist" pozlarına girerek ve daha çok "tarafsızlık" edebiyatı yaparak revizyonizme karşı olan tüm siyasi grupların tabanını kendi okuyucu kitlesi haline getirmeyi amaçlamıştır. Böylece de kârına kâr katacaktı.

Numan Esin, Vatan Gazetesini çıkarmaya başlayınca, yazarlarını ekseriyetle halkımızın içinden çıkmış kimseler arasından seçmiştir. Bu ise, gazeteye geniş bir okuyucu kitlesi kazandıracaktı. ve kazandırdı da. Proleter Devrimci yazar Nihat Behram'ın "Darağacında Üç Fidan" "Zindan İçinde Zindan", "Ser Verip Sır Vermeyen Yiğit İbrahim Kaypakkaya" v.b. gibi yazı dizileri Vatan'ın okuyucu kitlesini üç-dört kat artırmıştır. Buradaki amaç yine kâr amacıdır.

Böyle bir durumda olan bir kimse, yani tek amacı kâr olan, elbette işçilerini (kafa ve kol emekçilerini) daha fazla sömürmenin yollarını arayacaktı. Ve aradı da. İlk etapta işçilerin sendikal mücadelesini engellemeye çalıştı. İlerici, gazeteci bir kimse nasıl oluyor da sendikal mücadeleyi engelliyor. Bu bir çelişki değil midir? Bizce hiç te değil çünkü, bu tamamen bir kapitalistin kendine özgü tavrıdır.

Size sorarım. Acaba Nihat Behram'ın işine niçin son verildi? Hem de birçok yurtsever ve devrimcinin kanına girmiş ünlü işkencecilerden Uğur Gür'ü ve faşist polisleri gazeteye doldurarak ve işçiler üzerine terör estirerek? Bu, bize, günümüzde faşistler le sosyal faşistlerin artık kol kola girerek halkının kurtuluşunu nasıl önlemeye çalıştıkları ve bu mücadelede nasıl ittifaka girdiklerini göstermiyor mu? Nihat Behram'ın proleter devrimci sesi susmalıydı. Bunu, hem faşistler, hem sosyal faşistler istiyordu. Numan Esin gerçekten bir ilerici olsaydı faşistlerin ve sosyal faşistlerin baskılarına boyun eğmez, bu baskıları halkla birlikte göğüslemeye çalışırdı. Ama tüm gericiler gibi halkın düşmanı olan Numan Esin de Nihat Behram'ın susmasını istiyordu ve şimdilik işten atarak susturmayı amaçladı.Ama Nihat Behram ve Nihat Behram gibi milyonlarca ses susturulamayacaktır. Halkımız ergeç kendi devrimci işçi-köylü iktidarını faşist diktatörlüğü yıkarak kuracaktır.

Bütün bu gelişmelerin ışığında Halkın Kurtuluşu gazetesinin açmış olduğu "Vatan Gazetesini protesto kampanyası" büyük boyutlara ulaşmışken, sizin yazı dizinizin Vatan'da yayınlanması bu kampanyayı baltalayacak ve objektif olarak, siz de Vatan gazetesinin patronunun bir sömürü aracı durumuna geleceksiniz.

Bu günün günlük yayın okuyucusu "Ne verirsek alır" bir okuyucu değildir. Halkın davasına ihanet eden her şeyi elinin tersiyle itecektir. Ve bu bilinçli okuyucu kitlesi, Vatan gazetesindeki mücadeleyi başarıya ulaştırıncaya kadar devam edecek olan bir protestoyu sürdürecektir. Bir devrimci olarak sizin de bu mücadeleye omuz vermenizi istemenin biz halk çocuklarının en doğal hakkı olduğunu söylüyoruz ve bu protesto eylemini baltalamayacağınızı ummaktayız.

-Vatan gazetesindeki çalışanların sendikal hakları verilmelidir.

-İşten atılan Proleter Devrimci yazar Nihat Behram tekrar işe alınmalıdır.

-FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET
-KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK
-YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI

Devrimci selâmlar

İSTANBUL'DAN BİR GRUP DEVRİMCİ.

Halkın Sesi oportünizminin ulaştığı

Baş.ta.sa.3'de

Bu bakımdan AYDINLIK hareketine karşı ideolojik mücadele hiç bir zaman terkedilmeyecek bir görevdir.

HALKIN KURTULUŞU, üç-beş burjuva aydınından oluşan karşı-devrimci bir tekkenin her türlü siyasi zırvalıklarını tek tek ele alarak eleştirmeyi artık gerekli görmemektedir.

Ama bu bataklığın her gün yaymaya çalıştığı burjuva ideolojisiyle en amansız bir biçimde mücadele edeceğiz.

Bunu tarihi bir görev sayıyoruz.

NOT: Alt çizgilerin tümü bize ait. H.K.

Bursalı proleter devrimciler

Baş.ta.sa.8'de

bi belirsiz yakıştırmalarla değerlendiren "Devrimci Yol" v.b. ile, CHP'yi "Hakim sınıfların,Avrupalı emperyalistlerin yandaşı olan liberal kesimi" olarak değerlendiren Halkın Birliği'nin söz konusu tahlillerinin kesinlikle eleştirilmesi gerekirdi.

Burada özel olarak ele alınması gereken proleter devrimci siyasetler arasında bulunan Halkın Birliği'nin CHP tahlilinin eleştirilmesidir. Halkın Birliği'nin CHP tahlili esas olarak onun yanlış faşizm tahlilinden kaynaklanmaktadır.

AÇIKLAMA

Geçen sayımızda gazetemizde teknik bir hata meydana gelmiş ve gazetenin hukuki kimliği konulmamıştır. Okurlarımızın bilgisine sunarız.

Mustafa YILDIRIMTÜRK

HALKIN KURTULUŞU
HAFTALIK GAZETE

*SAHİBİ: TEOMAN GÖRAL * SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: MUSTAFA YILDIRIMTÜRK * YÖNETİM YERİ: ORDU CAD. SELİMPAŞA SOKAK HOCAOĞLU İŞ HANI, KAT.5 AKSARAY-İSTANBUL * ABONE ŞARTLARI: YURT İÇİ YILLIK 125 TL. 6 AYLIK 65 TL. YURT DIŞI YILLIK 200 TL. 6 AYLIK 100 TL. * İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 30 TL. * BASKI: DAILY NEWS WEB * GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL * YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL **

Halkın örgütlenme

Baş.ta.sa.1'de

ma karakolu bu çabamızı engellemeye çalıştı.

Dernek çalışmalarına önderlik eden 11 devrimci köylüyü Nahiye'ye götürerek sabaha kadar karakolda işkence yaptılar, baskı uyguladılar.

Faşist diktatörlük ve onun nahiyemizdeki uzantısı olan jandarma karakolu bizi bu kararlı mücadelemizden döndüremez. Biz bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da mücadelemizi kararlılıkla sürdüreceğiz.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
DOĞUDA MİLLİ ZULME SON!
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

Ortaharmanlı Köyünden
Bir Devrimci

YSB ve Şah Turna hakkında

Baş.ta.sa.8'de

karşı devrimciliğe doğru yönelen Halkın Sesi' nin oportünist yöneticileriyle aralarına kalın çizgiler çekmeli ve onlara karşı kararlılıkla mücadele etmelidirler.

YSB ve onun sahte "kampanya"sı da oportünizmin sahtekar suratını en geniş yığınlara teşhir etmenin bir aracı olmalıdır.

Halkın Sesi oportünistlerinin "demokrasi ve bağımsızlık mücadelesi" sahte bayraklarını devrimci yığınların gözleri önünde : sallayarak onları kandırmaları artık mümkün değildir.

Bir yandan "faşist", bir yandan da "sosyal faşist" olduğunu(!) kitlelere ilan ettikleri "oportünist" gazeteye "bağış kampanyası" çağrısı gönderen, öte taraftan da dergilerinde "küfür temelinde" "birlik" olamayacağını vaazeden Halkın Sesi oportünistleri, ve onların takipçisi olan YSB yönetim kurulunu bütüm okurlarımız, bütün devrimciler önünde teşhir ediyor ve onları oportünist fırsatçılıkla suçluyoruz ve hiç nasibini alamadıkları bir konuda, ilkelilik konusunda onları bir kere daha uyarıyoruz.

Halkın Kurtuluşu, YSB yöneticilerini en azından Halkın Sesi'nin 119 ncu sayısında kendi"şef" lerinin "üçlü oportünist blok" hakkında söylediklerini okumaya ve ona göre tavır almaya davet ediyor.

HALKIN KURTULUŞU "YSB" ve HALKIN SESİ OPORTÜNİZMİYLE DEĞİL SINIF MÜCADELESİNİN KARARLI BİR SAVAŞÇISI, DEVRİMCİ OZAN ŞAH TURNA'YLA VE PROLETER DEVRİMCİ HALKIN YOLU'YLA DEVRİMCİ BİR DAYANIŞMA İÇİNDEDİR.

Bu nedenle, biz; devrimci mücadelenin karşısına dikilen Halkın Sesi oportünistlerinin, bu "kampanya"yı da tamamen demagojik nedenlerle yürüttüklerini; bunu, halkın güçlerini bölmek ve proleter devrimci safları dağıtmak olan siyasi (!) amaçlarını gerçekleştirmenin bir aracı olarak gördüklerini bütün devrimcilere ve proleter devrimcilere ilan etmeyi görev biliyoruz.

Bütün okurlarımızı, HALKIN YOLU'NUN açtığı, kampanyayı desteklemeye, YSB yöneticilerinin aynı konulu sahte "kampanya" sını mahkum etmeye çağırıyoruz..

Bu konuda yapılacak bütün bağışlar,sadece Halkın Yolu'nun gösterdiği hesap no'sına gönderilmeli; bu şekilde Halkın Sesi oportünistlerinin , halk kitlelerinin ve devrimcilerin bir devrimci ozana duydukları sevginin ve güvenin arkasına gizlenerek "meşrulaşma" ve "yayılma" çabaları boşa çıkarılmalıdır.

YSB SAHTEKARLIĞININ ÖĞRETTİKLERİ.

YSB olayı: Proleter devrimcilerin birliği ve halkın güçlerinin birleştirilmesi sorununun çözümünde daha sadece ilk adımların atıldığını;

Dernekler, kişiler vb konusunda proleter devrimcilerin daha dikkatli yayın yapmaları gerektiğini;

Halkın Sesi oportünistlerinin hile ve tertiplerinin "sonsuz" olacağını; dolayısıyla onlara karşı sonsuz derecede bir uyanıklık gösterilmesi gerektiğini ortaya koymuş bulunmaktadır.

Halkın Kurtuluşu, bundan kendi hesabına esas olarak şu dersi çıkarmıştır: Bundan sonra bir bildirinin, mektubun vs. sadece, muhtevasının görünürdeki doğruluğuna dayanılarak yayın yapılmayacak, özellikle derneklerin sendikaların vs. kimlerin yönetimi altında bulunduğu titiz bir şekilde araştırılacaktır. Bu halka ve devrime karşı sorumluluğun bir gereğidir. Ve Halkın Kurtuluşu yayın hayatına bu hatayı da aşarak devam edecektir.

Bütün proleter devrimcileri ve emekçileri Halkın Yolu'nun başlattığı, "Şah Turna'nın gözünün Tedavisi" devrimci eylemine katılmaya çağırıyoruz. Bu eylemide, halkın güçlerinin birleştirilmesi; dayanışma ruhunun geliştirilmesi ve proleter devrimcilerin birliği sorunlarının çözümü için ileriye atılmış devrimci bir adım kılalım.

Tan ve Karataş'ın

Baş.ta.sa.8'de

işgali, üniversitedeki yurtseverler, demokratlar ve devrimciler üzerindeki askeri-sivil faşist baskının yoğunlaştırılması vb. gibi girişimlerde geriye adım atılmıştır.(Ecevit hükümetinin "Bu kadar kısa sürede ne yapılabilirdi ki?" anlamında, henüz iki-üç haftalık olduğunu düşünmek de hatalıdır. Şu iki-üç hafta için de bile 'büyük işadamları' ve nice halk düşmanları ile olan dostluğu temelinde aldığı kararlar Ecevit hükümetinin, faşizmle uzlaşma politikasından vazgeçmediği ve vazgeçmeyeceğinin en açık delilidir.) Öyleyse TRT Genel Müdürü (!) Karataş ve ODTÜ Rektörü (!) Hasan Tan'ın görevden alınmalarının halkın yükselen mücadelesinin sonucu olduğu doğrudur,fakat bunun "faşist diktatörlük altında kazanılan demokratik mevziler" olduğunu belirtmek yanlıştır. Çünkü halkın mücadelesi, doğrudandoğruya faşist diktatörlüğün temellerine yönelen bilinçli ve örgütlü bir mücadele niteliğine henüz kavuşamamıştır. İşbirlikçi hakim sınıflar, halk düşmanı yüzleriyle geniş yığınlar önünde teşhir olmuş bu kuklalarla artık bir adım daha atamayacaklarını anlamış olmakla birlikte şimşekleri bu kadar üzerine çekmeyen -ama en az Karataş ve Tan kadar azılı halk düşmanları olan yeni maskeler altında faşist politikalarını sürdürme niyetindedirler.

Bu durumda da halkın mücadelesinin faşist diktatörlüğü parçalayacak tek güç olduğunu belirtmek doğru fakat yeterli değildir. Bu mücadelenin zafere ulaşmasının gücümüze güvenmek kadar önemli bir şartı da siyasi ve örgütsel zaaflarımızın tespiti temelinde örgütlü bilinçli ve bizzat faşist diktatörlüğün temellerine yönelen bir hareketi örgütlemek, geliştirmektir.

İkincisi: Biz bu yazıyı ajitatif niteliği dışında öğretici bir yanı olmayan basmakalıp bir yazı olarak değerlendiriyoruz. Bunun yerine mücadele deneyimlerini aktaran, siyasi ve örgütsel zaaflarımızın tespitine yardımcı olacak ve bu yolla mücadelemizi bir üst seviyeye yükseltmede ışık tutacak yazıların yayınlanması daha doğru olacaktır. Bunun için de, bu tür yazıları bizzat yerel militanların yazması istenilen amaca daha çok hizmet edecektir.

62. sayıdaki bu yazının çıkmasını biz esas olarak bir uyarı olarak değerlendiriyoruz.ODTÜ'deki anti-faşist mücadele ile ilgili deneyimlerimizi,siyasi ve örgütsel zaafların tespitine ve bu temelde bilinçli, örgütlü bir mücadelenin geliştirilmesine katkıda bulunmak üzere kısa süre içinde yazıp yollayacağız.

Halkın Kurtuluşu
Yolunda Mücadele Eden
ODTÜ'lü Devrimciler

Mısır-Libya,

Baş.ta.sa.1'de

genel olarak Arap devrimine indirdikleri ciddi bir darbedir.

Bütün devrimciler, bu çatışmaların yerel süreçlerin değil, emperyalizmin genel bunalımının bir sonucu ve onu daha da derinleştiren unsurlar olduğunu görmelidirler. İki süper devletin başını çektiği emperyalist dünya,hızla yeni bir paylaşım savaşına hazırlanmaktadır.

Hergün ardı arkasına dizilen gerçekler emperyalistler tarafından yayılan "yumuşama" ve "barış" hayallerinin nasıl gerçek dışı ve ne derecede tehlikeli olduklarını göstermektedir.

Yeni bir emperyalist paylaşım savaşı tehlikesi artmaktadır. Mısır-Libya; Somali-Etopya savaşlarının ardındaki esaslı mesele budur.

Dünya halklarının devrimci mücadelesi kan dökücü asalak ve sömürücü emperyalizmi mutlaka bir daha çıkmamak üzere mezara gömecektir. Emperyalistlerin hiçbir saldırısı ve tuzağı onları bu kaçınılmaz ölümden kurtaramayacaktır.

Halkın Kurtuluşu, iki süper devletin savaş kundakçılığını nefretle protesto etmektedir. Halkın Kurtuluşu, Libya, Somali Mısır ve Etopya halklarının emperyalizme özellikle iki süper devlete; ve onların yerli işbirlikçilerine karşı verdikleri ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerini en derin savaşçı ve yoldaşça duygularla selamlamaktadır.

TÖB-DER'de ihraçlara

Baş.ta.sa.8'de

için karar almaya zorlayalım. Imza kampanyasını yaygınlaştıralım. Toplanan imzaları ve genel kurul kararlarını P.K. 476 AHMETLER/ANKARA adresine gönderelim.

TÖB-DER'DE İHRAÇLARA HAYIR!
TÖB-DER'DE DEMOKRASİ İÇİN İLERİ!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM

Yurtsever Devrimci
Öğretmen Gazetesi

Faşist diktatörlük

Baş.ta.sa.1'de

gerçek ücretlerin düşürülmesi yoluyla emekçiler hızla yoksulluğa, açlığa sürüklenmiştir. MC'nin ekonomik politikası daha fazla borçlanma, emekçilerin alım gücünün daha fazla düşürülmesi, emekçiler için daha fazla yoksulluk, hakim sınıflar için daha fazla kâr olmuştur. Bu dönemde Sovyet sosyal emperyalistleri ile de ekonomik ilişkiler arttırılmış, büyük miktarlarda borç alınmıştır.

MC: TÜM HALK SINIF VE TABAKALARI ÜZERİNDE AZGIN ZULÜM VE SÖMÜRÜ

Tüm bu gerçekler,somut deneyler göstermektedir ki adı ister MPT ister MLK olsun, yeni MC eskisinden hiç de farklı olmayacaktır. Tam tersine gün geçtikçe derinleşen buhran şartlarında sömürüyü çok daha azgınca yürütecektir. Faşist diktatörlük büyük bir buhran içindedir ve bugünkü koşullarda hükümetin güvenoyu alması halinde hakim sınıfları bu buhrandan kurtarma, "istikrar"a kavuşturma görevi yeni MC'ye düşecektir. Bunun da, hakim sınıflar açısından tek yolu vardır: Emekçi sınıflar üzerindeki baskı ve sömürüyü arttırarak buhranın yükünü onların sırtına yıkmak. Ama her halükarda MC buhrandan çıkış yolu değil, onun bir unsuru olacaktır.

YENİ MC'NİN HÜKÜMET PROGRAMI BAŞTAN AŞAĞIYA DEMAGOJİDİR.

Bir sürü demagojinin, sahte vaadin arkasına saklanmak, halka karşı saldırıyı yalan ve demagojiyle örülmüş şatoların ardına gizlemeye çalışmak: İşte faşizmin taktiklerinden biri de budur. Hayat bu gerçeği her geçen gün doğrulamaktadır. Türkeş'in "sömürüsüz bir düzen" kuracağı, "Emperyalizme, faşizme karşı" olması,Demirel'in "Büyük Türkiye" yaratacağı, "Köylüye refah" getireceği, Erbakan'ın"Ağır sanayi hamleleri"vs.. faşist demagojinin en gülünç kanıtlarındandır.Onlar iğrenç saldırılarını, alçak sömürülerini bu demagojiler ardına saklamaya çalışmaktadırlar.

Yeni MC'nin hükümet programı da böyle demagojilerle iyice muğlaklaştırılmış, 34 sayfalık keçiboynuzundan başka bir şey değildir. Faşist MC kanlı yüzünü halkın gözünden gizleyebilmek için yalana sarılmıştır.

HALKA VE DEVRİMCİLERE SALDIRI

Yeni faşist MC'nin hükümet programı "komünizmle mücadele" ile başlamakta, "komünizmi ezeceğiz" ile bitmektedir.Yeni dönemin nasıl olacağı,halka ve devrimcilere saldırı, faşist devlet aygıtını emekçilere karşı korumak temelinde kurulmuş olan MC'nin programından da anlaşılmaktadır."Ülkemizde cereyan eden şiddet hareketlerinin ve anarşik olayların arkasında rejimi yıkma kavgası vardır. Devletimiz uluslararası komünizmin çeşitli yönlerden gelen saldırısı ile karşı karşıyadır" diyen hükümet programı, önümüzdeki dönemde siyasi cinayetlerin,işkencelerin daha da artacağını, zindanların daha da çok doldurulacağını, halka ve onun bir parçası olan devrimcilere karşı saldırının daha da azgınlaşacağını açıkça ifade etmektedir. Yeni MC, halk üzerinde zulüm ve baskı demek olan faşist devlet aygıtını korumak için daha fazla devrimci, yurtsever kanı içecek, işkence tezgahlarından geçirecektir. O,"anarşiyi önlemek" adı altında halka saldırılarına, kitle katliamlarına, azgın milli zulme zemin hazırlamaya çalışmaktadır.

Bu halk düşmanı faşist MC, ağır sömürüye karşı yükselen halk muhalefetini ezmenin aracıdır.

Hükümet programında "Güvenlik kuvvetlerinin görevlerini tam bir eşitlikle, adaletle ve süratle yerine getirebilmeleri için gereken gayret ve titizlik gösterilecektir. " denmektedir. Halkımız "kanun eşitliği" sözlerinin de ne büyük bir yalan olduğunu çok iyi bilmektedir. Hakim sınıfların dilinde "kanunların tam bir eşitlik ve adaletle uygulanması", kanunların gerçek görevlerini yani hakim sınıfları halka karşı korumak ve sovunmak görevini tam olarak yerine getirmesi demektir. Yeni MC halka ve devrimcilere karşı daha fazla terör uygulamanın planlarını yapmaktadır. Halkımız bizzat kendi deneyleriyle "kanunların eşit uygulanması"nın mümkün olmadığını görmüştür.

ENFLASYON ÖNLENECEK MASA-

Yeni MC, hükümet programında, enflasyonun önleneceğini iddia etmektedir. Oysa gerçekler hakim sınıflar için zamsız,fiat artışının olmadığı,vergisiz, borçsuz bir çıkış yolu olmadığını ortaya koymaktadır.

Türkiye'nin bugün için de bulunduğu durum hakim sınıflar açısından hiç de iç açıcı değildir. Çözüm bekleyen binbir ekonomik sorun karşıda durmaktadır. Seçim yatırımı yüzünden arkalara saklanmış olan zamlar artık iyice kapıları zorlamaktadır.İşsizlik artmakta,dış borçlar beklemektedir.

Yeni MC hızla yükselen ekonomik ve siyasi buhran şartlarının hükümetidir. O, hakim sınıfları bu buhrandan mümkün olduğu kadar çabuk ve zararsız bir biçimde çıkarmakla görevlidir. Buhranın "çözüm" yolları da bellidir: Fiatların arttırılması, ücretlerin düşürülmesi ya da "dondurulması" vb.vb..Yani yeni MC daha fazla terör ve baskıyla buhranın faturalarını emekçi sınıf ve tabakalara ödetmeye çalışacaktır. "Enflasyonu önlemek" sadece hoş bir masaldır.

"MİLLİ SAVUNMA" EMPERYALİZME BİNBİR BAĞLA BAĞLI HAKİM SINIFLAR İÇİN HANGİ ANLAMA GELİR?

Yeni MC'nin hükümet pragramı, emperyalizme daha sıkı bağlılık,daha yoğun emperyalist sömürü ve tahakküm getirmektedir. "Atlantik ittifakının ve onun askeri teşkilatının bugüne kadar oynadığı rolün değerini korumakta olduğunu gözönünde tutarak, bir savunma teşkilatına üyeliğimizi sürdürürken.. ." diyerek yeni MC emperlalist askeri blok NATO' ya karşı tavrını ortaya koymuştur, MC döneminde başta iki süper devlet olmak üzere bütün emperyalistler ülkemiz üzerindeki tahakkümlerini arttıracaklardır.

Hükümet programında ABD ve Sovyet sosyal emperyalistleri ile "iyi, dostane ilişkiler" geliştireceklerini ifade eden MC, ülkemizi emperyalizme daha da bağımlı bir hale getirecektir. MC emperyalizmin sadık bir kölesidir.

Bir yandan NATO'yu güçlendirmekten söz eden,emperyalizmle,özellikle iki süper devletle arada var olan sömürü zincirlerini daha da arttırmaya çalışan MC, diğer yandan da "Milli savunmayı güçlendirmek"ten, "Türkiye' nin savunmasını başka devletlerin irade ve kararına bırakmamak"tan bahsetmektedir. Emperyalizme göbekten bağlı olan hakim sınıfların siyasi temsilcilerinden nasıl bir "milli savunma" beklenebilir? Faşist işbirlikçi hakim sınıflar ancak emperyalist askeri blokları güçlendirebilirler, "milli savunma"yı değil.

KIBRIS MESELESİNİN ÇÖZÜMÜ KIBRIS TÜRK VE RUM HALKLARININ ELİNDEDİR.

"Türk ordusu"nun işgalinden bu yana büyük bir sorun halini alan Kıbrıs meselesi MC'nin hükümet programında da yer almaktadır. Kıbrıs halkına zulüm, esaret, kıyım götüren Türk hakim sınıfları bir türlü "çözümleyemedik leri" bu mesele için MC şöyle demektedir: "Türkiye olarak, Kıbrıs'da adil ve kalıcı bir çözüm getirecek olan iki bölgeli, iki toplumlu, bağımsız ve bağlantısız bir federal devletin varlık kazanması için iyi niyetle gereken her türlü çabayı göstermeye devam edeceğiz"

Sadece emperyalizmin ve özellikle de iki süper devletin, Türk ve Yunan işbirlikçi hakim sınıflarının işine yarayan Kıbrıs işgalinin doğurduğu sorunu, bugün emperyalistler, sosyal-emperyalist -ler ve işbirlikçiler kendi lehlerine çözmek istemektedirler.

Oysa Kıbrıs meselesinin çözümü ancak Kıbrıs'ta yaşayan Türk ve Yunan halklarının elindedir. Kıbrıs'ın kaderini ancak onlar tayin edebilirler. Kıbrıs meselesinin çözümünde ilk koşul, başta Türk olmak üzere tüm yabancı kuvvetlerin derhal Kıbrıs'tan çekilmeleri olacaktır.

Yeni MC şovenizmi körükleyerek halkın gözlerini kendi iğrenç saldırılarından, politikalarından uzaklaştırmaya , içte azgın bir sömürü,zulüm uygularken halkı dış meselelerle oyalamaya çaçalışmaktadır.

FAŞİST MC'Yİ YERLE BİR EDELİM

Daha fazla zulüm,baskı sömürü; daha çok açlık, yoksulluk demek olan yeni MC'ye karşı işçiler, köylüler, tüm emekçiler omuz omuza, geniş yığın eylemleriyle yılmaz mücadeleler verelim!

Başta iki süper devlet olmak üzere tüm emperyalistlere, onların ülkemiz deki işbirlikçilerinin düzeni olan faşist diktadörlüğe ve faşist MC'ye karşı birleşerek direnelim!

Çünkü onları yenecek , kumdan kalelerini darmadağın edecek tek güç bizleriz.

FINDIK TABAN

Baş.ta.sa.1'de

lete doğru itilmektedir.

Gazetemize,"fındık toplanmaya başlanmadan bir iki ay önce gereken fındık taban fiyatları hala açıklanmamıştır, ve durum öyle gösteriyor ki ancak fındık toplandıktan sonra açıklanacaktır" diye yazan Keşap Fındık Üreticileri Birleşme ve Dayanışma Derneği, Bu durumun küçük üreticinin aleyhine, fındık tüccarları ve büyük fındık üreticilerinin lehine olduğunu şu örnekle açıklıyor: "... geçen yıl taban fiyatı fındık toplanırken 50 kuruşluk bir artışla 14.50 TL olarak saptanmıştı.Küçük üreticiler aracıya, tefeciye ve toprak ağalarına olan borçlarından dolayı fındıklarını bu fiyat üzerinden satmak zorunda kaldılar. 1-1,5 ay gibi bir süreden sonra, yani fındıklar tüccarların, tefecilerin elinde stok edildikten sonra, fındık fiyatlarının 18 liraya çıkarıldığı açıklandı. Üstelik bu durum sanki küçük üreticinin yararınaymış gibi flaş haberlerle açıklandı."

Görüldüğü gibi,her yıl aynı oyun oynanmakta örgütsüz ve dağınık küçük üretici, her yıl bile bile aynı oyuna gelmekte ve daha çok yoksullaşmakta -dır. Tarlasını bahçesini satıp İstanbul'a, İzmir'e Almanya'ya işçi olarak giden ve hala tefeciye borçlu olanların sayısı her yıl daha da kabarmaktadır.

Hakim sınıfların taban fiyatı geç açıklamaları üreticinin durumunu kötüleştirmektedir. Peki taban fiyatlar vaktinde açıklansa ne olurdu? O zaman tefeci, tüccar sömürüsü sona mı erecektir?

KEŞAP FINDIK ÜRETİCİLERİ BİRLEŞME VE DAYANIŞMA DERNEĞİ bu konuda şöyle yazıyor: "küçük üretici gene kendini bile geçindiremeyecektir.Üretici her şart altında biraz daha yoksullaşacak, bu korkunç hayat pahalılığı karşısında biraz daha sefalete sürüklenecektir.

Fındık üreticisinin yapması gereken şey bir an evvel ekonomik, demokratik talepleri uğruna mücadele eden diğer kesimlerin saflarına katılmak olmalıdır. Bu yolda ilk adım ise örgütlenmedir."

Ekonomik örgütler ve ekonomik mücadele,emekçilerin gerçek kurtuluşunu sağlayamaz. Ama bu örgütler, kitlelerin yaşama koşullarının kötüleşmesini engelleme ve sömürüyü dizginleme mücadelelerinde zorunludurlar. Ayrıca bu örgütler, dağınık ve örgütsüz emekçi yığınlara örgütlü mücadelenin ilk derslerini veren okullardır.

Fındık üreticileri de üzerlerindeki ekonomik sömürüyü dizginleyebilmek , yaşama koşullarının kötüleşmesine bir ölçüde engel olabilmek için ekonomik mücadele örgütleri kurmalıdırlar.

-KREDİLER ÜRETİCİYE VERİLSİN!
-TÜCCAR-TEFECİ SÖMÜRÜSÜNE SON!
-TABAN FİYATI ÜRETİCİLER BELİRLEMELİDİR!

Bunlar ekonomik taleplerimizdir.

Fakat hiç bir zaman unutmayalım ki,bizim gerçek kurtuluşumuz bu düzen de değil; bu düzeni devrimle yıkarak kuracağımız DEVRİMCİ İŞÇİ KÖYLÜ İKTİDARINDADIR.

Faşist başçavuş

Baş.ta.sa.1'de

terilere ve kahve sahibine ağır hakaretlerde bulunmuştur. Bazı müşterilerin henüz erken olduğunu söylemesi üzerine gözlerini kin bürümüş olan başçavuş halkın üzerine G-1'le ateş açmıştır.

Silah sesleri duyan bucak halkı toplanmaya başlamış, ancak başçavuşun rastgele halka ateş açtığını görmüştür. Bu sırada faşist başçavuş: "Ben buranın allahıyım. Benden daha güçlüsü var mı? Hepinizin anasını....." diye bağırmıştır.

Bunun üzerine Ceylanpınar'dan 100 kişiyi aşkın bir grup Viranşehir Kaymakamına durumu bildirmiştir. Kaymakama rağmen Alay Komutanı ve Urfa Valisi harekete geçmemiş ve faşist Başçavuş yerinde kalmasını istemiştir.

Aynı başçavuş önce Halkın Birliği gazetesi satan bir arkadaşı karakola alarak satmasını engellemiştir. Daha sonra da Halkın Kurtuluşu'nu dağıtan ve okuyanları takip ettirerek bir arkadaşı içeri almıştır. Yakalanan arkadaş dövülmüş, ağır hakaretlere uğramıştır.

CGP eski suç ortaklarını

Baş.ta.sa.1'de

le şunu hatırlatmak isteriz. Hayali ihracat yoluyla çalınan milyonlar çalanın yanına kalmayacağı gibi, CGP'den adam çalmanın da hayrını görmeyeceklerdir. Devlet hazinesinden milyonlar çalanların da milletvekili çalmayı marifet sayanların da rüyalarından acı şekilde uyanacakları gün yakındır." diyerek hırsızlığını ortaya serip dökmektedir. CGP bölüştüğü ganimetten (!) az pay alanın hırçınlığı ile eski suç ortağı Demirel'i şimdi ihbar etmektedir.

Bu vurgun ve talanın hesabını halkımız bütün işbirlikçi hakim sınıflardan olduğu gibi Feyzioğlu'ndan da soracaktır.

Vatan Gazetesi

Baş.ta.sa.8'de

larını mahkum edeceğiz!"..." devrimci dostu gözükerek saflarımıza karışan, sonra paltosunun altından sosyal-faşistlerin, burjuvaların ve feodallerin iğrenç ideolojisini çıkararak saflarımıza yaymaya çalışanları mahkum edeceğiz! "..." sahte demokratların maskesini indireceğiz! "..." ve en nihayet kitleler şunu da ekliyorlar: "Biz, bize, karşı-devrimci ideolojileri yutturmaya çalışan, bir de üstelik devrimci, proleter devrimci yazarlara karşı terör uygulamaya kalkan, halka karşı Uğur Gür gibilerle "birleşen" ve işçilerin hakkını gaspetmeyi adet edinmiş bulunan gazete patronlarına canımızın ve kanımızın, emeğimizin bir par çasını bağış olarak veremeyiz!"

Vatan gazetesinde meydana gelen olumsuz gelişmelere ve onun darbeci, anti-demokratik kapitalist patronuna, gazetede sosyal-faşizmin "ilerlemesine" karşı başlattığımız eylemin haklılığı,her gün yeni bir gelişmede ispatını bulmaktadır.

Proleter devrimcilere karşı 1 Mayıs suçlamalarına açık bir şekilde katılan bu gazete yönetimi özellikle 1 Mayıs'tan sonra marksizm - leninizme karşı, devrimci ve yurtsever düşünceye karşı gittikçe daha düşmanca bir tutum içine girdi. Bu gazete yöneticileri, 1 Mayıs'tan proleter devrimcileri de "suçlu" çıkarmakla kalmadılar,üstelik onları faşistçe yöntemler uygulamakla itham ettiler. Son gelişmeler, kimlerin (faşist değilse bile) anti-demokratik olduğunu ve devrimci düşünce ve eyleme düşmanlık içinde bulunduğunu ortaya koymuş bulunmaktadır. Vatan gazetesi patronları gazetelerinde hala sulandırılmış bir "devrimcilik" kılığını muhafaza etmelerine rağmen, gazetenin emekçilerini amansızca sömürmekten de geri durmuyorlar. Onlar toplu sözleşmeleri çıkmaza sokarak ve bütün işçi taleplerini reddererek gerçek yüzleri ni bir kere daha ortaya koymuş bulunuyorlar. Öte yandan gazetede hala bir "tarafsızlık" havası korunmaya çalışılıyorsa da sosyal emperyalizmin ve sosyal-faşizmin ideolojisi modern revizyonizmin etkisinin gittikçe arttığı en kaba ve üstünkörü bir gözlemle bile izlenebilir hale gelmiştir.

O halde, bir yandan ideolojik siyasi planda marksizm-leninizme düşman tutumu gittikçe açıklık kazanan bir diğer taraftan buna uygun bir şekilde yurtsever, demokrat ve devrimci yazarlar üzerine ambargo koyan Vatan gazetesi patronlarının, bir başka alanda işçi haklarını tamamen gaspetme eğilimlerini de taşıdıklarını gördükten sonra, hala Vatan gazetesine karşı tavır almamayı savunmak,ve Halkın Kurtuluşu'nun başlattığı boykot eylemine katılmamak, bu gazetenin tutumunu açıkça onaylamak ve daha da önemlisi, revizyonist ideolojinin anti-revizyonist saflarda "serbestçe" ve "dost" kılıklar altında dolaşmasına,yayılmasına en azından kayıtsız kalmak suçunu işlemek olacaktır.

Halkın Kurtuluşu, gizli ya da açık olarak bu boykottan hoşnutsuzluk duyan ya da onu "halk saflarını bölmek""herşeye birden saldırmak" gibi iğrenç iftiralarla karalamak isteyenlerin, gerçek siyasi hedeflerinin, marksizmle modern revizyonizm arasında kesin çizgilerin bizzat devrimci kitleler tarafından çekilmesinin önüne geçmeye çalışmak olduğunu tesbit etmektedir.

Halkın Kurtuluşu, haklı boykot eylemini kitlelerle el ele ve omuz omuza, sonuna kadar sürdürmeye kararlıdır.

Modern revizyonizmin ve her türlü revizyonist-burjuva ideolojinin "halkın dostu" pozuna girmesine hiçbir şekilde kayıtsız kalmayacağız ve müsamahakar olmayacağız.

"Yazarların ve okuyucuların sorumlulukları ortaktır. Okuyucuların, görüşlerini, beğendikleri ve beğenmedikleri yanları kısa mektuplar ve makalelerle belirtmeleri çok önemlidir. Derginin başarısının tek ölçüsü budur"

MAO ZEDUNG

Bursalı proleter devrimcilerin gazetemize öneri ve eleştirileri:

Bursalı proleter devrimciler olarak gazetemizin tespit edebildiğimiz eksik yanlarına ilişkin eleştiri ve dileklerimizi aşağıda sıralıyoruz:

1. Gazetemizin siyasi çizgisiyle, kullandığı terminoloji arasında, zaman zaman düşülen uyumsuzluğu gidermede daha fazla özen gösterilmelidir.

2. "Teori Yolumuzu Aydınlatıyor" bölümünde yayınlanan ve özellikle bir dizi oluşturan (faşizm tahlili, seçim siyaseti, Aydınlık oportünizminin faşizm tahlilinin eleştirisi vb.) yazıların broşürler halinde yayınlanmasının; gerek kadroların doğru devrimci düşüncelerle eğitilmesinde, gerekse proleter devrimci siyasetin geniş yığınlara ulaştırılmasında çok yararlı olacağı kanısındayız.

3. Gazetemizin 63. sayısındaki CHP'ye ilişkin doğru siyasi tespit ve tahliller geliştirilirken, yanlış CHP tahlilleri eleştirilmeli ve mahkum edilmeliydi. Ya da bu tahliller yanlış CHP tahlillerinin eleştirisi temelinde yükselmeliydi. Kuşkusuz yazıda CHP'ye bağlanan çeşitli siyasi çevrelerin "umutları" geniş ölçüde yok ediliyor. Marksizm-Leninizmin gerçekleri söz konusu çevrelerin "umutlarını" altüst ediyor, silip atıyor.

Ancak, söylemek istediğimiz "Aydınlık - Halkın Sesi", CHP'yi "oligarşinin alternatif partisi" gi

De.sa.7.sü.1'de

Halkın Kurtuluşu'nun cevabı

Arkadaşlar, eleştirilerinize ve önerilerinize katılıyoruz. "Teori Yolumuzu Aydınlatıyor" köşesinde yayınlanan yazıları mali güçlüklerimizi aşabildiğimiz ölçüde broşür haline getirmeye çalışacağız.

Proleter devrimcilerin birliği sorununda ideolojik mücadelenin yeri ve önemi konusundaki görüşlerinize katılıyoruz. Bu sayımızda "Teori Yolumuzu Aydınlatıyor" köşesinde de belirttiğimiz gibi bundan sonraki sayılarımızda Halkın Birliği'nin faşizm tahlilini eleştireceğiz. Doğrular ve bu doğrular etrafında proleter devrimcilerin birliği ancak ideolojik mücadele içinde şekillenecektir.

ODTÜ'LÜ PROLETER DEVRİMCİLERİN ELEŞTİRİSİ

"Tan ve Karataş'ın görevden alınması, kazanılan bir demokratik mevzi midir?"

Gazetemizin 62. sayısında "TRT Genel Müdürü Karataş ve ODTÜ Rektörü Tan'ın görevden alınmaları halkın yükselen mücadelesinin sonucudur" başlıklı bir yazı yayınlandı. Yazıda, 'işgalci' faşist Karataş ve Tan'ın 'görevden' alınmalarının "esas olarak faşist diktatörlük altında kazanılan demokratik mevziler" olduğu belirtilerek şöyle deniliyor: "bunun dayanağı da ne Danıştay kararları ne de Ecevit Hükümetidir. Bunun dayanağı yükselen halkın mücadelesidir." Daha sonra, ODTÜ ile ilgili olarak özetle şunlar belirtiliyor: "genel olarak eğitim kurumlarında uygulanan faşistleştirme çabalarının bir parçası" olarak, "ODTÜ'nün anti-faşist mücadele geleneğini dışarıdan saldırılarla kıramayan faşist MC kaleyi içeriden ele geçirmek için Tan'ı buraya rektör (!) olarak atadı. (...) Ancak faşist Tan'ın hiçbir 'tedbiri' ODTÜ öğrencilerini yıldıramadı. Halkın ve ODTÜ öğrencilerinin mücadelesi sonucu faşist kukla Tan görevden alındı."

TRT Genel Müdürü (!) Karataş ve ODTÜ Rektörü (!) Tan'ın görevden alınmaları ile ilgili olarak yapılan bu yorum, kuşkusuz ki esas olarak doğrudur. Gerçekten de bu iki faşist kuklatın görevden alınmalarını ne Danıştay'a borçlu olabiliriz, ne de Ecevit hükümetine. Çünkü her ne kadar Danıştay, -halkın muhalefetine bağlı olarak- kimi dönemlerde faşist MC'nin çeşitli uygulamalarını 'durdurma' kararları alıyorsa da o, bizzat, işbirlikçi tekelci burjuvazinin ve feodal toprak ağalarının halk sınıf ve tabakaları üzerindeki egemenlik aracı olan devletin çarklarından birisidir. Ve çünkü, Ecevit ve partisi CHP, lafta demokrasi havarisi kesilmesine rağmen faşist diktatörlüğün halk düşmanı siyaseti ile uzlaşmayı kendisine temel almış reformizmin temsilcisidir. Bu iki faşistin görevden alınmaları halkın mücadelesi sonucu olmuştur.

Fakat burada, yazıda hatalı olarak gördüğümüz iki noktayı ele almak istiyoruz.

Birincisi: Başka hiç bir şey değil, fakat halkın bu iki kuklaya karşı duyduğu nefretle yükselttiği muhalefet onların görevden alınmalarını sağlamıştır. Bu doğrudur. Fakat bunu "faşist diktatörlük altında kazanılan demokratik mevziler" olarak değerlendirmek yanlıştır. Ecevit hükümeti, sadece, kendiliğindenci ve örgütsüz olarak da olsa gelişen yığınsal muhalefet karşısında, reformist demagojinin etkisi altında olanların kendisine bağladıkları umudu mümkün olduğu kadar ayakta tutabilmek için ve kendisine yakıştırdığı demokrasi havariliğinin sözde bir kanıtı olarak, bu iki tescilli faşisti görevden almak zorunda kalmıştır. Fakat Ecevit hükümetinin bu ve benzeri 'taviz' leri, işbirlikçi hakim sınıflar tarafından da tamamen kabul edilebilir nitelikte, olan bu 'tavizleri' hiç bir zaman aldatıcı olmamalıdır. Nitekim, Karataş ve Tan görevlerini terkedeli beri ne TRT'nin uyguladığı faşist yayın politikası değişmiştir ne de ODTÜ'nün faşistleştirilmesi gayretlerinin bir parçası olarak uygulanan, faşist militanların işçi kılığında üniversiteye sokulması, idari mekanizmanın faşistler tarafından

De.sa.7.sü.4'de

Halkın Kurtuluşu'nun cevabı

Arkadaşlar; gönderdiğiniz eleştiri bizler için uyarıcı ve düzeltici olmuştur. Gazetemizin, adına ve Türkiye devrimci hareketine layık olması hepimizin güçlerimizi, çabalarımızı birleştirmemizle gerçekleşecek, gazetemiz ancak böylelikle gün geçtikçe daha da gelişecek ve devrimci mücadelemizde güçlü silahımız olacaktır.

Yerel mücadelelerden çıkartılan derslerle, devrimci hareketin zenginleşmesini, tecrübenin yerel olmaktan çıkartılarak genelleştirilmesini sağlamak konusunda söylediklerinize katılıyor ve bunun en iyi biçimde, yerel militanların deneylerini gazetemize ulaştırmasıyla olacağını düşünüyoruz. Yapılan hataların öğretici olacağına ve bundan böyle mücadele deneylerinizi aktarmada daha hassas davranacağınıza inanıyoruz.

Vatan Gazetesi patronuna karşı protesto sesleri yükseliyor

İstanbul'dan bir grup devrimcinin Yılmaz Güney'e çağrısı:

"Protesto eylemini baltalamayacağınızı umuyoruz"

Gazetenizin açmış olduğu Vatan gazetesini protesto kampanyasına bütün gücümüzle katılıyoruz. Yalnız bu kampanyaya katılırken, bu kampanyayı baltalayıcı, nitelikte bir gelişmeyi Yılmaz Güney'in bir yazı dizisinin Vatan'da yayınlanacağını üzüntüyle öğrenmiş bulunuyoruz. Bizler, Yılmaz Güney' in bu davranışını kınayarak bir eleştiri mektubunu Yılmaz Güney'e göndermiş bulunuyoruz. Bu mektubun aynını ekliyor ve gazetede yayınlanmasını istiyoruz.

Yılmaz Güney'e

Son günlerde Vatan gazetesinde bir yazı dizinizin yayınlanacağını öğrenmiş bulunuyoruz. Herşeyden önce sizin halkımızın bir çocuğu olarak ve halkımızın mücadelesine omuz vermiş birisi olarak Vatan ga

De.sa.7.sü.1'de

MAZGİRT	40
SİVRİHİSAR	44
MUT	79
BEYŞEHİR-KONYA	53
KAYABAŞI-KONYA	35
DEDEYAZI-DOĞANŞEHİR	131
AŞAĞIHADİM-KONYA	68
KASIM UŞAĞI KÖYÜ	215
DURULOVA KÖYÜ	203
KEYHALI KÖYÜ	90
TATARUŞAGI KÖYÜ	64
KEPEZ KÖYÜ	16
ÇAKILIPINAR KÖYÜ	35
AKSÜT ve DÖVENCİK KÖYLERİ	40
GEÇEN SAYILARDAN	1303
GENEL TOPLAM	2416

(İmzaları 63. sayıda yayınlamaya başladık.)

Bir Vatan muhabiri kampanyamıza katılıyor

Vatan Gazetesinin

1. İşçilere sendika kurma hakkını tanımadığı ve girişimde bulunanların işine son verildiği için,

2. Darağacında Üç Fidan, Sol Kendini Anlatıyor, Ser Verip Sır Vermeyen Yiğit gibi yazı dizilerini hazırlayan - ve gazete trajının yükselmesine büyük katkısı olan- proleter devrimci Nihat Behram'ın işine son verildiği için,

3. Gazetede çalışanlara 'EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET' ödenmediği için,

4. Taşra muhabirlerini ücretsiz çalıştırdığı için,

Bu tutumunu sürdürdüğü müddetçe gazetenin muhabirliğini yapmıyacağımı bildirir, uygulanan faşist ve sosyal-faşist baskıları şiddetle protesto ederim.

KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL-FAŞİZM!
NE ABD NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!
YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ!

Balıkesir Vatan Gazetesi
Muhabiri
Osman Yurdusev

Not: Bu yazı Vatan Gazetesi,
H.Birliği-H.Kurtuluşu-H.Yolu'na
Gönderilmiştir.

"Halkımız sosyal-faşistlerden hesap soracaktır"

Kiğı TÖB-DER Şb. yönetiminde olan revizyonist kliğin, 1977 Mayıs ayında yapılması gereken olağan genel kurul toplantısını zamanında yaptırmayarak öğretmen kitlesinin büyük çoğunluğunun sınav, tatil, izin vb. gibi nedenlerden dolayı Kiğı'de bulunmamalarından yararlanıp şube genel kurulunun 26 Haziranda, çoğunluk sağlanamadığı takdirde de 1 Temmuzda yapılması hakkındaki kararı öğretmenlerce büyük tepkiyle karşılandı.

Kongre tartışmalı geçti. Tüzük maddeleri çiğnenerek alınan bu kararın anti-demokratik olduğu, revizyonist siyasetin sonucu olarak darbeci-komplocu bir tavrın niteliği yurtsever-devrimci öğretmenlerce teşhir edildi. Kongrede Rus uşağı sosyal faşistlerin bütün provakasyon tertibine rağmen proleter devrimci öğretmenler devrimci siyasetlerini kararlılıkla savundular. "Devrimci" adını sahtekarca kullanan revizyonistlerin maskesi düşürüldü.

Konuşmalarda; halkımızın gelişen devrimci mücadelesinin bir parçası olarak Töb-Der kitle örgütünün ekonomik, demokratik hakların kazanılması yolunda verilen mücadelenin doğru devrimci siyasetler etrafında verilecek mücadeleyle birleştirilmesinin gereğini ve önemini belirten proleter devrimciler, dünya ve ülkemizin devrimci hareketine ilişkin görüşlerini açıkladılar.

Proletaryanın devrimci bayrağı altında iki milliyet ve milli azınlıklardan emekçi halkımızın devrimci birliğinin yaratılması, proletaryanın bağımsız siyasi hareketi önderliğinde, asgari programında belirlenen ilkeler etrafında kitlelerin seferber edilmesi, örgütlendirilmesi mücadelesinin; revizyonizme, reformizme oportünizme, sınıf işbirliğini savunanlara karşı verilecek mücadeleyle birleştirilmesinin gerektiğini belirten proleter devrimciler "iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı Töb-Der'in devrimci bir siyaset takınması" hakkında verdikleri önerge, revizyonistler tarafından genel kurula sunulmadı. Bu önergeye karşı çıkan sosyal-faşistler "Bu önergede Şanlı Sovyet Rusya'ya karşı çıkılmaktadır. Ayrıca biz bir kitle örgütüyüz, siyasetle uğraşmayız.." sözleri, yurtsever-devrimci öğretmenlerce teşhir edildi. Bunun üzerine bir sosyal-faşist, hükümet komiserine "hayatım tehlikede!. Bunları tutuklayın!" çağrısında bulundu. Devrimciler bu tertipleri bozdular.

Toplantı sonucu bir çok öğretmen arkadaş, "Bize, Mao'cuların saldıracağını söylemişlerdi. Emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı mücadele vermezsek devrimciliğimiz nerede kalır! Bunların içyüzlerini birkez daha yakından gördük." diyorlardı.

Proleter devrimci hareketin gelişmesi, Yani Çarlara teslimiyeti savunan revizyonist karargahı çatırdatmaktadır. Halkımızın gelişen devrimci mücadelesinin bir parçası olarak, Töb-Der saflarında proleter devrimci siyaset ışığında Töb-Der'e sahip çıkma, revizyonistlerin iğrenç oyunları, devrimci öğretmenleri ihraç etme çabaları bu gelişmeyi durduramaz. Proletaryanın devrimci bayrağı altında emekçi halkımız bu revizyonist karargahları yıkarak kurtuluşu yolunda ilerleyecektir. Bunu hiç bir güç durduramaz..

YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ!
YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİ ÖĞRETMENLERİN MÜCADELESİ!

Halkın Yolu ve
Halkın Kurtuluşu
Çizgisini Savunan
Proleter Devrimciler

İHRAÇLARA VE FESİHLERE HAYIR!

"TÖB-DER'de ihraçlara ve şube kapatmalara hayır! TÖB-DER'de demokrasi için ileri" imza kampanyası devam ediyor

Yurdun dört bir yanındaki TÖB-DER üyesi öğretmenler ve halkımız imzalarıyla, Genel Kurul kararlarıyla TÖB-DER Genel Merkezinin sosyal-faşist yönetiminin yurtsever ve devrimci öğretmenleri kıyımını protesto ediyorlar.

21 şubenin feshedildiği, 50'ye yakın öğretmenin ihraç edildiği, 100'lercesinin de ihraç edilmek üzere olduğu bir dönemde bu anti - demokratik ve özünde karşı devrimci olan tutum, sosyal- faşistlerin yüzlerindeki "demokrasi" maskesini düşürmektedir.

Yurtsever, demokrat, devrimci öğretmenler, tüm halkımız;

İhraçlara ve şube kapatmalara karşı mücadeleyi yükseltelim TÖB-DER şube genel kurullarında protesto kararları çıkartalım. Yurtsever, demokrat TÖB-DER şube yönetimlerini Genel Merkezi protesto

De.sa.7.sü.4'de

İZMİT	64	SUNGURLU	21
GİRESUN	31	KARS	29
GÖRELE	35	GÜMÜŞHANE	15
OF	3	REYHANLI	5
ARSİN	18	TUNCELİ	577
YOMRA	13	MARDİN	10
ANKARA	1682	İZMİR	1
ARAKLI	1	SİVAS	19
AKÇAABAT	5	SAMANDAĞ	49
TRABZON	27	ANTAKYA	11
AKSEKİ	2	ADANA	56
AKSARAY (Niğde)	3	EREĞLİ (Konya)	82
ŞARKIŞLA	35	BOR	18
ERZİNCAN	17	KEMERHİSAR	2
ARPAÇAY	12	PÜLÜMÜR	54
DİYARBAKIR	8	KAYSERİ	68
DERİK	13	İSTANBUL	268
ANAMUR	6	ÇUBUK	21
BURSA	53	TUZLUCA	28
GEMLİK	2	ÇEKEREK	34
KIRIKKALE	19	KIRŞEHİR	11
KALECİK	1	MECİTÖZÜ	67
HAVZA	31	EMET	1
İMRANLI	25	RİZE	88
SARIKAMIŞ	1	ADIYAMAN	34
VEZİRKÖPRÜ	22	ÇAYELİ	2
ÇAMLIDERE	2	DELİCE	1
MALATYA	2	POLATLI	27
SİNCAN	1	VİRANŞEHİR	246
ANTALYA	1	MUĞLA	110
HOZAT	3		

Geçen sayı yayınlanan imzalar	3564
Bu sayının toplamı	4093
TOPLAM:	7657

Halkın Yolu siyasetini savunan bir grup proleter devrimcinin açıklaması:

Yurtsever Sanatçılar Birliği (Y.S.B.) ve Şah Turna hakkında

"Halkın Kurtuluşu'nun 65. sayısında yayınlanan ve 'Devrimci Ozan Şah Turna'nın Gözünün Tedavisi İçin Açılan Kampanya'ya Katılalım' başlıklı ve Y.S.B Yönetim Kurulu Başkanı imzalı açıklama ile ilgili olarak şu açıklamaları yapmayı gerekli görüyoruz:

1) Böyle bir kampanya daha önceden Halkın Yolu gazetesi tarafından açılmıştır. Diğer proleter devrimci siyasi gruplar ve demokratik örgütler bu kampanyaya katılmalı ve yardım yapmalıdırlar.

2) Yurtsever Sanatçılar Birliği adlı kuruluş Halkın Sesi hainlerinin elinde bulunmaktadır. Bu dernek bu siyaset tarafından kendi oportünist suratını gizlemek için kullanılmaktadır.

3) YSB aracılığıyla, onlar, oportünist siyasetlerini yayma aracı olarak, devrimci ozanın tedavisini kullanmak amacındadırlar. Çünkü, onlar, Y.S.B'nin 1 Mayıs'ta düzenlediği gecede bağış toplama girişimlerimizi engellemişlerdir.

4) Halkın Yolu tarafından açılan bu kampanyaya Halkın Kurtuluşu ve diğer proleter devrimcilerin katılmaları için bu açıklamaların Halkın Kurtuluşu gazetesinde yayınlanmasını devrimci bir sorumluluk olarak değerlendiriyoruz."

Halkın Yolu Taraftarı
Bir Grup
Proleter Devrimci

Halkın Kurtuluşu'nun konuyla ilgili görüşleri:

Halkın Kurtuluşu, Halkın Yolu'nun açtığı kampanyayı bütün gücüyle destekleyecektir

Yukarıda Halkın Yolu siyasetinden proleter devrimcilerin açıklamalarını yayınladık.

Yurtsever Sanatçılar Birliği'nin, Halkın Sesi oportünistlerinin elinde bulunduğunu tesbit etmiş bulunuyoruz.

Bu günkü koşullarda, proleter devrimciler, oportünizmin batağında debelenen ve Amerikan emperyalizminin ve onun işbirlikçilerinin reklamcılığından, onlarla açık sınıf işbirliğine, açık

De.sa.7.sü.4'de

Vatan Gazetesi'ni boykot eylemi geniş yığınların burjuva feodal ideolojilerle mücadelesinin bir parçasıdır

Halkın Kurtuluşu, hiç bir burjuvanın "bir türlü anlayamadığı", ama devrimci kitlelerin hemen olumlu bir şekilde karşılayarak bütün güçleriyle katıldıkları bir kampanya açmış bulunmaktadır.

Vatan gazetesinde meydana gelen gelişmelerle ilgili olarak Halkın Kurtuluşu'nun başlattığı kitle eylemi, niteliğine layık boyutlarla sürmekte ve gelişmektedir.

Bu kampanyayı dar ufuklu ve grupçu anlayışlarla açmadığımızı, kampanya sırasında çıkacak böylesi tutumları da en sert bir şekilde eleştirmekte kararlı olduğumuzu hemen burada bir kere daha hatırlatmakta yarar görüyoruz. Biz bu kampanyayı neden açtık? Proleter devrimcilere düşen görev işte bunu bütün yönleriyle en geniş kitlelere kavratmak; (bu özel durumdan çıkartılan dersleri genelleştirerek) kitlelerin karşı devrimci ideolojilere karşı uyanıklıklarını yükseltmek ve karşı devrimci ideolojilerin devrimci kitlelere (hem de karşılığında para alınarak) kolayca yutturulabileceğini sanan açıkgözlere iyi bir ders vermektir. Kitleler şöyle haykırıyorlar: "Devrimci kılıklar altında karşı devrimci, darbeci, burjuva, feodal, emperyalizm kuyrukçusu ve modern revizyonist ideolojileri bize yutturmaya çalışan gazete patron-

De.sa.7.sü.8'de

HALKIN KURTULUŞU